

နမ္မာ: မြို့

သီရိမင်္ဂလာမြို့မကျောင်း

ဆရာတော်-ဦးညွှာဏ

၏

တက္ကသိုလ်တန်းဆေးရေးခန်း:
 ○ ○

ဘောင်ဇေယျ ဧါပေဖြန့်ချိရေး-နှင့်-ပုံနှိပ်တိုက်၊
၈၄-လမ်း-မန္တလေးမြို့။

၁၀၇၁၇

န န် ။ မ ဘ ။ မြို့ ။

မိမိရမင်္ဂလာ မြို့မကျောင်း

အသျှင် ဥာဏ
၏

တရားစစ်တန်းဆွေးနွေးခန်း

တ တိ ယ အ ကြိ မ ရို က် နှိ ဝ ခြ င် ။

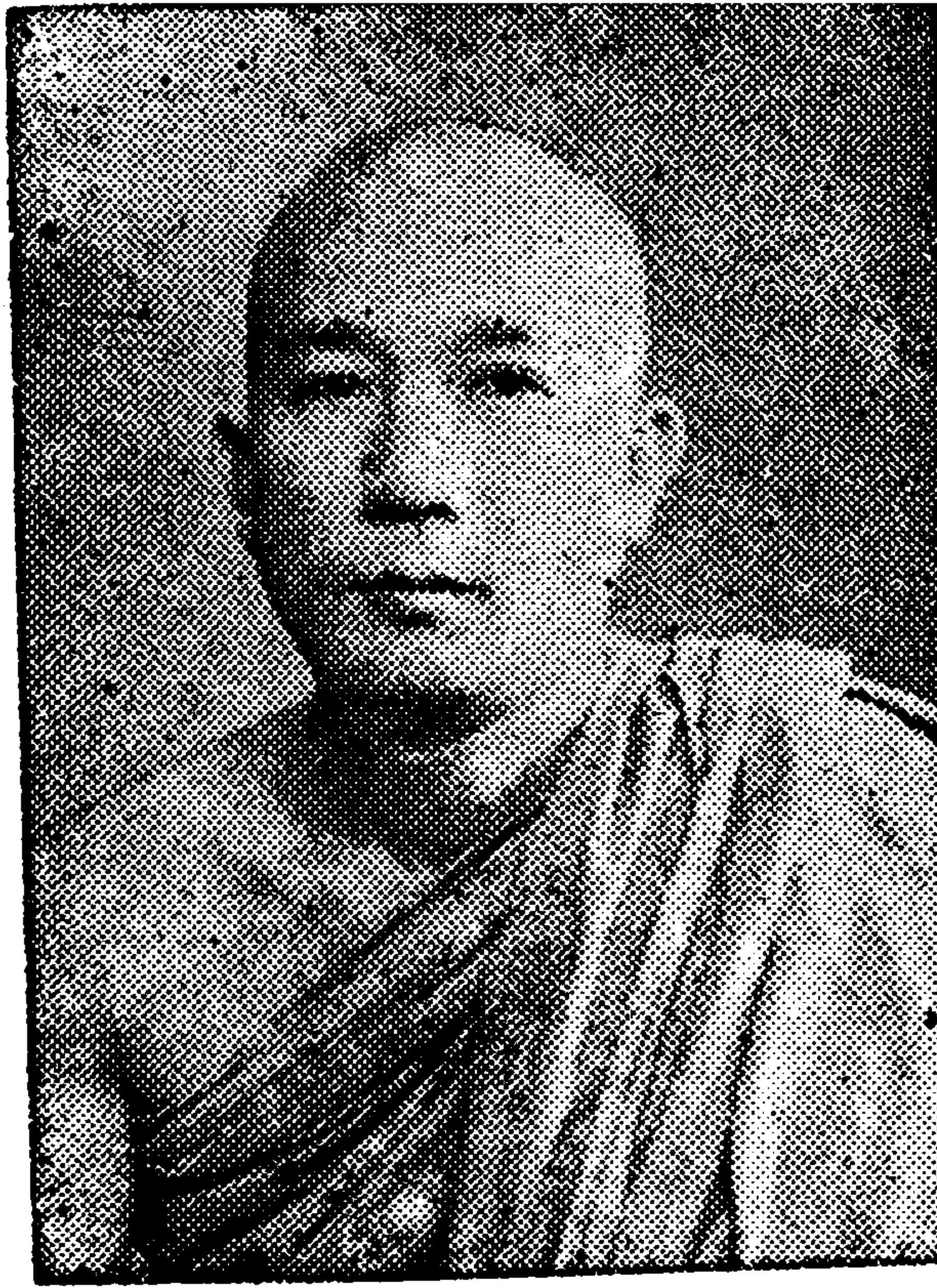
စာအုပ်ရေ (၃၀၀၀) ၁၀-၁၂-၆၆

ပုံနှိပ်သူ။ ။ဦးနီ (၀၀၁၂) ယာယီမှတ်ပုံတင်

အောင်ဇေယျပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၅၀၇ ၀၄-လမ်း၊
ရှမ်းစုစာတိုက်မန္တလေးမြို့။

ထုတ်ဝေသူ။ ။ဦးနီ (၀၀၀၉) ယာယီမှတ်ပုံတင်

အောင်ဇေယျစာပေ
အမှတ် ၅၀၇ ၀၄-လမ်း၊
ရှမ်းစုစာတိုက်မန္တလေးမြို့။

နမ္မားမြို့ အသျှင်ညာဏပုံတော်။

နိဒါန်း

မြန်မာနိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာ (၅) နိုင်ငံတို့တွင် ပဉ္စမ သံဂါယတနာတင်သော အားဖြင့်၎င်း ဆဋ္ဌသံဃာယတနာ တင်သော အားဖြင့်၎င်း ရှေ့သွား ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပေသည် သို့အတွက် ကျန်ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံများ အားထား လောက်အောင်၎င်း ဘာသာခြား တိုင်းပြည်များ ယုံကြည် လေးစား လောက်အောင်၎င်း မှတ်ကျောက် အတင်ခံလောက်အောင်၎င်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ရေးရာတွင် ခိုင်လုံတောင့်တင်း၍ သန့်ရှင်း ရပေလိမ့်မည် လေယဉ်ပျံကို ကောင်းတယ် ထင်ပြီး မစစ် ဆေးဘဲ ပျံသန်းခဲ့သော် လမ်းတွင် ပျက်စီး၍ ဒုက္ခကြီးတွေ့ရသလို မြန်မာပြည်ရှိ ရဟန်းရှင်လူတို့ ယူနေပုံ လုပ်နေပုံဟာ ဟုတ်တယ်ထင်ပြီး မစစ်ဆေးဘဲ ပြစ်ထားခဲ့သော် မဟုတ် ထာ လုပ်နေဒါကို ဘာသာခြားပညာရှင်တွေ မြင်သွား၍ အထင်သေး ခံရမှာစိုးပါသည် သို့အတွက် မြန်မာပြည် သည် ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်းပြည်လို့ ဆိုပေသည့်သရဏ ဂုံ အစစ် တည် မတည်ကို စစ်တမ်း ထုပ်၍ ပြင်ဆင်ကြစေရန် ရေး သားလိုက်ပေသတည်း။

အ မှာ စာ ။

ဤစာအုပ်သည် မောင်စိန်ဆိုသူနှင့်အမေအခြေလုပ်၍ ဆွေးနွေးသွားပုံကို ရေးသားထားပေသည် သို့သော်လည်း အမျိုးမျိုးသော တကာ-တကာမတို့၏ လျှောက်ထားမှု မေးမြန်းချက်တွေကို မောင်စိန်ဆိုတဲ့ နာမည်ဖြင့် တင်စား၍ သုံးနှုံးသွားပေသည် မောင်စိန်၏ လျှောက်ထားချက်မှန်သမျှ တကာ တကာမ အမျိုးစုံတို့၏ စကားဘဲဟုသိစေလိုပေသည် (၇) တန်းနှင့် ကျောင်းထွက်လိုသော သားကလေးကို (၁၀) တန်းထိအောင် သင်စေလိုသော မိဘသည် (၇) တန်းကိုရှုတ်ချ၍ (၁၁) တန်းကိုသာ ချီးမွန်းသလို စာကြည့်ပရိသတ်အား မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် သိမြင်စေလိုသော ဤစာအုပ်အရှင်သည် လောကီကုသိုလ်ကို ၎င်း ပုထုဇဉ်အဖြစ် ကို၎င်း ရှုတ်ချ၍ လောကုတ္တရာကုသိုလ်ကိုသာ အမွန်းတင်၍ ရေသွား ပေသည် သို့အတွက် အကဲ့ရဲ့ အလျှင်မလိုဘဲ စာအုပ်ဆုံးအောင်ဘတ်၍ ယောနိသော မနသီကာရဖြင့်ရိုသေစွာဆင်ခြင်စေလိုပါသည်။

တရားစစ်တမ်း ဆွေးနွေးခန်း။

နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ။
ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရိတိဋ္ဌတု။

ခေတ်စိန်။ ။ တပည့်တော်တို့၏ ဗုဒ္ဓ ဘာသာမှာ သီတရာ ကများ တပည့်တော်တို့၏ ဉာဏ်က သေးပါသဖြင့် အပါယ်ဘေး စိတ်ချ ရအောင် တဆိတ်ကလေး ဆွေးနွေးပါရစေဘုရား။

ဆရာ။ ။ အေး ဆွေးနွေးကြတာပေါ့၊ မြတ်စွာဘုရား ကလဲ ကာလေနဓမ္မသာကစ္ဆာ လို့ ဟောတော် မူဒါလားကွယ်၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အခါ တရားစကားဆွေးနွေးကြတာဟာ မင်္ဂလာ ပေါ့။

မောင်စိန်။ ။ တပည့်တော်တို့၏ အရေး အကြီး ဆုံးက
တော့ အပါယ်တံခါး ဝိတ်ရေးဘဲဘုရား ဘယ်လို
လုပ်မှ အပါယ်ဒုက္ခ ပြုတ်ကျမယ် ဆိုဒါ သိချင်
ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ သရဏဂုံ ၃-ပါးတည်ရင်ဘဲ အပါယ်ဘေးတော့
အေးပါတယ်ကွယ်၊ အပါယ် ဘေးတင် ဘယ်က
မလဲ ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခမှ အေးရပါတယ်လို့
မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူသကဲ့၊ ဟောပုံက

**ဧတံ ခေါသရဏံ ခေမံ ဧတံ သရဏံ ဗုဒ္ဓဗ္ဗမံ၊
ဧတံ သရဏမာဂဗ္ဗ သဗ္ဗဒုက္ခာပမုစ္စရေ။**

ဧတံ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ အားဟု သုံးပါ အစုံ
မြတ်သရဏဂုံသည်။ ခေါ၊ စင်စစ် ကေန မသွေမှန်သဖြင့်
ခေမံ၊ ဒုက္ခခပ်သိန်း အကုန် ငြိမ်းစေနိုင်သော သရဏံ၊
ကိုးကွယ် ပိုးအောင်း လည်းလျောင်းဘွယ်ရာ မြတ်ရတနာ
သည်။ ဟောတိ၊ မုချပုံသေ ဖြစ်တော့၏။ ဧတံ၊ ဤ
ဘုရား တရား သံဃာ အားဟု သုံးပါးအစုံ မြတ်သရဏဂုံ
သည်။ ဗုဒ္ဓဗ္ဗမံ၊ ပြိုင်လာတိုင်းရှုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော
သရဏံ၊ ကိုးကွယ် ပိုးအောင်း လည်းလျောင်း ဘွယ်ရာ
မြတ်ရတနာသည်။ ဟောတိ၊ မုချပုံသေ ဖြစ်တော့လေ၏။
ဧတံ သရဏံ၊ ဤသို့ရတနာသုံးပါး အားထားမပြတ် ဆည်း
ကပ် ကိုးကွယ် ခြင်းကို အာဂဗ္ဗ၊ အကြောင်း တခု အစွဲ
ပြု၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အပါယ်ဘေးနှင့် အိုဘေးနှစ်ဖြာ နာဘေး
တတွေ သေဘေးတမျိုး ဆိုးဆိုး ဝါးဝါး များပြားဒုက္ခ

ဟူသမျှမှ ပမုစ္စရေ၊ ကင်းစင်၊ လွတ်မြောက် ဘေးတွေ
ပျောက်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက် နိုင်ကြလေကုန် သ
တည်း။

ကဲ- မောင်စိန်ရေ၊ သရဏာဂုံ သုံးပါးဟာ သယ်လောက်
အားထားစရာ ကောင်းသလဲကွဲ့၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာနှစ်ဖြာ
သောဘေးတွေ ပျောက်ပြီး၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်စေနိုင်တယ်။
ထင်းခုတ်သမားသားအဘထို့ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိထို့ သင်နေတို့ဟာ
လက်တွေ့တွေပေါ့။

မောင်စိန်။ ။ ဒီလိုဆိုရင် တပည့်တော်တို့ မြန်မာပြည်က
ဘုန်းကြီးရော လူတွေပါ အပါယ်သွားမည့်သူဟာ
မရှိသလောက် ဖြစ်နေတာပေါ့ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဘယ်ဟုတ်မလဲကွယ်၊ ဘုန်းကြီး(၁၀၀)မှာ သရ
ဏာဂုံတည်တဲ့ကိုယ်တော်ဟာ (၃၀) ရှိချင်မှရှိမယ်
လူဆိုရင်လဲ (၁၀၀)မှာ (၁၀) ရှိချင်မှရှိမယ်ကွဲ့၊

မောင်စိန်။ ဘယ်နှယ် မရှိတာလဲဘုရား၊ ဘုန်းကြီးတွေက
ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဝစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဝစ္ဆာမိ၊ သံဃံ
သရဏံ ဝစ္ဆာမိလို့ ရှေ့ကချပေး လူတွေက
နောက်ကလိုက်ဆိုကြရဒါ အမြဲလိုဘဲ မဟုတ်လား
ဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲဒါက ကြက်တူရွေး သရဏာဂုံကွဲ့၊ ဘုရားသရ
ဏာဂုံ၊ မဟုတ်သေးဘူး။

မောင်စိန်။ ။ ရှင်းပါအုံး။

ဆရာ။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဝစ္ဆာမိကို ကြက်တူရွေးကို သင်ပေး
ရင် မဆိုတတ်ဘူးလား။

မောင်စိန်။ ဆိုတတ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဆိုတော့ ဆိုတတ်တယ် ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါး
သိပြီးအားထားရဲ့လား။

မောင်စိန်။ ။ သိလဲမသိ အားလဲမထားပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲဒီလိုပေါ့ကွဲ့၊ ဘုန်းကြီးက စာရလို့ချပေး
လူတွေက နောက်ကလိုက်ဆို၊ ဆိုသာ ဆိုတယ်
ဘုရားဂုဏ်တော်တွေကို မသိကြ။ အားလဲမထား
ကြ၊ အားထားတာက ဘိုးဘိုးအောင်တို့ မင်းညီ
နောင်တို့ ဘိုးမင်းကျော်တို့ မင်းမဟာဂီရိတို့ ခရ
င်ပိုင် ဦးရှင်ကြီးဘို့ ရေယာဉ်ကတော်တို့ မြင်းဖြူ
ရှင်တို့ ဂုဏ်မင်းတို့၊ အဲဒါတွေကိုသာအားထားကြ
တယ်။ ဒါကြောင့် ကြက်တူရွေး သရဏဂုံလို့
ဆိုတာကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ ဘယ်လိုမှ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဝစ္ဆာမိမှာလဲဘုရား

ဆရာ။ ။ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို သေချာစွာသိပြီး
ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ အညံနတ္ထိလို့ ဆိုသည့်အတိုင်း
ဂုဏ်တော် ကိုးပါးမှ တပါး ကိုးကွယ်ရာကိုမထား
ပါမှဝစ္ဆာမိမှာကွဲ့၊ အခုတော့ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဝစ္ဆာမိ
ထဲမှာ ဝိဇ္ဇာဓိရိတွေ နတ်စိန်းတွေပါ ရောကြော်
နေကြတယ်။ စင်စစ်မှာတော့ ဘုရားဟာ မိမိ

သဏ္ဍာန်မှာ ပွင့်မှသာ သေသေချာချာ ဝစ္ဆာမိ
မှာကလားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။ မိမိသဏ္ဍာန်မှာ ဘုရားက ဘယ်လိုပွင့်ရအုံး
မှာလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဂေါတမဘုရားဟာ သစ္စာ ၄-ပါးမသိမှီ သိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသားဘဝနှင့် တောထွက်ပြီး ဒုက္ခရစရိယာ
ကျင့်စဉ်အခါတုန်းက ဘုရား ဟုတ်သေးခဲ့လားကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ မဟုတ်သေးပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဒုက္ခရစရိယာ ၆ နှစ်ကျင့်ပြီး၍ ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရားကို ပြစ်မှားခဲ့တဲ့ ဝစီကံဝင်ကြွေးတွေ ကြေ
ပျောက်သွားသောအခါ၊ ဪ ငါဟာ အတ္တ
ကိလ် မထာနုယောဂ အကျင့် ယုတ်ပါလားလို့
အမှန်သိ၍၊ ထိုအကျင့်ကပယ်ပြီး၊ ခန္ဓာကိုယ်
မျှတအောင် ကျင့်တော်မူတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်မျှတ
လာမှ မယ်သုဇာလှူတဲ့ ဂဏာနို့ဆွမ်းကို ဘုန်း
ပေး၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့် သစ္စာ ၄
ပါးကိုသိမှ ဘုရားဖြစ်တာမဟုတ်လား။

မောင်စိန်။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲဒါကြောင့် သစ္စာ ၄-ပါးကို ဆရာမရှိ ကိုယ်
တိုင်သိတဲ့ ဥာဏ်သာလျှင် မုယုအားဖြင့် ဘုရား

ကွဲ့။ ၎င်းဥာဏ်၏ တည်ရာ ခန္ဓာငါးပါးက ဌာန
ပစာ အားဖြင့်သာ ဘုရားလို့ဆိုရဒါကွဲ့၊ အဲဒါ
ကြောင့် ပုထုဇဉ်ဆိုတာ ဘုရားကိုဘယ်လို ကြည့်
ကြည့်မမြင်ပါဘူးကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။မြင်အောင်ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။သစ္စာလေးပါးကို ပြနိုင်သူ သပ္ပ။ရိသကိုရအောင်
ရှာ၊ ရလျှင် တရားကိုနာ ရှိရှိသေသေ ဆင်ခြင်
သစ္စာလေးပါးကို သိအောင် ပွားများ ပွားများလို့
မြင်လာရင် မိမိ သဏ္ဍန်မှာ သစ္စာလေးပါးသိတဲ့
ဥာဏ်ဘုရားပွင့်မလာပါလား။

မောင်စိန်။ ။ပွင့်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲဒါက သူများဟောလို့ တဆင့်သိမို့ အနုဗုဒ္ဓ
တဲ့ကွဲ့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မဟုတ်ဘူး။ သစ္စာလေးပါး
မြတ်တရားကိုမြင်မှ ဘုရားကို မြင်တယ်ကွဲ့၊ ဒါ
ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ဝဏ္ဏလိကိုဟောတယ်။

**ယောဟိပဿတိသဒ္ဓမ္မိံ သောမံပဿတိပဏ္ဍိတော
အပဿမာနော သဒ္ဓမ္မိံ မံပဿမ္ပိ နပဿတိ။**

ယောပဏ္ဍိတော၊ သစ္စာမြင်ငြား အကြင် ချစ်သားသည်
သဒ္ဓမ္မိံ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပဿတိ ကောင်းစွာ
ပိုင်ပိုင် သိမြင်နိုင်၏။ သောပဏ္ဍိတော ထိုသစ္စာ မြင်သိ
ပညာရှိသည်။ မံ၊ ငါဘုရားမြတ်စွာ သင်တို့ ဆရာကို
ပဿတိ ယူနော (၁၀၀) ဘေးကွာသော်လည်း အမြဲမြင်သည်

မည်၏။ ယောဗာလော အကြင် သစ္စာမသိ လူဒိဋ္ဌိသည် သဒ္ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို နပဿတိ အဝိဇ္ဇာ တိမ်လုံး၊ ပိတ်ကာ ဖုံးသဖြင့် လုံးလုံးမထင် မသိမြင်သော ပါလော၊ ထိုသစ္စာမသိ လူတော်သည် မ ငါဘုရားကို ပဿမာနော မျက်လုံး နှစ်ဘက်ဖြင့် တသက်လုံး ထွက် အောင် ကြည့်သော်လည်း နပဿတိ ကောင်းစွာထင်ထင် မသိမြင်နိုင်ပါတကား။

ကဲမြတ်စွာဘုရားက တရားကိုမြင်မှ ဘုရားကို မြင်မယ် တဲ့၊ အဲဒီဟော့ တရားမျက်စိနှင့် မြင်ရရဲ့လား

မောင်စိန်။ ။မမြင်ရပါဘုရား။

ဆရာ။ အေး။ ပုံကလေးတခု ပြောအုံးမယ်ကဲ့။ ရှေး တုန်းက သားအဘနှစ်ယောက် တောထဲ သွားကြ သတဲ့ အဲဒီလို တောထဲသွားတဲ့ အဖြစ်ကို သိတော့ ရန်သူက တောထဲမှာ သင့်တော်တဲ့နေရာ ခြံထဲက လက်နက်ကို ကိုင်ပြီး စောင့်နေလို့ သားအဘနှစ် ယောက် အနားကို ရောက်တယ်ဆိုရင်ဘဲ ရန်သူက ခြံထဲမှ ထွက်ပြီး ဒါးနှင့် ခုတ်ဘိုရာ အဘေးနား ကပ်သွားသတဲ့ ဒါနှင့် သားက ဟာ ငါ့အဘေကို ဒါးနှင့် ခုတ်တော့မှာပါလားလို့ သိတာနှင့် ထင်းခွဲဘို ရာ ပါလာတဲ့ ပေါက်ဆိန်နှင့် ဥက္ခောင်းကို ခုတ်ဖြတ် လိုက်သတဲ့၊ ခုတ်လို့ ရန်သူ သေသွားတော့ အဘေ က စဉ်းစားသတဲ့၊ အော် ငါ့အသက် မရှိတော့ ဘူး၊ သားပေးတဲ့ အသက်သာ ရှိတော့တယ်

ဒီသားဟာ ကျေးဇူးရှင်ဘဲ ရှိခိုးမှ တော်မယ် လို့ ကြံပြီး ရှိခိုးမလို့ အလုပ်မှာ အမှတ်တခု ရသလဲ အော် ဒီသားဟာလဲ သူ့အမေ မွေးလို့သာ ရှိဒါ သူ့အမေ မမွေးရင် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ သားထက် သူ့အမေက ကျေးဇူး ကြီးတယ် သူ့ အမေရှိခိုးမှ တော်မယ်လို့ ရှိခိုးရအောင် အိမ်ပြန် သွားသတဲ့၊ အိမ်ကိုရောက်တော့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ထမင်းချက်နေတဲ့၊ မယားကို ရှင်မရေ ခပ်မြန်မြန် လာစမ်းပါ ဟဲ့လို့ အရေး တကြီး ခေါ်သတဲ့ ဒီ တော့ မိန်းမက ဘာများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါလိမ့်မလဲ လို့ ကဗျာကရာ ထသွားပြီး အနားမှာ ရပ်၍ ဘာဖြစ် တာလဲလို့ မေးသတဲ့ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ထိုင်သာထိုင် စမ်းပါကွာ ကျေးဇူး ကြီးလွန်းလို့ ရှိခိုးချင်လို့ပါ လို့ ပြောသတဲ့ မဟုတ်ပါဘူး တောထဲက တစ္ဆေ များပူးခဲ့သလား မယားကသာ လင်ကို ရှိခိုး ရပါ တယ် အခုတော့ ပြောင်းပြန်ကြီး အကြောင်း ကို ပြောပါအုံးလို့ မေးသတဲ့၊ ဒီတော့ လင်ကပြော ဒါပေါ့လေ ဒီလိုကွ ငါ့ကိုရန်သူက ချောင်းမြောင်း ပြီး ဒါးနှင့် ခုတ်မယ်လို့ အနားကို ကပ်အလာ ငါ့ သားက ပေါက်ဆိန်နှင့် ခုတ်လိုက်လို့ သေသွား တယ် ဒါနှင့် ငါ စဉ်းစားတယ် ငါ့ အသက်တော့ မရှိဘော့ဘူး သားရဲ့ အသက်ဘဲ ရှိတော့တယ်လို့ သားကိုရှိခိုးမလို့ ကြံတုံး မင်းကို အမှတ်ရသတဲ့၊ အော် ဒီသားဟာလဲ သူ့အမေက မွေး လို့သာ ရှိဒါ ဒီတော့ သူ့အမေက ပိုပြီး ကျေးဇူးကြီးတယ်

လို့ အကြံဖြစ်ပြီး မင်းကို ရှိခိုး မလိုက္ကဲ့ ကျေးဇူးရှင်မကြီး
 ရဲ့၊ အဲဒီလို ပြောတော့ မိမ္မကမျက်နှာကို သေချာစွာကြည့်
 ပြီး၊ အော် ဒီသား ကလေးဖြစ်အောင်ဟာ ငါချည်းဘဲ
 လားလို့ ပြောလိုက်သတဲ့၊ အဲဒီတော့မှ လင်က သတိရပြီး
 အော် ငါကိုယ်သာငါ၏ အားကိုးရာပါကလားလို့ လိမ့်ပတ်
 လည်သွားသတဲ့ကဲ့၊ အဲဒီပုံလိုပေါ့ တရားကို မျက်စိနှင့်
 မမြင်ရရင် ဘုရားကိုလဲ မျက်စိနှင့် မမြင်ရဘူးကဲ့ မျက်စိ
 နှင့်မြင်ရဒါက ရူပါရုံသာဖြစ်တယ် ဒါကြောင့် အထက်
 က ပြောခဲ့တဲ့ပုံအတိုင်း မိမိသဏ္ဌာန်မှာ ဘုရား ပေါ်လာ
 အောင် ကိုယ်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုးပြီး ကြီးစားရမှာကဲ့၊
 ဘုရားကလဲ မိမိကိုယ်သာ မိမိ အားထား ကြရမယ် ဆိုဒါ
 ဟောတော်မူတယ်၊ ဟောပုံက ဒီလိုကဲ့။

အတ္တာဟိ အတ္တနောနာထော၊

ကောဟိနာထောပရောသိယာ၊

အတ္တနာဟိ သုဒန္တေန၊ နာထံလဘတိဒုလ္လဘံ။

အတ္တာဟိ၊ မိမိသည် သာလျှင် အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 နာထော ကိုးကွယ်အားထား လေးစားရာတည်း ပရော
 မိမိမှတပါးသော နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာမြောက် အား
 ထားလောက်သော ကောဟိ၊ ဘယ်လူ ဘယ်နတ် ဘယ်
 ဗြဟ္မာသည်။ သိယာ၊ မုချမှန်စွာ ရှိခြေပါအံ့နည်း။ အတ္တ
 နာဟိ၊ မိမိသည်သာလျှင် သုဒန္တေန ကိုယ် နှုတ် နှစ်လုံး
 သုံးပါးလုံးကို ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင် ခြင်းဖြင့် ဒုလ္လဘံ

ကမ္ဘာကုဋေ သင်္ချေသင်္ချာ ကုန်ဆုံးပါလည်း အလွန်တရာ
ဘဲရ် နိုင်သော နာထံ၊ ကိုးကား လောက်ရာ မဂ် သစ္စာ
ကို လာတံ၊ ကောင်းစွာမသွေ ရရှိနိုင်လေသတည်း။

ကဲ မြတ်စွာဘုရားကလဲ ကိုယ်ကိုယ်ကိုအားကိုးပြီး မိမိ
သဏ္ဍာန်မှာ သစ္စာ ၄ ပါးကို သိတဲ့ဉာဏ်ပေါ်အောင် လုပ်
ကြတဲ့ကွဲ့ ကိုယ် သဏ္ဍာန်မှာ ဉာဏ်ဘုရား ပေါ်အောင်
လုပ်ရမှာကို မလုပ်ကြပါဘဲနှင့် ဟိုအနား ဘုရားပေါ်တယ်
ဆိုရင် သွားလိုက်ကြဒါ ဆီးမရ တားမရ နွားမိတ်သင်း
ကြီးလိုဘဲကွဲ့။ ကောင်းလိုက်တဲ့ သဒ္ဓါတရား ပါဒါ အကုန်
နုတ်လှူဒါဘဲ မစဉ်းစားကြဘူးကွဲ့ ပေါ်တော်မူ အစစ်ဆို
ဒါ မှီနှင့် မြစ်သာ ရှိသကဲ့ အဲဒါကလွဲရင် ကိုယ် ဘုရားကိုယ်
မြှုပ် ကိုယ်အိပ်ဗက် ကိုယ်မြင်ပြီး လိမ်စား ကြဒါချည်းဘဲ
ပေါ်တော်မူမှန်ရင် မြေထဲ မြှုပ်လို့ မဆွေးတဲ့ ကျောက်
ဆင်းတုနှင့် ဖန် ဘုရား တွေချည်းဘဲ ကျွန်းသား ဆင်းတု
မပါဘူး ပါအုံး မြှုပ်တာဘဲကွဲ့ အဲဒီလို မစဉ်းစားဘဲ
အရမ်းကောင်းတဲ့ သဒ္ဓါတရားဟာ သဒ္ဓါရူး သဒ္ဓါနှမ်းတဲ့
ငွေကုန်ပြီး ဘာအကျိုးမှ မရှိဘူး အကျိုးမရှိတဲ့ နေရာမှာ
သဒ္ဓါတွေက ကောင်း အကျိုးရှိမဲ့ နေရာ ကျတော့ သဒ္ဓါ
တရားမကောင်း ဘယ်ကလာပြီး ဗမာတွေ ကောင်းစား
မလဲကွယ် ကြည့်ပါလား အလှူပေးဒါကလဲဗမာ မဲ့ဒါက
လဲဗမာ အဲဒါ သဒ္ဓါတရား အချိုးမကျလို့ကွဲ့ မြတ်စွာ
ဘုရားက ဝရုနာ ဆင်းရဲတဲ့လူတွေကို ပေးကမ်းကြ ချီးမြှင့်
ကြ ထောက်ပံ့ကြတဲ့ ဒါမှ သဒ္ဓါစစ်ကွဲ့ အခုတော့
မဟုတ်က ဟုတ်ကလုပ်ပြီး ညာရင် သဒ္ဓါတရား ကောင်းပြီ

အဲဒါ သဒ္ဓါမဟုတ်ဘူးကွဲ့ ဒိဋ္ဌိတဲ ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်ဟာ သစ္စာလေးပါးသိတဲ့ ဉာဏ်သာ ဟုတ်တယ်ဆိုဒါ သေသေ ချာချာ မသိလို့ယုံဒါမဟုတ်ဘူးလား။

ခေမာဏိန်။ ။ပေါ်တော်မူ ဆိုဒါ လုပ်ကြံဒါမို့ ရှိပါစေ တော့ ဘုရားစေတီကြီး တွေကို ဘုရားပွဲလုပ်ပြီး ပူဇော်ကြဒါကော ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဝစ္ဆာမိ မဟုတ်ဘူး လားဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒီ ဘုရားပွဲတွေမှာ ဘုန်းကြီးရော လူတွေပါ ဘုရား အကြိုက် ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာ ကို ပွားနေကြဒါလား သို့မဟုတ် ဓမ္မစကြာ သုတ်တို့ အနတ္တလက္ခဏာ သုတ်တို့ သတိပဋ္ဌာန သုတ်တို့ကို ရွတ်ဘတ်ပြီး ပူဇော် နေကြဒါလား သို့မဟုတ် ဘုရားမကြိုက်တဲ့ ဒုစရိုက်တွေကို လုပ် နေကြဒါလားကွယ်

ခေမာဏိန်။ ။ဘုရား မကြိုက်တဲ့ ဒုစရိုက် တွေကိုသာ လုပ် နေကြပါတယ်ဘုရား

ဆရာ။ ။အဖြစ်အပျက်ကလေး တခု ပြောအုံးမယ်ကွဲ့ နား ထောင်။

မြို့တမြို့မှာ ပသီအစ်နေ့ကျတော့ အမဲသားတွေ ရဲနေတာ ကို၊ ဗမာမကမြင်တော့ အမယ်လေးတော် ဘဝဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်း ပသီများ မဖြစ်ပါရစေနဲ့ ကြောက်စရာ လန့် စရာ အမဲသားတွေကို ရဲနေတာဘဲလို့ အရပ်ထဲအော်ကျယ်

မုဒိမုဒိ

အော်ကျယ်ပြောသတဲ့၊ နောက် တလလောက် ကြာတော့
 ဗမာဘုရားပွဲ ကြိုရောဆိုကိုးကွဲ့၊ ဘုန်းကြီးစာက,ဝက်၊ ကြက်
 ငါး၊ လူတွေက, နွားတွေသတ်ပြီး စင်းသူကစင်း အိုး
 ပြင်သူက အိုးပြင်၊ ဒါတွေကို ပသီ ကုလားမက မြင်တော့
 အမယ်လေးတော် ဗမာတော့ ဘဝ ဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်း
 ဘုရားမလို့ မဖြစ်ပါရစေနှင့် ငါတို့ပသီက နွားတမျိုးထဲ
 သူတို့ ဗမာအစ်က သတ္တဝါပေါင်းစုံ သေရဒါပါကလားလို့
 လက်စားခြေတာနှင့် ဗမာမကရှုံးသတဲ့ကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ မှန်ပါပသီအစ်ထက် ဗမာအစ်က သတ္တဝါ
 အသေများတော့ ရှုံးသွားဒါပေါ့ဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲဒါကြောင့် နာမည်ကတော့ဘုရားပွဲတဲ့ စင်စစ်
 သတ္တုချပြီး ကြည့်မည်ဆိုရင်၊ သတ္တဝါတွေ သေ
 ရတဲ့ပွဲ ကစားဝိုင်းချ၍ လူတွေမွဲတဲ့ပွဲ အရက်မူး
 တဲ့ပွဲ ရန်ညှိုးရှိသူတွေ တယောက်နှင့် တယောက်
 ရိုက်တဲ့ပွဲ၊ ကခုန်မြူးထူး၍ ကမြင်းကြော ထတဲ့
 ပွဲတဲ့၊ ဒါကြောင့် လယ်တီ ဆရာတော်က တနှစ်
 တခါ ငရဲရွာ လူရွာဘုရားပွဲလို့ ဆိုခဲ့တာကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ မှန်ပါ စေ့စေ့တွေးရင် ဆိုလဲ ဆိုစရာဘဲ
 ဘုရား။

ဆရာ။ ။ မောင်စိန်ရေ ပသီမှာ တနှစ် အစ်ဘယ်နှစ်ခါလုပ်
 သလဲကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ တနှစ်မှာ တခါသာ လုပ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဗမာကတော့ တနှစ်မှာ တနှစ်လုံးကဲ့၊ ဘုရားပွဲ အစ် ဘုန်းကြီးပျံချတဲ့အစ် သားရှင်ပြုတဲ့ အစ် ရဟန်းခံတဲ့အစ်၊ မသာချတဲ့အစ် မင်္ဂလာ ဆောင်တဲ့အစ် ဖျားတဲ့အစ်၊ ရောစုန်း ခေါက် ရတဲ့အစ် အစ်တွေကို စုံနေဒါဘဲကဲ့၊ အဲဒီလိုအရူး တွေနှင့်တူအောင် လုပ်နေ ကြဒါကြောင့် သဒ္ဓါ တရား နကြတဲ့ တချို့ဗမာတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကို အထင်သေးပြီး ဘာသာခြားကို ဝင်သွားကြ ဒါပေါ့ကွယ်။ မိမိ သဏ္ဍာန်မှာ အနုဗုဒ္ဓဘုရားမရှိ သမျှတော့ အရူးဘဝက မလွတ်သေးဘူးကဲ့။

ခေောင်စိန်။ ။ အန္ဓပုထုဇဉ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာတွေကို အမိန့် ရှိပါအုံးဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဥဒ္ဓိုသစေတီ၊ ဓါတုစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီ မေ့ စေတီတဲ့ကဲ့။

ဥဒ္ဓိုသစေတီဆိုဒါက၊ မြတ်စွာဘုရား ပေဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓါ မဟန္တာ စကြားမင်းတို့၏ ဓါတ်တော် အရိုးတော် များကို ဣပနာသွင်းပြီး အုဋ်ရိုးစေတီ တည်ထား ကိုးကွယ် ကြဒါ ကဲ့။ ရှပ်ပွားလဲ အပါအဝင် ဆိုချင်ဆိုပါတော့ကွယ် ဒါပေ မှ ရှပ်ပွားကိုတော့ မြတ်စွာဘုရားက တိုက်ရိုက် ခွင့်ပြုဒါ ပဟုတ်ဘူးကဲ့၊ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီး၍ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ခောက်ကြာမှ ယောနကတိုင်းက ယွန်းလူမျိုးတို့ ကျောက်

ဆစ်အတတ်ကို ကျွမ်းကျင်ဒါနဲ့ ၃၂ ပါးသော လက္ခဏာ တော်ကြီးတွေကို ပြောပြ၍ အထူးခိုင်းတာကစပြီး ပေါ်ဒါ ကွဲ့ ဒါကြောင့် မလှပ မသပ္ပာယ်တဲ့ ရုပ်ပွားတွေကို လူ တွေ ပူဇော်တဲ့နေရာမှာ မထားသင့်ဘူး မြတ်စွာဘုရားကို ပြောင်ရာကြတယ် ဘူးသီး ခရမ်းသီးတွေ ပုံထားသလိုဘဲ ဟိုအာရုံခံထဲ စုလိုပုံလို ဒီတဆောင်းထဲ စုလိုပုံလို မထား သင့်ဘူး အာရုံခံ တခုမှာရုပ်ပွား တဆူသာ ထားသင့်တယ် ကျန်တဲ့ ခေါင်းကျိုး လက်ပြတ်တွေကို အကုန်လုံး မီး သဂြိုဟ်ပြစ်သင့်တယ် ဘာသာခြားတွေ မြင်ရင် အထင် အ မြင်သေးစရာကောင်းတယ်။

ခါတုစေတီဆိုဒါက မြတ်စွာဘုရား၏ ခါတ်တော်တွေ ကို၎င်း တဖုဿ ဘဒ္ဒိကတို့လို မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော် မွေညင်းတော်တို့ကို၎င်း ကြိုတ်ကလေးနှင့် ထည့်ပြီး ကိုးကွယ် ကြဒါကိုခေါ်တယ်။

ပရိဘောကစေတီ ဆိုဒါက မြတ်စွာ ဘုရား၏ အသုံး အဆောင်ဖြစ်သော ဘောဓိပင်တို့ ရေစစ်တို့ သပိတ်တို့ကို ကိုးကွယ်ကြဒါကို ခေါ်တယ်ကွဲ့။

ဓမ္မစေတီဆိုဒါက မြတ်စွာဘုရား၏ နှုတ်ခပါဋ္ဌတော်တွေ ကို ရွတ်ဘတ် သရဇ္ဈာယ်စေပြီး ပူဇော်ကြဒါကွဲ့ ယခုကာလ ပရိတ်တရားတော် နာကြဒါတွေ သံဃာတော် စုပေါင်းပြီး ရွတ်ဘတ်တာကို ပူဇော်ဒါတွေကို ခေါ်တယ်ကွဲ့ ပိဋကတ် ဘော် စာအုပ်ပူဇော်ဒါလဲ အပါအဝင် ဆိုပါတော့ကွယ် စာကဘော့ စတုတ္ထ သံဃာယတနာ တင်ပြီးမှ ပေါ်ဒါကိုး ကွဲ့ ရှေးတုန်းကတော့ နှုတ်နှင့်သာ ဆောင်ရွက်ကြတယ်ကွဲ့။

ဘယ်ဘာသာ၏ စာနှင့်မှ ရေးမထား သေးဘူး မြတ်စွာ
 ဘုရားဟာ မိဘနှင့် တူသကဲ့၊ သတ္တဝါ တွေက သား
 သမီးတွေနှင့် တူသကဲ့၊ မိဘတွေဟာ အရွယ် ရောက်လာ
 တဲ့ သားပျို သမီးပျိုကို အဘိုးတန်တဲ့ အဝတ်ပုဆိုး ရွှေငွေ
 စိန် ပုလဲ တို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်သကဲ့၊ ၁၀-နှစ် ၁၂-နှစ်
 အရွယ်ကလေးတွေကို သူတို့ တန်တဲ့ ပုဆိုး ကလေး
 အင်္ကျီကလေး တို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်သကဲ့၊ ကစားတဲ့
 အရွယ် ၅-နှစ်၊ ၆-နှစ်ကလေးတွေကို အရှုပ်ကလေးတို့ဖြင့်
 နှစ်သိမ့် စေသကဲ့၊ ထို့အတူဘဲ ငါတို့ဘုရားလဲ မဂ်ဥာဏ်
 နှင့် တန်သူကို သစ္စာလေးပါးကို ပြသကဲ့၊ သဒ္ဓါဖြင့် နုသေး
 တဲ့ လူကို သဒ္ဓါကြွအောင် ဒါနကထာ သီလကထာ သဂ္ဂ
 ကထာ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးတို့ကို ဟောတော်မူသကဲ့၊ အန္တ
 ပုထုဇဉ် ကလေးတွေကိုတော့ စေတီလေးပါးနှင့် နှစ်သိမ့်
 စေသကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ ဒီလိုဆိုရင် သီဟိုဠ် ပြည်မှာ သျှင်မဟိန္ဒတို့
 သုမနသာမဏေကို ဓါတ်တော်အယူခိုင်းပြီးတော့
 စေတီ တည်ထား ကိုးကွယ် ဒါက ဘယ်လိုလဲ
 ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဒါက ကိုးကွယ်ဒါ မဟုတ်ဘူးကဲ့၊ ပူဇော်
 ဒါပါ။

မောင်စိန်။ ။ ကိုးကွယ်ဒါနှင့် ပူဇော်ဒါ ဘာထူး သလဲ
 ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ထူးဒါပေါ့ကဲ့၊ ငါ့ဥပမာတခု ပြောမယ်။

မောင်စိန်၏ သားကလေး အသဲ အသန် ဖျားတယ် ဆို
 ပါတော့ မောင်စိန်တို့ လင်မယားဟာ ပြီးရိုးပြာယာ ဖြစ်ပြီး
 ငွေ ငါးကျပ်တန် စက္ကူကလေးဆွဲပြီး အရပ်ထဲ အသုံးပြုနေ
 ကြ ဆေးဆရာထံ ပြေး၍ ဆရာကြီးရယ် ကျွန်တော် သား
 ကလေး အလူး အလိမ့် ဖြစ်နေပါတယ် တဆိတ် ကလေး
 ကယ်ပါအုံး ဆိုပြီး ရိုရိုသေသေ ငွေငါးကျပ်ကို ပေးဘယ်
 မဟုတ်လား။

မောင်စိန်။ ။ပေးရပါတယ် ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒါက ကလေးမသေအောင် အားကိုးပြီး ပေး
 ဒါမို့ ကိုးကွယ်ဒါတဲ့။

မောင်စိန်။ ။မှန်ပါ ပူဇော်ဒါကကောဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဆရာကြီးက လူနာထံ ရောက်၍ ရေတွေ ငတ်
 မျက်လုံးတွေကနီ ကျင်ငယ် တွေကရဲ ခြေမငြိမ် ဒေါင်းမငြိမ်
 ဖြစ်နေဒါမြင်တော့ အပူနာဘဲလို့ အတတ်သိပြီး ကြံ့သွေး
 ကျောက်သွေး ကဲထားတဲ့ သွေးဆေး ကလေး မွေးမွေးကို
 သကြားရောစပ်ပြီး ရေအေးနှင့် ဖျော်ခါ ၂ ခွက်၊ ၃ ခွက်
 လောက် ခပ်များများ ကလေး တိုက်ပေးတော့ ကလေးဟာ
 အိပ်ပျော်ပြီး သွားဒါနှင့် ဆရာကြီးလဲ အိမ်ပြန် သွားတော့
 ဒါပေါ့။ ခလေးကလေး နိုးလာလို့ ကြည်ကြည် လင်လင်
 ထမင်းကလေး တောင်းစားတော့ လင်မယား ၂ ယောက်
 ဝမ်းသာကြ လွန်းလို့ စားစရာ သောက်စရာတို့ ပုဆိုး
 ဒေါင်းပေါင်း တို့နှင့် ပြန်ပြီး ဆရာကြီးကို မကန်တော့ကြ
 ပါလား။

မောင်စိန်။ ။ ကန့်တော့ရပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲ့ဒါကပူဇော်ပူဒါက္ခ အဲ့ဒီဥပမာအတိုင်းပုထုဇဉ် ဘဝက စေတီကို ရှိခိုးဒါက ငရဲပြိတ္တာ ဘေးက လွတ်ရအောင် အားကိုးတဲ့အနေမို့ ကိုးကွယ်ဒါ သောတာပန်၊ သဒါဂန်၊ အနာဂန်၊ ရဟန္တာ ဖြစ် ပြီးမှ စေတီကို ရှိခိုးဒါက မြတ်စွာဘုရား ပွင့်လို့ သာ အပါယ်က လွတ်ရပေပြီလို့ ကျေးဇူးတင်တဲ့ အနေမို့ ပူဇော်ဒါက္ခ။

မောင်စိန်။ ။ ဘာပြုလို့ ဘုရားပွဲနှင့် ပေါ်တော်မူကို အပြစ် နာနာဆိုပါသလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ အရူးကို ဆေးကုတဲ့ အခါ ဆိုင်းတီးပြီး မြှောက် ပေးနေရင် ရောဂါပျောက်ပါမလားကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ မပျောက်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ အေး ဟုတ်တယ် အရူးကို ဆေးကုတယ် ဆိုဒါ မြောက်ခြည်တခါ ချောခြည် တလှည့် လုပ်ပြီး သင့်တော် သော ဆေးကိုတိုက်ပေးမှ ပျောက်သလို သဒ္ဓါရူး သဒ္ဓါနှမ်း ပေါ်နေတဲ့ ပုထုဇဉ်တွေကို မြှောက်ပေးရင် သာဆိုးသွား မှာပေါ့ သဒ္ဓါမကောင်းရမဲ့ နေရာတွေမှာ ကောင်းနေရင် ရှက် လောက် အောင် ပြော၊ ကောင်း ရ မည့် နေ ရာ မှာ ပကောင်းရင် ကြောက် လောက်အောင်ပြော၍ မှန်ရာကို

ဝေဘန်ခါပြပါမှ သဒ္ဓါရူး သဒ္ဓါနှမ်း ပျောက်၍ သဒ္ဓါစဉ်
သဒ္ဓါမှန်တွေ ပေါ်ကာ နိဗ္ဗာန် ရောက်မှာကြောင့် ကရုဏာ
တရားကြီးကြီး ထားပြီး ကဲ့ရဲ့နေရဒါကဲ့ ဒေါသနှင့် ဆိုဒါ
မဟုတ်ပါဘူး ကျောက်စိန်းတွင်းမှာ ကျောက်တူးတော့
မယ်ဆိုတော့ အပေါ်က သစ်ပင် ခြုံနွယ်တွေကို အရင်ရှင်း
ပြီးမှ ကျောက်စိမ်းကို တူးကြသလို သဒ္ဓါရူး သဒ္ဓါနှမ်း
ကြောင့် ထင်ရာကို လုပ်၍ ငွေကုန်ကျိုး မနပ်တဲ့ အမှုရှုပ်
တွေကိုမရှင်းဘဲ တရားမှန်ကိုဖော်ထုတ်လို့မရဘူးကဲ့ မြတ်စွာ
ဘုရားကလဲ ပဉ္စဝဂ္ဂ^၁ ငါးဦးကို သစ္စာ ဗု-လေးပါး အမှန်
တရားပြချင်တော့ ဒွေးမေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇ္ဇ^၂တေန
နသေဝိသဗ္ဗာ ကတမေ ဒွေး အတ္တကိလ မထာနုယောဂေါ
ကာမသုခဇ္ဇိ^၃ ကာနုယောဂေါလို့ အကျင့်နှစ်ပါး၏ အပြစ်
တွေကိုပြပြီးမှ သစ္စာလေးပါးကို ဟောတယ် မဟုတ်လားကဲ့။
ခမ္မာစကြာကို ကြည့်စမ်းပါတော့ အဲ့ဒီလို အကျင့်ယုတ်
၂ပါး၏ အပြစ်တွေကို မပြဘဲနဲ့သာ သစ္စာ လေးပါးကိုဟော
ရင် ရှင်ဂေါတမဟာ အပြောသမားပါ အလုပ်မပါဘူးလို့
ဆိုပြီး မယုံဒါနှင့် ဘယ်ကလာပြီး သောတာပန် တည်မလဲ
ကဲ့၊ အခုတော့ မြတ်စွာဘုရားက ခန္ဓာကိုယ် ပင်ပန်းအောင်
ကျင့်ရင် အတ္တကိလမထာ နုယောဂ အကျင့် သဿတဒိဋ္ဌိ^၄
ခန္ဓာကိုယ်ကို အလို လိုက်ရင် ကာမသုခဇ္ဇိက နုယောဂ
အကျင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ^၅ ခန္ဓာကိုယ်လဲ မပင်ပန်းစေ စိတ်ကိုလဲ
ကာမဂုဏ်ကြား မသွားစေဘဲ ခန္ဓာကိုယ်၏ ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံ
အလုံးစုံကို အမှန်အတိုင်း မြင်အောင် ဆင်ခြင်၍နေ ဒါမှ
မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အကျင့်ကောင်း လမ်းမှန်ဖြစ်တယ်လို့ အကျင့်
ခွဲရောဂါကို နှိမ်နင်း ဖျက်ဆီးပြီးမှ အမြစ်ဖြတ် ဆေးနှင့်

တူသော သစ္စာလေးပါးကို ပြဒါကလားကဲ့ ဒါကြောင့် ပဉ္စဝဂ္ဂ^၁တွေလဲ အကျင့်စွဲ ရောဂါကို ဖျောက်၍ ဆင်ခြင်မှု ညွှာဏ်ကိုသာ အားကိုးပြီး ဆင်ခြင်ဒါနဲ့ သောတာပန်တည် ကုန်ဒါပေါ့ တမင်တဖိုလ်ကို ဘကယ်ပြီမည့် ဆရာတိုင်းဟာ လောက အံ့ရှုတ်တွေကို မရှင်းဘဲ တရား မဟောဘူးကဲ့။ ဒီလိုအရှုပ်တွေကို အရင်မရှင်းဘဲ ပုထုဇဉ်တွေကို မြှောက် ပင့်ပြီး တရားဟောတဲ့ ဆရာဟာ ငွေမျှော် သ မ ဝး ရ င် လဲ ဖြစ်ရမယ် နာမည် ကျော်ဘို့ မျှော်ဒါရင်လဲ ဖြစ်ရမယ် သတ္တဝါတွေ တရားရဘို့တော့ သူမမျှော်ပေဘူး ဒီလိုဆရာ ကို ဆည်းကပ်မိရင် ပိုပြီး အရူးရောဂါ တိုးဘို့သာ ပြင်ပေ တော့ ဤမျှလောက်နဲ့ မြန်မာပြည်မှာ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဝစ္ဆာမိ တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှားကြောင်း သိသာနိုင်ပါပြီ ကြက်ဟူရွေး သရဏံ သာပေါကြောင်း ထင်ရှားပါပြီ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဝစ္ဆာမိ စစ်တမ်းပြီး၏။

ဓမ္မသရဏံ ဝတ္ထုသမိစင်တမ်း

မောင်စိန်။ ။ တပည့်တော်တို့၏ ဗမာပြည်မှာ ဗုဒ္ဓသရဏံ ဝတ္ထုသမိ မစင်ကြယ်ဘူး ဆိုဒါ တပည့်တော် လဲ သဘောတူပါဦး ဓမ္မ သရဏံ ဝတ္ထုသမိ မှာတော့ ဘာမှမရောဘူး ထင်ပါတယ်ဘုရား ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဘုရားဟောဆိုလျှင် ဘုန်းကြီးရော လူ ပါ ယုံဒါချည်းဘဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ မယုံပါဘူးကွယ် ဘုရားဟောထက် ဗေဒင်ကို ယုံ သူတွေ နမန္နာကျမ်းကို ယုံသူတွေကများပါတယ် တနှစ်တခါထုတ်တဲ့ သင်္ကြံစာမှာ ဗြဟ္မာမင်း၏ ဥက္ခေဝင်း ပြတ်ကြီးကို နတ်သွီးများ တယောက် လက်ကတယောက်ကို ကမ်းနေဒါမြင်တယ်မဟုတ် လား မြတ်စွာဘုရားက နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ခန္ဓာကိုယ် သည် ကမ္မဇရုပ်တွေချည်းမို့ သေလျှင် မီးတောက် သဘွယ် ပျောက်ကွယ် တယ်လို့ ဟော တယ် ဗေဒင်က ယခုထိ ဒီခေါင်းပြတ်ကြီးဟာမပုတ်သေး ဘူး၊ မြန်မာပြည်ကယုံကြည်စွာလက်ခံသမျှပုပ်မှာ မဟုတ်ကွဲ့ ဗေဒင်က ရက်ရာဇာနှင့် ပြဿဒါး ကို ပခါနထားသကဲ့ မြတ်စွာ ဘုရားက ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်ကို ပခံာန ထားသကဲ့ ဗေဒင်က မဟာ ဘုတ်ကို အဓိကထား၍ထူသကဲ့ မြတ်စွာဘုရားက

သမ္မတ္တိ ၄-ပါးကို အဓိက ထား၍ ယူသကဲ့ ကဲ
မဆန့်ကျင် ပါလားကွယ် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆန့်
ကျင်ဒါကို ယုံလျှင် ဘုရား တရားကို မယုံရာ ကျဒါ
ပေါ့ ဘုရားတရားထက် နမန္နာ ကျမ်းကို ယုံဒါကို
ပြောအုံးမယ် မြတ်စွာဘုရားဟောဒါက။

**အတ္တာဂေဟေနိဝတ္တန္တိ၊ သုဿာနေမိတ္တဗန္ဓဝါ၊
သုကတံဒုက္ကတံကမ္မံ၊ ဆာယာဝ အနုယာယတိ။**

အတ္တာ၊ လယ်ယာမိုးမြေ ရွှေ ငွေ စိန်ကျောက် ထိန်
တောက်ဝင်းလျှံ ရတနာအမျိုးမျိုး အဘိုးတန် တို့သည်။
ဂေဟေ၊ မိမိတည်ပျော် အိမ်ကြီးပေါ်၌ နိဝတ္တန္တိ တချပ်
တပြားမှ လိုက်ပါခါ မသွားကြလေကုန်။ မိတ္တဗန္ဓဝါ မိတ်
ဆွေပေါင်းသင်း သူငယ်ချင်း တို့သည်လည်း သုဿာနေ၊
လူသေမြှုပ်နှံ သုဿာန်သဂြိုင်း မြေလုပ်တိုင်း၌ နိဝတ္တန္တိ
ပြု။ပြု။ငှာငှာ ဆူညံစွာဖြင့် မသာပို့ခါ ပြန်ကြ ကုန်၏။
သုကတံ ဒုက္ကတံ ကမ္မံ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းပြုအပ်
သောကုသိုလ် အကုသိုလ် ကံ ၂-ပါးသာလျှင် ဆာယာ၊
အရိပ်သည်။ အနုယာယတိဣဝ၊ သွားလေသူ နောက်သို့
ကောက်ကောက်မသွေ လိုက်ပါလေကုန် သကဲ့သို့ အနု
ယာယန္တိ သွားလေသူနောက်သို့ ကောက်ကောက် မကွာ
လိုက်ပါကာ လာကြလေကုန်၏ တဲ့ကဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့
သေတဲ့အခါ ဘယ်ရွှေ ဘယ်ငွေ ဘယ်ဆွေမျိုးမှ မပါဘူး

၁၀၇၁၇

ကုသိုလ် အကုသိုလ် နှစ်ပါးသာပါတယ် ဒီလိုဟောပါရက် သားနဲ့ လူသေလျှင် ကူးတို့ခထည့်ကြဒါ ဒီတရားမယုံလို့ မဟုတ်ပါလားကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။မယုံရာကျပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ကူး တို့ ခ ထည့် ဒါ လောကရေးရာ သံသရာ ရေးပါဆုံးရှုံးပုံကို ပြောအုံးမယ်ကွဲ့ နားထောင် ဥပမာ သူတယောက်သေလျှင် ငွေတမတ် ကူးတို့ခထည့်တယ် ဆိုကြ ပါစို့ရဲ့၊ မြန်မာပြည်မှာ တနေ့မှာ လူတထောင် သေတယ် ဆိုပါတော့ မတ်ပေါင်းတထောင် ငွေနှစ်ရာ ငါးဆယ်ကျပ် မြေကြီးထဲ သွားပြီကွယ် တနှစ်ဆိုလျှင် ကိုးသောင်း ကျပ် ဆုံးရှုံးပြီကွယ် နှစ်စဉ် ၉၀၀၀၀-မြေကြီးထဲ ဝင်ကုန်တယ် ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ဘူး နိုင်ငံခြားကို ထွက်တာကမှ နိုင်ငံခြား ကုန်ကို သုံးလိုက် ရသေးတယ် ပုံကလေး ပြော အုံးမယ်ကွဲ့၊ ရွာတရွာမှာ ပိုက်ဆံကလေး အတော် ကြွယ်ဝ တဲ့ ကုန်သည် လင်မယား ရှိသတဲ့ သွီးကလဲတယောက် လဲဆိုကိုး၊ အဲဒီသွီး အလှကလေးဟာ ၁၆-နှစ် အရွယ်ကျ နော့ သေသွားသတဲ့၊ သေသွားနော့ လင်မယားနှစ် ယောက်မှာ ယူကြီးမရ ပူလုံးထဒါပေါ့လေ၊ သို့သော်လဲ လင်ကတော့ ယောက်ျားမို့ ခဏပူဆွေးပြီး မေ့ပျောက် သွားဒါပေါ့ မယားက နှစ်လုံးပျော့သူဆိုတော့ မမေ့နိုင် တဲ သပြိုင်ကို သွားသွားပြီး သွီးကြိုက်တဲ့ အစာကလေး ခော့ကို ယူ၍ သွီးဂူခေါင်းရင်းမှာ ထားခါ ဝိုကြွေးသတဲ့ အဲဒီရွာကလဲ တောရွာဆိုတော့ ကွန်မြူနစ်တို့ ကြီးစိုးနေဒါ ပေါ့ ဒါနဲ့တိန်းစားကလဲ ရွာထဲကိန်းမရှူရဲဘဲ သပြိုင်ကို

သွားပြီး ရှုရဒါကိုး ဘိန်းစားက သူဘိန်းရှုတဲ့ ခြုံနားကို
 ခဏခဏလာသိုလို့ စည်းစိမ်ပျက်တာက တကြောင်း။ ဘိန်း
 ရှုစရာ ငွေကုန်ဒါလဲ တကြောင်းကြောင့် အကြံထုတ်လိုက်
 တာနှင့် အကြံရပြီး အိမ်ကိုပြန်၍ မိုင်းကိုင်းစက္ကူကို ရောင်
 ပြားတွေကပ်ပြီး နတ်ဝတ်တန်းဆာတွေ ကိုက်သတဲ့ နက်ဖန်
 ခါကြတော့ အဲဒီနတ်ဝတ်တန်းဆာတွေဝတ်ပြီး ညောင်ပင်
 ပေါ်ကိုတတ်ခါ မိန်းမကြီးအလာစောင့်နေသတဲ့ မိန်းမကြီး
 ကလဲ အချိန်ကျတော့ သွီးစားစရာ ကလေးတွေ ယူလာပြီး
 ခါတိုင်းလို ငိုနေဒါပေါ့ ဒီတော့ဘိန်းစားက ညောင်ကိုင်းကို
 ရှမ်းရှမ်းမြည်အောင်လှုပ်သတဲ့ မိန်းမကြီးကလဲ အငိုတိတ်ပြီး
 ညောင်ပင်ပေါ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ အလို-နတ်ကြီးပါလား
 လို့ အောင့်မေ့၍ ရှိခိုးခါ မေးလိုက်သတဲ့ အို-နတ်မင်း
 ဘယ်အထပ်ကပါလဲရှင်လို့ မေးတော့ ဘိန်းစားက တာ
 ဝတ်သကာ သိကြားမင်း မာယာဆိုဒါ ကျုပ်ပါဘဲ ဗျာလို့
 ပြောသတဲ့ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်မ၏ သွီးကလေးကိုမသိ
 ဘူးလားရှင်လို့ မိန်းမကြီးကမေးတော့ သိတာပေါ့ဗျာ သိ
 လို့ဘဲ သူ့ကိစ္စနဲ့ ယခုလာခဲ့ရဒါဘဲလို့ ပြောသတဲ့ ဘာ
 ကိစ္စ ပါလဲရှင်လို့ မေးတော့ ဒီလိုဗျာ ဒီမိန်းကလေးမှာ
 သူ့မိဘကထည့်လိုက်တဲ့ ကျားတို့ကလဲ တမတ်ထဲမို့ မှု့ဘိုး
 တောင် မလောက်ဖြစ်နေတယ် သူများ တွေမှာ ဝတ်ကြ
 စားကြ သွားကြလာကြနှင့် သူကတော့ဝတ်စရာလဲ သူ့မိဘ
 များက မထည့်လိုက်လို့ ဝတ်စရာ မရှိ ဖြစ်ပြီး ထိုင်ငိုဒါနဲ့
 ဝင့်ပါနဲ့ကွာ ငါသွားတောင်း ပေးပါမယ်လို့ ချော့ထား
 ခဲ့ပြီး လာခဲ့ရသဗျာ အဲဒါခင်ဗျား ပေးချင်ရင်လဲ ခပ်မြန်မြန်
 ပေးလိုက် ကြာကြာတော့ မဆိုင်းနှိုင်းဘူးလို့ ပြောသတဲ့

ဒီတော့ မိန်းမကြီးက ဝမ်းသာအားရနှင့် တဆိတ်ကလေး ဆိုင်းပါအုံးရှင်လို့ ရှိခိုးပြီး အိမ်ပြန်ခါ သေတ္တာ တွေကို ဖွင့် သွီး၏ဆွဲကျိုး လက်ကောက် နားကပ် ခြေကျင်း တို့ကို ယူပြီး အရေးကြီးဒါနဲ့ သေတ္တာကိုလဲ မပိတ်ခဲ့ဘဲ သင်္ဂြိုင်း ကို ပြေးသတဲ့ သင်္ဂြိုင်းကို ရောက်၍ လက်ဝတ် လက်စား အထုပ်ကို ပေးခါ မှာစရာတွေ အကုန်မှာပြီး ပြန်ခဲ့ဒါပေါ့ ဒီတော့လင်ကလဲ ရွာလယ်လို့အပြန် အိမ်မှာ မဟန်ခါတွေ မြင်၍မိန်းမကိုလိုက်ရှာပြီး မေးသတဲ့ ဒီတော့မိန်းမက အမယ် လေး ရှင့်မှာ မယားရှာသာနေ ကျမမှာ သိကြားမင်း နှင့် တွေ့ဒါနဲ့ သွီး၏ လက်ဝတ် လက်စား တွေကိုပါ ပေးလိုက် ရတယ်လို့ ပြောတော့ လင်က, “ဟိုက်” ပြီးပြီ ဘယ်မလဲ ဒီသိကြားမင်း ဆိုတော့ သင်္ဂြိုင်းမှာလို့ ပြောသတဲ့ ဒါနဲ့ လင်လဲ ဒိုလိုဒိုငြား ဆိုပြီး မြင်းစီး၍ လိုက်သတဲ့ ဒီတော့ ဘိန်းစားက ဟိုခြုံဝင် ဒီခြုံထွက်နှင့် ခြုံကြားကိုတိုးပြေး ဒါကိုး ဒါနဲ့ မြင်းဆရာက မြင်းကို သွောင်ပင်မှာ အသာ ချိတ်ထားပြီး ဆင်းလိုက်တာပေါ့လေ ဒီတော့ ဘိန်းစားက ဟိုကွေ့ ဒီကွေ့နှင့် လှည့်ပတ်ခါ မြင်းကို စီးပြေးသတဲ့ လူကြီးလဲ လိုက်၍မမှီဒါနှင့် ဗျီးသိကြားမင်း သွီးကို အဘေ ကလဲ မြင်းတံစီး ပေးလိုက်ဘယ်လို့ ပြောလိုက်ပါလို့ မှာ လိုက်ရသတဲ့ ကဲ-ဘုရား ဟောကို မယုံ၊ အဆံ မပါတဲ့ နမန္တာကို ယုံကြရဒါနှင့် ဘယ်လောက် လောကရေးရာမှာ နစ်နာ သလဲကွဲ့ အဲ့ဒါက လောကရှုံးကွဲ့ သံသရာရှုံး ရှိ သေးတယ်။

ောင်စိန်။ ။ သံသရာရှုံးကို အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား

ဆရာ။ ။ကူးတို့ခ ထည့်တယ်ဆိုဒါ အသက်လိပ်ပြာ ရှိတယ် ထင်၍ ၎င်းအသက် လိပ်ပြာ ကလေးဟာ ချောင်းနှင့် တွေ့လျှင် ငွေတမတ်ကိုပေး၍ ကူးသွားစေဘို့ ဖြစ်တယ် ရှေးတုန်းက ချောင်းကို တခါကူးလျှင် တမတ်ပေးရပုံ ပေါ်ပါတယ်။ ကဲစဉ်းစားကြ အသက်လိပ်ပြာ ကလေးဟာ ငါ့ကို ငွေတမတ်ပေးပြီး ကူးတို့ပို ခိုင်းတယ်လို့ ဘယ်ကူးတို့သမား ပြောဒါ ကြားဘူးကြသလဲ ဒီချောင်းကလေးကိုမှ ကိုယ် ဟာကိုယ်မကျော်နိုင်ရင် နတ်ပြည်ကို ဘယ်လိုသွားမလဲမယုံရင် တွင်းထဲမှာတူးကြည့် ဘယ်ကိုမှ ပါမသွားပါဘူး မြတ်စွာဘုရားက ခံမ္မာနိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝသတ္တဝါလဲမဟုတ် ဇိဝခေါ် အသက်လိပ်ပြာလဲမဟုတ် သတ္တဝါလဲမရှိ အသက်လိပ်ပြာလဲမရှိ ရုပ်နာမ် ခံမ္မ သင်္ခါရသာ ဟုတ်တယ်တဲ့။ ကဲ ဘုရားဟောနှင့် မဆန့်ကျင်ပါလား အဲဒီလို အသက် လိပ်ပြာ စွဲကြောင့် သံသရာထဲ ကြာဒါပေါ့။ ကြာပုံကို ပြောအုံးမယ် ရုပ်နာမ်ထဲမှာ အသက်လိပ်ပြာ ရှိတယ်လို့ ထင်မှုဟာ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိက္ခဲ။ အဲဒီအထင်လဲ့မှု ဒိဋ္ဌိဟာ ဘာကြောင့် ဖြစ်ရသလဲလို့ အကြောင်းရှာရင် သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးကွယ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ပေါ့။ ဥပမာ ပေးရအုံးမယ် မြေကြီးထဲမှာ မျိုးစေ့ ကလေးကို မြှုတ်ပြီးတော့ ရေကလေးလောင်းပေးလိုက်ရင် အပင် ပေါက်မလာ ဘူးလားကွဲ မောင်စိန်ရဲ့။

မောင်စိန်။ ။ပေါက်လာပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ အဲ့ဒီလို ပေါက်လာရင် အသီး သီးပြန်ရော့ကွဲ့
 သီးလျှင် ပေါက်ပြန် ရော့ကွဲ့ ဘာ့ကြောင့်လဲဆို
 တော့ အသီးသည် အပင်၏အကြောင်း အပင်
 သည် အသီး၏အကြောင်းဖြစ်တယ်၊ ဒီလိုသီးလိုက်
 ပေါက်လိုက် ပေါက်လိုက် သီးလိုက်ဆိုရင်ဆုံးပါ
 မလားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။မဆုံးတော့ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အသီးသည် အပင်၏ အကြောင်း အပင်သည်
 အသီး၏အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ အပင်မရှိ
 ဘဲလဲ အသီးမရှိ၊ အသီးမရှိဘဲလဲ အပင်မရှိနိုင်
 ဖြစ်နေတော့ အစကော့ရှိရဲ့လားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။အစလဲ မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အေးဟုတ်ပြီကွဲ့ အဲ့ဒီဥပမာကို မှီပြီးတော့ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏အစမရှိ အဆုံးမရှိပုံကို သိရမှာကွဲ့ ခန္ဓာကိုယ်၏
 အစမရှိ အဆုံးမရှိကို ပြောကြအုံးစို့။ ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာကိုယ်
 ၏ အတိတ် အကြောင်း ၅-ပါး ရှိတယ်။ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ
 ဥပါဒါန် ကံ သင်္ခါရတဲ့ အဲ့ဒါကို သဘောတူရာ ပေါင်း
 လိုက်ရင် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဒိဋ္ဌိကံလို့ လေးမျိုးဖြစ်တယ်
 အဝိဇ္ဇာက မြေကြီးနှင့်တူတယ်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကံ ရေနှင့်တူ
 တယ်၊ ကံကမျိုးစေ့နှင့်တူတယ် အပင်က ခန္ဓာ ငါးပါးနှင့်
 တူတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ အဝကအဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကံ
 အကြောင်း တရားကြောင့် ယခုပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာ ငါးပါးကြီး
 ဖြစ်လာ ရော့ကွယ် ခန္ဓာ ငါးပါးဆိုဒါ ဝိညာဉ် နာမ် ရုပ်

သဠာယတန ဖဿဝေဒနာ ပေါ့လေ အဲ့ဒီ ခန္ဓာ ငါးပါး
 ဖြစ်သော ဝိညာဉ် နာမ်ရှင် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ
 တရားတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရင် တဏှာ ဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာ ဆိုတဲ့
 ကိလေသာဝင်္ဂ တရားဟာ မလွဲရှောင်သာ ဖြစ်ပြန်ရော
 ကွယ် အဲ့ဒီကိလေသာဝင်္ဂ လက်ရှိနှင့် ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်
 ကံ ပြုကြရပြန်တော့ မျိုးစေ့များကို မြေငွေ့ ရေငွေ့ သင့်
 သလို အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ ပစ္စယာ ဝိညာဏ်
 ဆိုသည့်အတိုင်း ကံ သင်္ခါရ ခေါ်တဲ့ ကမ္မဝင်္ဂဟာ ဖြစ်ပြန်
 ဒါပေါ့ ကမ္မဝင်္ဂကြီး ဖြစ်သော ကံသင်္ခါရ ဖြစ်လာရင်
 ဝိပါကဝင်္ဂ ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဉ် နာမ် ရှင် သဠာယတန ဖဿ
 ဝေဒနာ ခန္ဓာ ငါးပါး အပင် ပေါက်ပြန်ဒါပေါ့ အဲ့ဒီလို
 ဝိပါကဝင်္ဂ ဖြစ်ရင် ကိလေသာဝင်္ဂကဖြစ် ကိလေသာဝင်္ဂ
 ဖြစ်ရင် ကမ္မဝင်္ဂကဖြစ် ကမ္မဝင်္ဂဖြစ်ရင် ဝိပါကဝင်္ဂကဖြစ်နဲ့
 သာနေကြရင် အဆိုးရှိပါမလားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။ မဆိုးနိုင်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဝိပါကဝင်္ဂဆိုဒါ ကမ္မဝင်္ဂမရှိဘဲလဲ မဖြစ်နိုင်ဘူးကွဲ့
 ကမ္မဝင်္ဂဆိုဒါလဲ ကိလေသာဝင်္ဂမရှိဘဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး
 ကွဲ့၊ ကိလေသာဝင်္ဂကလဲ ဝိပါကဝင်္ဂမရှိဘဲ မဖြစ်
 နိုင်ဘူးကွဲ့၊ အဲ့ဒီလိုဆိုတော့ ဘယ်ဟာက အစ
 လဲကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ မှန်ပါ အစလဲမရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲ့ဒါဟာ မင်းကိုယ်ခန္ဓာ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ အစမရှိဘဲ
 အဆိုးမရှိပုံဘဲကွဲ့ ဒီလိုအသက်လိပ်ပြာမရှိပါဘဲ ရှိတယ်လို့

ဘုရားကို ခံညင်းနေကြလို့ သံသရာထဲမှာ ကြာကြရဒါ ပေါ့ သည်အထင် မှားမှုဟာလဲ သစ္စာ ၄-ပါး မမြင်ဘဲ ဘယ်တော့မှ မစင်ဘူး၊ ဓမ္မံသရဏံကို သေသေ ချာချာ ဝစ္ဆာမိတော့မှ စင်ကြယ်မှာကွဲ့ ပြီးတော့ ရှိသေးတယ် မသာချတဲ့အခါ စုံ, မ ရွေးဒါတွေ ဥပမာ ဒီနေ့လူသေ တယ်ဆိုပါတော့ အချိန်ကညနေဖြစ်နေ၍ ချက်ခြင်းလဲ ကိစ္စ မပြီးနိုင်သည့်အတွက် ဒီနေ့ မချနိုင်ဘူးကွဲ့ နက်ဖန်ခါ ဆို ပြန်တော့ ရက်က စုံဖြစ်နေပြန်သဖြင့် တလောင်းတည်းနဲ့ ကိစ္စ မပြီးတတ်ဘူး ဆိုတဲ့ အထင်လွဲမှုကြောင့် မချရဲဘူး သဘက်ခါမှ ချရတော့ ၃-ရက်ဖြစ်သွားဒါပေါ့။ ၃-ရက်နှင့် ဆွေးမျိုးမစုံရင် ၅--ရက်ကျအောင် ထားရတယ် ၅-ရက်နဲ့ မချရဲဘူး အဲဒီလို စုံ, မ အယူလွဲမှုကြောင့် ရက်တွေပိုပြီး ငွေမကုန်သင့်ဘဲ ငွေကုန် ကြရတယ် ရှင်ပြုတဲ့ အခါလဲ ၂-ပါး ၄-ပါး စုံမပြုကောင်းဘူးတဲ့ ၃-ပါး ၅-ပါး စသည် ဖြင့်၊ မ, သာ ပြုကောင်းသတဲ့၊ ဒါတွေမှာ ကံ တရားကို မယုံရာ ကျနေတယ် ဒီအယူကိုမစွန့်နိုင်ရင်လဲ ဓမ္မံသရဏံ ဝစ္ဆာမိဘူးကွဲ့ မြတ်စွာဘုရား ဟောဒါက....

သဗ္ဗေကမ္မသကာ သတ္တာ၊ ကမ္မံသတ္တေ ဝိဘဇ္ဇတိ။
ဟိနပဏ္ဍိတ ဘာဝါယ နစိန္တာယ သမိပ္ပံနော။

သဗ္ဗေ၊ အဟောင်းဘဝနှင့် အသစ်ဘဝ ဖြစ်သမျှဥဿုံ အလုံးစုံ ကုန်သော သတ္တာ၊ သတ္တဝါ အနန္တ မှန်သမျှ တို့သည်။ ကမ္မသကာ ကံနှင့်သာတဲ့ပျော် အဘော်သဟဲ မြဲမြံခိုင်ခိုင် ကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ ရှိကြလေကုန်၏ ကမ္မံ၊ ကောင်း မကောင်းနှင့် သောင်းပြောင်း များပြား

ကံတရားသည် သတ္တေ၊ သတ္တဝါ အနန္တ မှန်သမျှ တွေကို
 ဟိနပဏ္ဍိတ ဘာဝါယ ဇာတိမသန့် မျိုးယုတ်ညံ့နှင့် သန့်
 ပြန့်မျိုးနွယ် ဂုဏ်သိရကြွယ်၍ တင့်တယ်ပါစေခြင်း အကျိုး
 ၎င်း ဝိပဇ္ဇာတိ အလိုက် အလိုက်ထိုက်သလိုပင် ပြုပြင်
 စီမံ ဝေဘန်တုတ်လေ၏ တသွာ၊ ထို့ကြောင့် စိန္တ
 နာယ၊ မော်တော်ကားစီး တိုက်ကြီးကြီးနဲ့ အနည်းနည်း
 ပျော် အဘော်စုံညီ နေချင်သည်ဟု ကြံစိတ်ကူး ဘဝင်
 မြူးသဖြင့်။ နသမိဒ္ဓိနော တောင်းတိုင်းမရ တ၊ တိုင်းမပေါ်
 အကြံချော်သဖြင့် အမျှော်စွမ်းဟု မပြည့်စုံဘဲ ရှိကြကုန်
 သည် သာလျှင်တည်း။

ကဲ ဘယ်မှာလဲကွယ် နဂါးခံတွင်းကျရင် ပျက်စီးတတ်
 တယ်လို့လဲမပါ မသာကို စုံချရင် တလောင်းနှင့် ကိစ္စ
 မပြီးတတ်ဘူးလို့လဲမပါ အိမ်တိုင်ထူဒါ နက္ခတ် မကောင်း
 ရင် ပျက်စီးတတ်တယ်လို့လဲမပါ မင်္ဂလာဆောင်ဒါ ရက်
 မရွေးမိလို့ ပျက်စီး ရတယ်လို့လဲမပါ ခံမ္မာ သောက
 အင်းဝ ရာဇာ ကျလို့ ပျက်စီးဒါလဲမပါ သားဦး စနေ
 မီးလိုမွှေ ဆိုဒါလဲမပါ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်းလာ၊ အင်္ဂါဆိုဒါ
 တွေဟာ ပညတ် သင်္ကေတတွေဘဲ လူကို ကောင်းအောင်
 ဆိုးအောင် မလုပ်နိုင်ပါဘူး အကုသိုလ်ကံကသာ ကောင်း
 အောင်လုပ်နိုင်၍ အကုသိုလ်ကံ မကောင်းအောင် လုပ်
 နိုင်တယ် ဒီတော့ အကုသိုလ်ဆိုရင် မြွေဆိုး ကင်းဆိုး ကဲ့
 သို့ ကြောက်လန့်ပြီး ကုသိုလ်ကံကို ဣစ္ဆာသယ ပတ္တမြား
 ကဲ့သို့သဘောထားခါ အားကိုး ကြမှ ခံမ္မံသရဏံ ဝိစ္ဆာမိ

မှာမဟုတ်လား အခုဘော့ အကုသိုလ်ကံလုပ်ရမယ် ဆိုရင် အလွန်ပျော်၊ ကုသိုလ် လုပ်ရမယ် ဆိုရင် အလွန်ပျင်းကြောက်တာက ဓမ္မာ သောက အင်းဝ ရာဇာကို။ ဘယ်တော့ ဝတ္ထုမိမှာလဲကွယ် ဥဿာ စိန်ပန်း ကြောင့် မိမ္မဆိုးတွေနှင့် ညားကြတဲ့ ယောက်ျားတွေဟာလဲ မနဲ့ကြပါဘူး ကေန်ပါတ်က ဝတ္ထုကလေးတပုဒ် ထုတ်ပြအုံးမကွဲ့။

ရှေးတုံးက ဗာရာဏသီပြည်မှာ ဗြဟ္မာဒတ်မင်း မင်းပြုသတဲ့ ထိုအခါ မြို့ကလူက တောရွာ၌နေသော သတို့သမီးကို သားဘို့ တောင်းရမ်းပြီး နေ့ကောင်းများရွေး၍ ကျွေးမွေးဘွယ်ငွေကို ပြည့်စုံအောင် ပေးထားခဲ့သတဲ့ ဒါနဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မိမိကိုးကွယ်နေတဲ့ အာ ဝိဝက အိမ်ကြွအလာမှာ အရှင်ဘုရားတပည့်တော် တောရွာမှာ ချွေးမတောင်းထားခဲ့ပါတယ်ဘုရား နက်ဖန်ခါ မင်္ဂလာဆောင် သွားမယ်လို့ နေ့များ ကောင်းပါ ရဲ့လား ဘုရားလို့ မေးသတဲ့ ဒီတော့ အာ ဝိဝကရဲ့ စိတ်ထဲက သူဟာ သူနေ့တွေရွေးခဲ့ပြီးမှ ငါ့ကို နေ့ကောင်းသလားတဲ့ ရှိစေအုံး သင့်မင်္ဂလာကို ပျက်အောင် ဖျက်မယ်ဟုကြံပြီး တကာ အဲဒီနေ့မှာသာ မင်းသား မင်္ဂလာ ဆောင်ရင် ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကြုံရ လိမ့်မည်လို့ ပြောလိုက်သတဲ့၊ ဒါနဲ့ တကာက မသွားရဲတော့ဘူး မိန်းမဘက်ကတော့ ကျွေးဘို့ ချက်ကြပြန်ကြနဲ့ ပြင်ဆင်ပြီး မျှော်နေဒါပေါ့ အချိန်ကျလို့ မပေါ်လာတော့ ဝဘိပျက်ရကောင်းလားလို့ စိတ်ဆိုးပြီး ဆွေထဲချိုးထဲက ယောက်ျားကလေး တယောက်နဲ့ အရှက်မခံဘဲ ဘေးစားလိုက်ကြသတဲ့ ပေးစားပြီးမှ နောက်တနေ့ကျတော့ မြို့ကလူတွေက ကျကျနန ဗန်ကောက် လုံချီတွေ မောင့်

ကြက်သရေခေါင်းပေါင်းတွေ ပိုးရင်ဖုံး အင်္ကျီတွေ ဝတ်ပြီး
 မှီရတဲ့မျက်နှာလို ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးနဲ့ တောရွာကိုသွားကြ
 ဒါပေါ့ ဒီတော့ တောရွာကလူတွေက ရွာကိုအဝင်မခံဘဲ
 ပိတ်ထား သတဲ့၊ ဘာပြု၍ ပိတ်ရ ဒါတုန်းလို့ မေးတော့
 တောရွာက လူတွေက ငါတို့မှာ မင်္ဂလာ ဆောင်ပြီးပြီလို့
 ပြောသတဲ့ ဒီလိုဆိုရင် ငွေကိုပြန်ပေးပါလို့ တောင်းတော့
 မပေးနိုင်ဘူး မင်းတို့ကဘာပြု၍ ဂတိပျက် သလဲလို့ ပြန်
 ပြောသတဲ့ ငါတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ အာဇီဝက အရှင်မြတ်က
 အဲဒီနေ့ မင်္ဂလာဆောင်ရင် ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းနှင့်
 ကြုံရပါလိမ့်မည်၊ နက္ခတ် မကောင်းဘူးလို့ ပြောဒါနဲ့
 မလာရဒါပါလို့ တယောက်တခွန်း ငြင်းကြ ခုန်ကြနှင့်
 ရန်ဖြစ်ကြသတဲ့ အဲဒီအခါ ဘုရားအလောင်း ပညာရှိကလဲ
 တစုံတရာ ကိစ္စကြောင့် မြို့မှ တောသို့သွားဒါနှင့် ကြုံ၍
 သူတို့၏စကားတွေကိုကြားတော့ ဆုံးဖြတ်သတဲ့။

**နက္ခတ္တံ ပဋိမာနေန္တံ အတ္ထောဗာလာဥပစ္စဂါ၊
 အတ္ထောအတ္တဿ၊ နက္ခတ္တံ ကံကရိဿန္တံ တာရကာ**

နက္ခတ္တံ၊ မြင်းမိုရ်ကိုလှည့်ပတ်၍ မပြတ်သွားလာ ကောင်း
 ကင်က ကြယ်တာယာကို။ ပဋိမာနေန္တံ အားထား ပြီးခါ
 ဆိုင်းငံ့၍နေသော ဗာလံ၊ ကြောင်းကျိုးမသိ လူငယ်ကို
 အတ္ထော၊ ရှု၍မငြိမ်း သတို့ သွီးကို ရခြင်း တည်းဟူသော
 အကျိုးသည်။ ဥပစ္စဂါ မျှော်လင့် သူကို ပြစ်ခါ ထား၍
 လွန်သွားလေပြီ အတ္ထော အလိုရှိအပ်ကုန်သော အကျိုး
 သည်။ အတ္တဿ၊ အလိုရှိသောသူ၏ နက္ခတ္တံ ကောင်း

စွာ မပြတ် စောင့်၊မ တတ်သော နက္ခတ်ပေတည်း။ ဘာရ
ကာ၊ ကောင်းကင်က ကြယ်ဘာယာရှိသည်။ ကံ အတ္ထု
အဘယ်မည်သော အကျိုးကို ကရိယန္တိ၊ ကောင်းစွာ မ
သွ ပြု ချုပ်နှောင်ချေအံ့နည်း။

ကဲကောင်းကင်ပေါ်က ကြယ်တာယာတွေဟာ လူကို
ကောင်းအောင် ဆိုးအောင် ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ဒီလို
ဆိုတော့ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်းလာ၊ အင်္ဂါ၊ တွေဟာ လူကို
ဘာမှ မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ရက်ရာစာ ပြဿဒါး အထင်မှား
တွေကို ပယ်စွန့်ခါ အကုသိုလ်ကံကို ကြောက်လန့် ကြ၍
ကုသိုလ်ကံကိုသာ အားထားကြရမှာကွဲ ပေဒင်ဆိုဒါ ဘာ
နှင့် ဟူသလဲဆိုတော့ ကလေးတွေ မန်ကျည်းစေ့ ဝှက်
ဟာနှင့် တူသကဲ့၊ ကလေး တယောက်က လက်ထဲမှာ
မန်ကျည်းစေ့ကို ဆုပ်ပြီး ကဲစုံလား မ၊လားလို့ ဆိုတော့
ဒီတော့ တယောက်က လက်ညှိုးကလေးကိုပါးစပ်ထဲထိုးပြီး
ခေါင်ကနဲမြည်အောင်ထုတ်၍ နံပေါ်ကို ထောက်လိုက်တော့
နံပေါ်ကို ကျဒါနဲ့ မ၊လို့ဆိုသကဲ့၊ နံကြားကျတော့ စုံ၊လို့ ဆို
သကဲ့၊ ဒါဒါ တခါတခါလဲ မှန်သကဲ့ တခါတခါလဲ လွဲ
သကဲ့ ဒါဒါလိုဘဲ တခါတခါ မှန်သွားဒါဘဲ အစွဲအလမ်း
သိပ်ပြီး မကြီးသင့်ဘူးကွဲ ကံကောင်းရင် ဘာဘဲလုပ်လုပ်
အောင်မြင်သကဲ့ ကံမကောင်းရင် ရက်ရာစာ ရွေးလုပ်
ခတ်ခရာပါဘူး၊ သဗ္ဗေကမ္မသကာဟု ဟောပေမဲ့ မြတ်စွာ
ဘုရားက ကံတခုတည်းကို ဟောဒါ မဟုတ်ဘူးကွဲ ကံ
ဟာကံ၊ ဝိရိယ တဲ့ ကံ အရာမှာ ကံကိုရိုး၊ ဥာဏ်အရာမှာ
ဥာဏ်ကိုရိုး ဝိရိယအရာမှာ ဝိရိယကို ရိုးရမယ် နတ်ဗြဟ္မာ
တို့က ပုည၊ ဝိဝေဓိ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ ဘုန်းကံကို မှီပြီးအသက်

မွေးကြတယ် တိရိစ္ဆာန်က ဝိရိယပဇာတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဘုန်းကံမရှိ
 ဝိရိယကို သာအားထားရတယ် လူက ဥာယုပဇာတ်ပုဂ္ဂိုလ်
 ဘုန်းကံရော ဝိရိယရော ၂--ပါးလုံးကို အားထားရတယ်
 ငရဲ ဝိတ္တာက ဘာကိုမှ အားမထားဘူး အကုသိုလ်ကုန်မှ
 လွတ်မယ် ဒါကြောင့် ခေါင်းကိုက်တာ ဘိုက်နာဒါကစပြီး
 ကံကိုခိုးရင် ပုဗ္ဗေကတဟေတု ဒိဋ္ဌိတဲ့ မာန်လည် ဆရာ
 ဘော်က၊ (ကံ ကို ယုံ ချ် ဆူး ပုံ အ တွင်း မ နင်း ကြ ရာ
 ကျား ရဲ ရာ လည်း ကြ မ္မာ အ ကြောင်း မ ရှိး ကောင်း
 လည်း) လို့ ဆိုခဲ့တယ် ပုံကလေး ပြောအုံးမယ်။

ရှေးတုန်းက တင်္ဂါတယောက်က ငါး ၃-ကောင်ကို ရသတဲ့
 ရတော့ လှေထဲထည့်လာတယ် စောစောက သတ်ထားရင်
 ပုန်မှာစိုး၍ အရှင်ဘဲ ထားသေးတယ် ဒီငါး သုံးကောင်တို့
 တွင် တကောင်က ကံကိုယုံပြီး ကံကောင်းရင် လွတ်မှာ
 ဆိုပြီး မခုန်တော့ဘဲ အသေကဲ့သို့ နေသတဲ့ တကောင်က
 ဝိရိယ အားကိုးပြီး ခုန်ရင် လွတ်မှာဘဲဟဲ့လို့ တဖြတ်ဖြတ်
 ခုန်သတဲ့ ဒီတော့ တင်္ဂါသည်က ဒီငါးကဲလှတယ် ဆိုပြီး
 ဒုတ်နှင့် ခေါင်းကိုရိုက်လိုက်လို့ သေသွားသတဲ့ တကောင်
 ငါးကတော့ ငါဟာကံလဲရှိမယ် ဥာဏ်လဲရှိမယ် ဝိရိယလဲ
 ရှိမယ် ဆိုရင် လွတ်မှာဘဲလို့ အကြံရှိပြီး လှေအစောင်းကို
 ကြည့်နေသတဲ့ လှေစောင်းဒါနဲ့ တပြိုင်နက် နိမ့်တဲ့ဘက်ကို
 ဖြုတ်ဆို ခုန်လိုက်တော့ လွတ်သတဲ့ ကံယုံငါးလဲ အိမ်ကျ
 တော့ ဟင်းဖြစ်သတဲ့ ဒါကြောင့် တင်္ဂါ လက် တွင်း

ရောက် လျှင် တုံ့ ညှား သုံး ကောင် ငါး ကိုမှတ်သား ပုံရူပ မာ ပြု လော လို့ ပညာရှိကြီးများ စပ်ဆိုထားကြ တယ်အဲဒီလို လိုလူဆိုဒါ ဥာယူပဇီဝိပုဂ္ဂိုလ်မို့က ဥာဏ် ဝိရိယ သုံးပါးကို အားထားရမယ်ကွဲ့၊ ငြီးတော့တစုံတရာ ရောဂါ ဖြစ်လာရင် ကံ နာလား၊ စိတ် နာလား၊ ဥတု နာလား၊ အာဟာရ နာလား၊ ဆိုဒါကိုလဲ ခြေစားဦး ကုရမယ် ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ သမုဋ္ဌာန် ငှ-ပါးကြောင့်ဖြစ်သည် အဲဒီလို အကြောင်း အမျိုးမျိုးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ယူရသောကြောင့် ငါတို့၏ ဘုရားဝါဒကို ဝိဘန္ဓ ဝါဒလို့ ခေါ်တယ် ဥာဏ်ရှိမှ ခွဲနိုင်သောကြောင့် ဥာဏာဝါဒတဲ့ကွဲ့ မောင်စိန်ရဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဘယ်လိုမှ ဓမ္မံသရဏံ ဝဇ္ဇာမိဗ္ဗာလဲဘုရား။ ဆရာ။ ။ဘုရားဟောနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကျတဲ့ လောကီ ကျမ်း အဆိုများကို မယုံကြည်ပါဘဲ အကုသိုလ် ကို ကြောက်လန့်၍ ကုသိုလ်တရားကိုအလေးပြုခါ သစ္စာ -၄ပါး ကို သိအောင် တရားနာပြီး ဆည်းပူးနေဒါမှ ဓမ္မံသရဏံ ဝဇ္ဇာမိဗ္ဗာကွဲ့ လောကီကျမ်း အဆိုများကို မပယ်နိုင်သေး လျှင် ခေတီ ငှ-ပါးမှတစ်ပါး အခြားကို အားထားသေးလျှင် ဝဇ္ဇာ မမိသေးဘူး သစ္စာ ၄-ပါးကို သိတဲ့ မဂ်ဉာဏ် သာ တရားစစ်ကွဲ့ တရားစစ်ဖြစ်တဲ့ မဂ်ဉာဏ်ကို အား ထားပြီး ၎င်းဉာဏ်ကို မရလျှင် ရအောင် လုပ်မဟဲ့ ဆိုတဲ့ ဦးနဲ့ အနုပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံ ဥပ္ပါဒါယ ဝါယမောဆိုဒါလို ရအောင် ဆည်းပူး၍ ရလျှင် သေသေ ချာချာ ဝဇ္ဇာမိဗ္ဗိ ကွဲ့ ဒါကြောင့်သင့်ကိုယ်ကို ငါဟာ ဝဇ္ဇာမိ အစစ်လား

အတူလား ဆိုဒါ စစ်ဆေးပါ အတုဖြစ်နေလျှင် အခင်
ဖြစ်အောင် ကြိုးစားလော။

ဓမ္မသရဏာ ဝိသုဒ္ဓိစစ်တမ်း ပြီးပါပြီ။

သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိစစ်တမ်း

မောင်စိန်။ ။ရှေ့သရဏဂုံ ၂-ပါးကို သေချာစွာ စစ်လိုက်
 တော့ မတည်တာ တွေက များပါတယ်ဘုရား
 သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ကတော့ ရွာတိုင်းပင်
 ဘုန်းကြီးကျောင်းများ ဆောက်ယုပ်၍ သံဃာ
 တော်တွေကို ကိုးကွယ် ကြဒါကြောင့် တည်စရာ
 ရှိပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။သရဏဂုံ ၃-ပါးဆိုဒါ တခုမဟန်သွင် အားလုံး
 မဟန်ဘူးကွဲ ဥပမာအားဖြင့် ၃-ပါးရှိဒါ မုချ
 အားဖြင့် တခုတည်းရှိတယ်။

မောင်စိန်။ ။ တခုတည်းဖြစ်ပုံကို အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား။

ဆရာ။ ။ဗုဒ္ဓံတိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်၏ ဣတိတဿာ
 ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမည်၏တဲ့။ ကဲ ဘုရား ကလဲ
 သစ္စာ ၂-ပါးကိုသိတဲ့ ဉာဏ်ကွယ်။ စဘူသု အပါယေသု
 အပါယ် ၃-ပါးတို့၌။ အပတမာနေ မကျသည် တို့ကို
 ကတော၊ ပြု၍ နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန်သို့ ဓါရေတိ ဆောင်တတ်၏
 ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ ခံမ္မော တရားမည်၏တဲ့။ ကဲ
 ဒါလဲ သစ္စာလေးပါးကိုသိမှ အပါယ်ကလွတ်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုရမှာ
 ကြောင့် သစ္စာလေးပါးကို သိတဲ့ဉာဏ် သံသုဋ္ဌ။ ကောင်း
 စွာ ကိလေသေ ကိလေသာတို့ကို ဟနတိ သတ်တတ်၏

အတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် သံဃော၊ သံဃာ မည်၏ တဲ့
ကိလေသာ သေတယ်ဆိုဒါ သစ္စာ ၄-ပါးသိမှ သေဒါကဲ့
ဒါကြောင့် သူလည်း သစ္စာလေးပါး သိတဲ့ဉာဏ် ကဲ တခု
တည်း ဖြစ်မနေဘူးလား။

မောင်စိန်။ ။ဥပမာအားဖြင့် ၃-ပါးဖြစ်ပုံကို အမိန့်ရှိပါ
အုံးဘုရား။

ဆရာ။ ။ဆရာမရှိ သစ္စာလေးပါးကို မိမိအလိုလိုကိုယ်တိုင်
သိတဲ့ ဉာဏ်တည်ရာ ခန္ဓာငါးပါးကို ဋ္ဌာနပစာ အားဖြင့်
ဘုရားလို့ ခေါ်ကြတယ် ဥပမာ ဟိုအိမ်ဟာ အလွန်ဆူ
တယ်လို့ ဆိုတဲ့နေရာမှာ အိမ်ကမဆူ အိမ်မှာရှိတဲ့ လူက
ဆူတာကဲ့ ဒါပေမဲ့ လူကို အိမ်ပေါ်မှာ တင်စားပြီး ဋ္ဌာန
ပစာအားဖြင့် ပြောတဲ့စကားဖြစ်တယ် အဲ့ဒီလိုပေါ့ သစ္စာ
၄-ပါးကို သိအံ့ရာမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ဖြစ်တဲ့
ဝိဇုကတ် ၃-ပုံဟာ အကြောင်းရင်း ဖြစ်တယ် ဒါကြောင့်
ကာရဏ။ပစာအားဖြင့် သူ့ကို တရားလို့ ခေါ်ကြတယ်။
သပ္ပ။ရိသက ဟောဒါနဲ့ တဆင့် သစ္စာလေးပါးကို သိတဲ့
ဉာဏ်၏တည်ရာ ခန္ဓာငါးပါးကို ဋ္ဌာနပစာ အားဖြင့် သံဃာ
လို့ ခေါ်တယ်ကဲ့။ ဒါကြောင့် ဥပမာအားဖြင့်သာ ၃-ပါး
ရှိဒါလို့ ပြောဒါကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဗမာပြည်မှာ ဝဇ္ဇာမိပုံမဟန်ဒါကို အမိန့်ရှိ
ပါအုံးဘုရား။

ဆရာ။ ။ရှေးတုန်းကတကာတယောက်က၊ စာတပိုင်နှစ်ပိုင်
လောက်ရေးပြီး ဆရာတော်ကြီးထံ အပြင်ခိုင်း လာသတဲ့

မှားတဲ့အလုံး ထူးတို့ ထားပါဘုရားလို့ ဈေးကွက်ထား
သတဲ့ ပေစာကိုးကွဲ့ ဒါနဲ့ ဆရာတော်ကြီးက ကြည့်ပြီး
တော့ ထူးအိုးထဲကို နှစ်ထားလိုက်သတဲ့ အဲဒါလိုဘဲမဟန်
ဒါကို ပြောရမယ်ဆိုရင် ပြောခြင်စရာ မကောင်းလောက်
အောင်ကို မဟန်ဒါကွဲ့ ဗမာပြည်မှာ ရွာ တိုင်း မှာ လို
ကျောင်းဆောက်ပြီး ကိုးကွယ်ကြဒါက မသာချွတ် အခါ
ရှေ့ကဝါဝါပါသျှင် ပြီးရော့ဆိုပြီး ဝါဝါသရဏံ ဝတ္ထုမိကြ
ဒါလားကွဲ့ ဒါကြောင့် မာန်လည် ဆ ရာ တော် က
မာန်လည်သူ မာန်လည်သား တွေကို ဆဲသတဲ့ နင်တို့
မာန်လည်သူ မာန်လည်သားတွေဟာ ကြာရွက်အောက်က
ဘားနှင့် တူသတဲ့ ဘားဟာ ကြာရွက်အောက်မှာ နေပေမဲ့
ကြာဝတ်မျှကို မစားဘူး၊ ပျားပိတုးသာစားဒါ နင်တို့လဲ
ငါ့အနားမှာ နေပြီး ငါ့ကိုဆည်းကပ်ပေမဲ့ ငါ့အသိကိုမယူ
ဘူးဟဲ့လို့ ဆဲသတဲ့ ပိလိန္ဒဝတ္ထုမထေရ်လို့ အဆဲဝါသနာ
ပါရှာလို့ ကောင်းသောစေတနာနှင့် ဆဲခဲတယ်ကွဲ့ မာန်
လည်သူသာမဟုတ် တပြည်လုံးဟာ ၎င်းနည်းအတိုင်းချည်း
ပါဘဲ မထူးကြပါဘူး၊ အဲဒါက တကာဘက်က ချွတ်ယွင်းမှု
ဆရာဘက်ကိုလဲ စဉ်းစားရမှာက ငါဝတ္ထုမိဒါဟာ သံဃာ
ဟုတ်ရဲ့လားလို့ စဉ်းစားရမှာကွဲ့ သံဃာမဟုတ်ရင်လဲ
သံဃံသရဏံ ဝတ္ထုမိဘူးကွဲ့ ဝါဝါသရဏံ ဝတ္ထုမိ ဖြစ်
ဘတ်ဘယ် ဒါကြောင့်အချို့နေရာမှာ တကာကချွတ်ယွင်း
အချို့နေရာမှာ ဆရာကချွတ်ရှင်း အချို့နေရာမှာ တကာ
ရော ဆရာရော ချွတ်ယွင်းလိုက်ကြဒါ ပြောချင်စရာတောင်
မကောင်းအောင်ဖြစ်နေသကွဲ့ မောင်စိန်ရဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဘယ်လိုမှ သံဃံသရဏံ ဝတ္ထုမိမှာလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ သံဃာက ၂-မျိုးရှိတယ်၊ ပရမတ္ထသံဃာ သမုတိ သံဃာတို့ကဲ့ မောင်စိန်ရေ ပရမတ္ထတရား ၄-ပါး ဖြစ်တဲ့၊ စိတ်စေတသိက် ရုပ်နိဗ္ဗာန်ထဲမှာ လူတွေ ဘုန်းကြီးတွေ မယ်သီလတွေ ရသေ့တွေ ပါရဲ့ လား။

မောင်စိန်။ ။ မပါ ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲဒီလိုပေါ့ကဲ့ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် ၈-ယောက် ဆိုရင် လူဖြစ်ဖြစ် ဘုန်းကြီးဖြစ်ဖြစ် မယ်သီလ ဖြစ်ဖြစ် မိမ္မဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ် ပရမတ္ထ သံဃာကဲ့၊ သိမ်ထဲမှာ ကမ္မဝါစာနှင့် သမုတ်၍ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရင်၊ အရိယာဖြစ်ဖြစ်၊ ပုထုဇဉ် ဖြစ်ဖြစ်၊ သမုတိ သံဃာတို့ကဲ့ မင်းအရေးကြီး ဒါက အပါယ်ဘေးမှ အေးဘို့မဟုတ်လား။

မောင်စိန်။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဟုတ်ရင် လူသော ဘုန်းကြီးသော မိမ္မသော၊ ယောက်ျားသော လင်ရှိသော မယားရှိသော သောပေါင်း ခြောက်ဆယ် ရှုတ်မနေနှင့်တော့ ပရမတ္ထသံဃာကိုတွေ့အောင်ရှာပြီး သစ္စာ ၄-ပါး တရားကိုသာ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ပြုတ်အောင်နာကဲ့ အဲဒါသံဃံ သရဏံ ဝစ္ဆာမိဒါတဲ့။

မောင်စိန်။ ။ ပရမတ္ထသံဃာ ပရိဘူးတဲ့ဘုရား တယ်နဲ့ယ် လုပ်ရမှာလဲ။

ဆရာ။ ။ပရမတ္ထသံဃာမရှိပါက သစ္စာလေးပါးကို ပရမတ္ထ သံဃာတွေ သိဒါနှင့်လျော်ညီစွာ ဟောနိုင်သော စူဠသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုတွေ့အောင်ရှာ၍ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခေးမြန်း ဆွေးနွေး တရားနာကွဲ အဲဒါ ဒုတိယမ္ပိ သံဃသရဏံ ဝစ္ဆာမိ ဘဲကွဲ။

မောင်စိန်။ ။စူဠသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်မရှိပြန်ရင် ဘယ်နှယ် လုပ်မလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ ၂၂၇ သွယ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို ထိမ်းသိမ်း စောက်ရှောက်၍နေသော သမုတိ သံဃာကို ရှင် သာရိပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့လဲဤအသွင်ဘဲဟု အောင်မေ့သောအားဖြင့်၎င်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်တွေကိုထိမ်းသိမ်း ရှာပေတယ်ဟု သီလကိုကြည်ညိုသော အားဖြင့် ၎င်း၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း ဆေးတို့ဖြင့် ချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ ရမယ်ကွဲ အဲဒါကတတိယမ္ပိ သံဃာ သရဏံ ဝစ္ဆာမိကွဲ။

မောင်စိန်။ ။အရှင်ဘုရား သံဃာသရဏံ ဝစ္ဆာမိမှာတော့ ဒုတိယမ္ပိတတိယမ္ပိ တွေပြုလိုက်တာ ဗုဒ္ဓသရဏံ ဝစ္ဆာမိနှင့် ဓမ္မသရဏံ ဝစ္ဆာမိမှာ ဘာပြု၍မနွဲ့ ပါသလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။စကားဆိုဒါ အမွှင်ဆိုက်မှ ပြောရဒါကွဲ ကြည့်ပါ လား မြတ်စွာဘုရား ပောခံပင်မှာ သစ္စာ ၄-ပါး မြင်စက မြင်ထားတဲ့ ဂိဇ္ဈဂုတ်တောင်က ပြိတ္တာ

တွေကို အခွင့် မဆိုက်လို့ မဟောဘဲ နေရဒါ
တော်တော် ကြာသွားသကဲ့ နောက်မှ သျှင်
မောဂ္ဂလာန်နှင့် သျှင်လက္ခဏအမေးအဖြေ လုပ်မှ
အခွင့် အရေးဆိုက်ပြီး ဟောရသကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ ဒီလိုဆိုရင် တပည့်တော်လဲ ရှင်မောဂ္ဂလာန်
တို့ကဲ့သို့ စကား အခွင့် ဆိုက်အောင် လျှောက်
ပါအုံးမယ် ပဋ္ဌမ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဝစ္ဆာမိက ဘာလဲ
ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဘုရားက ခု-မျိုးရှိသကဲ့၊ ပရမတ်ဘုရား သကတ်
ဘုရား၊ ခြင်္ဘုရားတဲကဲ့ မိမိသဏ္ဍာန်မှာ သစ္စာ
-ပါးကိုသိတဲ့ ဥာဏ်ပရမတ်ဘုရား ပေါ်အောင်
လုပ်ပြီးတော့ အဲဒီပရမတ်ဘုရားကို ဝစ္ဆာမိဒါကို
ခေါ်သကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဝစ္ဆာမိ ဆိုဒါက ဘာ
ဘုရားကိုလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ အရဟံ ဂုဏ်တော် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ ဂုဏ်တော် ဝိဇ္ဇာ
စရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်စသော ဂုဏ်တော် ဗု-ပါး
သကတ်ဘုရားကို ကြည်ညိုလေးစား၍ ဂုဏ်တော်
ကို ပွားများဒါခေါ်သကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ တတိယမ္ပိက ဘာဘုရားကို ဝစ္ဆာမိဒါပါလဲ
ဘုရား။

ဆရာ။ ။ အဲဒါက ပရမတ်ဘုရား၊ သကတ် ဘုရား တို့၏

သမုတိသံဃာ ဖြစ်နေသေးလို့ ပရမတ္ထ သံဃာ
ဖြစ်တဲ့ သာမဏေကလေးကို ဝစ္ဆာမိရရှာသကဲ့။

ခမာင်စိန်။ ။ဘယ်နှယ် ဆရာတော်ကြီးက သာမဏေ
ကလေးကို ဝစ္ဆာမိရဒါလဲဘုရား သူ့ထက်ကြီးဒါ
ကိုဖြစ်စေ ရွယ်တူဂုဏ်တူကိုဖြစ်စေ ဝစ္ဆာမိပါ
ဘော့လား။

ဆရာ။ ။ဟဲ့ သူတော်ကောင်းဆိုဒါ မာန မရှိဘူးကွဲ့ ငါ
ဘုန်းကြီး ဘယ်သူကိုဝစ္ဆာမိရမှာလဲဟု မာန်ခံရင် သူတော်
ကောင်းမဟုတ်ဘူးကွဲ့ သာမာဝတီနှင့်တကွ မိဘုရား ၅၀၀
ဟာ ကျွန်မဖြစ်တဲ့ ခုဇ္ဇုတ္တရာကို ဝစ္ဆာမိကြလို့ မင်္ဂလာဏ်
ဖိုလ်ဥာဏ် ရတယ်မဟုတ်လား၊ ငါက မိဘုရား သင်ကကျွန်
ဘု မာန်ခံနေရင် ဘယ်ကလာပြီး မင်္ဂလာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ်ကို
ရမှာလဲ ဥာမာ စပါး ရှိတဲ့ လူတယောက် ငွေရှိတဲ့ လူ
တယောက်ထားကွဲ့ အကြင်အခါ မိုးခေါင် ရေရှား ထမင်း
မတ်ကြ၏ ထိုအခါ ငွေရှင်က စပါးရှင်ကို ဝစ္ဆာမိရတယ်
အကြင်အခါ စပါးဈေးတွေကကျ ငွေကရှား၏ ထိုအခါ
စပါးရှင်က ငွေရှင်ထံလာပြီး ဝစ္ဆာမိရတယ် မဟုတ်လား
ကွဲ့ အဲ့ဒီလိုပေါ့။

ခမာင်စိန်။ ။ပိဋကတ်သုံးပုံဟာ တရားတွေ ဖြစ်နေသော
ကြောင့် ပိဋကတ်သုံးပုံကိုတတ်ရင် တရားတွေကို
မသိဘူးလားဘုရား။

ဆရာ။ ။ပိဋကတ် သုံးပုံဟာ တရား မဟုတ် သေးဘူး
အင်္ဂါနှစ်ဘုံဒါးပိတ်မှ တရားကွဲ့ စာတတ်ရုံနဲ့ တိလေသာ

မသေဘူး အပါယ်တံခါး မပိတ်ဘူး ကပိလ ငါးကြီးလဲ
 ပိဋကတ် သုံးပုံဆောင်ဘဲ သူ့ ပိဋကတ်ဟာ အပါယ်ကို
 မတားနိုင်တာ ကြည့်ပါလား ဘာကြောင့် ပိဋကတ်သည်
 အပါယ်တံခါး မပိတ်နိုင်သလဲဆိုတော့ စာသိသည် ကလေး
 သိ၊ သိညာ သိသာရှိသေးတယ်။ ပညာသိကို ရောက်ဘို့
 နေနေသာသာ ဝိညာဉ်သိကိုတောင် မရောက် သေးဘူး
 ဒါကြောင့် အရူးဘဝက အကန်းဘဝက မလွတ်ရသေး
 ဘူးကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ အဋ္ဌသာလိနီမှာ ခန္ဓာငါးပါး အာယတန
 ၁၂--ပါးခံတ် ၁၀-ပါးတို့ကိုသိလျှင် ကလျာဏ
 ပုထုဇဉ်လို့ ဆိုထားတော့ ပိဋကတ်ကို တတ်ရင်
 ဒီဟာတွေကို သိတယ်မဟုတ်လား သိရင်အမိုက်
 ဘဝ အကန်းဘဝက မလွတ်ပါလားဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဒါက သညာသိကို ဆိုဒါ မဟုတ်ဘူးကွဲ့ ခန္ဓာ
 သည်ငါးပါးရှိပါသည် ငါးပါးဆိုဒါ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ
 သညက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို ဆိုပါသည်
 ရူပက္ခန္ဓာသည် ရုပ် ၂၀-ပါးကိုခေါ်၏ ဝေဒနက္ခန္ဓာသည်
 ဝေဒနာ စေတသိက်ကိုခေါ်၏ သညာက္ခန္ဓာသည် သညာ
 စေတသိက်ကို ခေါ်၏ဆိုတဲ့ သရုပ်နှင့် တရားကိုယ် ကလေး
 ကိုတော့ စကားတတ်ခါစ ကလေးကို သင်ပေးရင်လဲ
 ဆိုတတ်တာဘဲ တံငါမှဆိုးလုပ်ရင်း ကျက်ရင်လဲ ရဒါဘဲ
 ဒါကို ရဒါနှင့်တော့ သူတော်ကောင်း မဟုတ် သေးဘူး
 ကလျာဏ ဆိုဒါ သူတော်ကောင်းလို့ ဆိုဒါ အဲ့ဒီတော့
 ခန္ဓာ အာယတန ခံတ် သစ္စာ တို့ကို စုစု သောတာပန်

အခြေရောက်အောင် သိတဲ့ သူမှ ကလျာဏ ဆိုရမယ်
အဋ္ဌသာလိနီ ဆရာလဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်ရွယ်ဒါပေါ့ ပဋိပတ်
ကို မကြိုးစားဘဲ စာတတ်ရုံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကလျာဏ
စာရင်း မသွင်းသင့်ပါဘူးကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။စာတတ်ရုံနှင့် တရားမသိပုံကို ဥပမာလေး
ပေးပါအုံးဘုရား။

ဆရာ။ ။မင်းမှာ ဘာရောဂါရှိသတုံးကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဘေးနာရင်ကြပ်ရောဂါ ရှိပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။မင်းကို ငါဆေးနည်း ပေးလိုက်မယ် ဖါးပြုတ်
ထိုင်တုံး ဥကိုပါးပါးလွှာ၊ နံ့သာဖြူနီ တမတ်စီ
အချောင်း အတိုင်းထည့်၍ ရေသင့်ရုံဖြင့် သုံးခွက်
တခွက်တင်ကြို ဆားခပ်၍သောက်လျှင် ပျောက်
သကွဲ့၊ မှတ်မိပြီလား။

မောင်စိန်။ ။မှတ်မိပါပြီဘုရား။

ဆရာ။ ။မှတ်မိရင် ဆိုစမ်း။

မောင်စိန်။ ။ဖါးပြုတ်ထိုင်တုံး ဥကို ပါးပါးလွှာ နံ့သာ
ဖြူနီ တမတ်စီ အချောင်းအတိုင်း ထည့်၍ ရေ
သင့်ရုံနှင့် သုံးခွက် တခွက်တင်အောင် ကြို ဆား
ခပ်၍သောက် ပျောက်၏တဲ့ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲ့ဒီဆေးရည်အရသာ ဘယ်နှယ်နေသလဲ။

မောင်စိန်။ ။ဘယ်သိမတု်းဘုရား သောက်မှ မသောက်
ရသေးဘဲ။

ဆရာ။ ။မင်းရောဂါကော ပျောက်ပြီလား။

မောင်စိန်။ ။ဘယ်ပျောက်အုံးမလဲ ဘုရား ဆေးနည်းကို
မမေ့အောင် တတွက်တွက် ဆိုရဒါနဲ့ ပိုတောင်
နာသေးတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒီလိုပေါ့ကွဲ့ ပိဋကတ် သုံးပုံဟာ ဆေးနည်း
နှင့် တူသကဲ့ ဆေးကို မသောက်ရသေးလို့ အရသာမသိ
သလို ပဋိပတ်ကို မလုပ်ရသေးလို့ ဘာတရားမှ မသိသေး
ဘူး၊ ရောဂါမပျောက်တဲ့အပြင် အနာဘိုးသလို ကိလေသာ
မသေတဲ့အပြင် မာနတောင် ပိုပြီး ဝင်လာသေးရဲ့ကွဲ့။
ဒါကြောင့် အုဋ္ဌတွင်းမြို့ ကံကလေးတောရ ဆရာတော်
ဆုံးမခဲ့သကဲ့။

စာမတတ်မှု အခေါက်ထူ လူထဲရှင်ဆဲ အသုံးမကျ။
စာတတ်ပြန်လျှင် စိတ်ကြီးဝင် လူမြင်တိုင်းက အော့ချင်ကြ။

ဒီပဲရင်း ဆရာတော်ကလဲ-----
ကိုယ်မှာမတတ် စာမှာတတ် ဂါဟတ် ကိုက်တတ်သည်
ကို ဆုံးမခဲ့ဘယ် မောင်စိန်ရဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုလျှင် စာတတ် အနွနှင့် စာမတတ်
ကလျာဏ ၂-ပါးတို့တွင် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝစ္ဆာမိ
ရပါမလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။အဘယ်ဘေးမှ လွတ်ချင်လျှင်စာမတတ် ကလျာ
ဏကို ဝစ္ဆာမိကွဲ့ စာတတ်အနွကို သည်းကပ်

မိလျှင်မာနရောဂါတွေ ကူးစက်ပြီး ဟိုသူတော်
ကောင်းကို ပြစ်မှားလိုက် ဒီသူတော်ကောင်းကို
ပြစ်မှားလိုက်နဲ့ အရိယူပဝါဒန္တရယ်တွေထိုက်ပြီး
အပါယ်ကတယ်တော့မှ မတက်ရတော့ဘူး ကြပ်
ကြပ်သတိထားကြကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ တပည့်တော်တို့ လူတွေ ကတော့ စာတတ်
ပုဂ္ဂိုလ်မှ အထင်ကြီးပြီး ဝန္တမိချင်ကြတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဒါကြောင့် ဗမာပြည်မှာ အရိယာ နည်းတာပေါ့
ဖိုးသူတော်ကို ချစ်တီးထင်၍ သွီးပေးမှားသလို ဖြစ်ကုန်
ကြဉ်ကွဲ့၊ မြတ်စွာဘုရားကလဲ စာမတတ် ကလျာဏကိုသာ
သာဓုခေါ်တော်မူသကဲ့ လေ့ပဒက ဝတ္ထုကလေး တပုဒ်
ပြောရ အုံးမှာပေါ့၊ မြတ်စွာဘုရား ရှိစဉ်တုန်းက သူငယ်
ချင်း နှစ်ယောက် ရဟန်း ပြုကြသတဲ့၊ ရဟန်း ဖြစ်ပြီးလျှင်
မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကင်၍ လျှောက်ထား ကြဒါပေါ့၊
မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှာ အလုပ်တယ်နှစ်မျိုးရှိပါ
သလဲလို့ လျှောက်ထား သတဲ့၊ ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက
ဝန္တမူရ စာသင်ခြင်းနှင့် ဝိပဿနာမူရ ဝိပဿနာပွားများ
ခြင်း၊ အဲဒီ ၂-မျိုး ရှိတယ်လို့ မိန့်တော်မူသတဲ့၊ ဒါနဲ့
တပါးက စာသင်၊ တပါးကဝိပဿနာ ပွားသတဲ့၊ အတော်
ကလေး ကြာတော့ စာသင်တဲ့ ကိုယ်တော်က စာတတ်၍
တပည့်ငါးရာကို စာချနေသတဲ့၊ ဝိပဿနာ ပွားတဲ့ ကိုယ်
တော်ကလဲ ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီး တပည့် ၅၀၀-ကို ကမ္မဋ္ဌာန်း
ပြနေ သတဲ့ ဝါကျွတ်၍ တပည့် ကလေး တွေက မြတ်စွာ
ဘုရားထံ၊ ကန်တော့ သွားရန် လျှောက်တဲ့ အခါ အေး

ကောင်းပြီ သွားကြ၊ သွားဆိုသော်လည်း တသုတ်စီသွားကြ
 ကဲ့၊ ၅၀၀လုံးဆိုလျှင် ဆွမ်းပန်းခက်လိမ့်မည်၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားထံရောက်လျှင် ငါ၏ ရှိခိုးခြင်းဖြင့်လည်း ရှိခိုးလိုက်ကြ
 ပြီးလျှင် ငါ့သူငယ်ချင်း စာချဆရာထံ သွား၍ တည်းခိုကြ
 လိုမှာသတဲ့ ဒါနဲ့ တပည့်တွေလဲ ဆရာစကားအတိုင်း
 တသုတ်စီ တသုတ်စီ လာ၍ မြတ်စွာ ဘုရားကို ကန့်တော့
 ပြီးလျှင် စာချဆရာတော်ထံ တည်းခိုကြဒါပေါ့ ဒီတော့
 စာချဆရာတော်က အထင်မှားသတဲ့ ဘယ်လို မှားသလဲ
 ဆိုတော့ ဒီကောင်က သူ့တပည့်ပေါကြောင်း ငါ့ကိုလာ
 ကြားနေပြန်ပါပြီလို့ အထင်မှားသတဲ့ အဲဒါ မာနဝင်လို့
 အထင်မှားဒါ မဟုတ်လား လာပါစေအုံး သူလာမှ စာ
 ကလေးမေးပြီးတော့ အရှက်ခွဲလိုက်ရအုံးမယ်လို့ ပြစ်မှား
 ပြန်သတဲ့၊ အဲဒါ မာန ဒိဋ္ဌိ ၂-ပါးကြောင့် ပြစ်မှားဒါ
 မဟုတ်လား အဲဒါ စာတတ် အန္တတဲ့၊ ဒါနဲ့ တပည့်တွေ
 ပြီး၍ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် ဘုရားထံ ဖူးမျှော်ရန် ကြွလာ
 သတဲ့ ကြွလာ၍ ရောက်လာတော့ သူ ငယ် ချင်း ထံ မှာ
 သပိတ်များကို ထားခဲ့ပြီး မြတ်စွာဘုရားထံ ဖူးမျှော်ရန်
 သွားသတဲ့ စာချဆရာတော်ကလဲ ပြန်လာလျှင် စာမေးရန်
 သူ့ဘုံဘနေရာ မိမိဘုံဘနေရာ ခင်းထားဒါပေါ့၊ ရဟန္တာ
 ကလဲ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ကန်ဟော့ပြီးလျှင် သူငယ်
 ချင်းထံ လာခဲ့သတဲ့ သူငယ်ချင်းကျောင်းကို ရောက်၍ သူ့
 နေရာ ကိုယ်နေရာ ထိုင်၍ နှုတ်ဆက်စကား ပြောကြစဉ်
 မြတ်စွာ ဘုရားက ရွှေဘူဏ်တော် စက္ခုနှင့် ရှုလိုက်တော့
 စာချဆရာသည် ရဟန္တာကို ပြစ်မှား၍ ငရဲလားမည့် ဘေး
 ရှိပြင်တော်မူဒါနှင့် စာမမေးခင် ဘုရားရှင်က အရောက်

ကြွဲ့သတဲ့ မြတ်စွာဘုရား ကြွဲ့တယ်ဆိုရင်ဘဲ ၂-ဦးစလုံး
 နေရာမှထကြွခါ ခရီးဦးကြိုဆို၍ မြတ်စွာ ဘုရားကို အရို
 အသေ ပေးနေကြသတဲ့ ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက စာချ
 ဆရာတော်ကို ဈာန်အကြောင်းတွေကို မေးသတဲ့ ဒေသနာ
 အရာဖြစ်တော့ စာချဆရာတော်ကလဲ မထစ်မငေါ့ ဖြေရှာ
 သတဲ့ ပြီးတော့ မဂ်ခဏ်း ဖိုလ်ခန်းကို မေးဒါပေါ့ အဲဒီ
 တော့ ဒေသနာအရာ မဟုတ်သဖြင့် မဖြေနိုင်ဘူးတဲ့ စာချ
 ဆရာတော် မဖြေနိုင်တော့ ရဟန္တာကို မေးသတဲ့ ရဟန္တာ
 က သူခါးပြီးသား ဟင်းဖြစ်နေသောကြောင့် မြင်းကောင်း
 ပြေးသလို တွေးမနေဘဲဖြေသတဲ့ အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရား
 က ရဟန္တာကို သာဓု ၃-ကြိမ် ခေါ်တော်မူသတဲ့ ဒါနဲ့
 စာသင်သားတွေက မြတ်စွာဘုရားဟာ မတရားဘူးလို့ ကဲ့
 ရဲ့ကြသတဲ့ ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက ချစ်သားတို့ နွား
 ကျောင်းသားသည် နွားနက် ဘယ်နှစ်ကောင် နွားဖြူ
 ဘယ်နှစ်ကောင် ချိုကုတ်ဘယ်နှစ်ကောင် ချိုထောင် ဘယ်
 နှစ်ကောင် ဆိုဒါတော့သိ၏ နွားနို့တော့ မသောက် ရဘူး
 တဲ့ နွားရှင်သည် နွားစာရင်းကိုတော့ မသိ နွားနို့တော့
 ဝအောင် သောက်ရသတဲ့ အဲဒီ ၂ ဦးတို့တွင် ဘယ်သူက
 မြတ်သလဲလို့ မေးတော်မူသတဲ့ ဒီအခါ ရဟန်း တွေက
 နွားရှင်က မြတ်ပါတယ် ဘုရားဟု ချောက်ကြသတဲ့ ဒါနဲ့
 မြတ်စွာ ဘုရားက စာချဆရာက နွားကျောင်းသားနဲ့ ဟူ
 သကဲ့ ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါး အာယတန ဘယ်နှစ်ပါး စသည်ဖြင့်
 သိတယ် ဒါပေမဲ့ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသောချမ်းသာ
 ကိုတော့ မခံစားရ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာက နွားရှင်နဲ့ ဟူ
 သကဲ့ ခန္ဓာ ဘယ်နှစ်ပါးဆိုဒါ မသိပေမဲ့ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်

ဝိမုတ္တိရသာကို ခံစားရတယ်လို့ မိန့်တော်မူသတဲ့ ကဲမြတ်စွာ
ဘုရားကလဲ စာမတတ်တဲ့ ကလျာဏကိုသာ သာဓုခေါ်
တယ်ကွဲ့။ ဗမာပြည်က လူတွေက ဂစ္ဆာမိဒါမလဲ့သေးဘူး
လား။

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုရင်စာသင်ရအေးတဲ့ အပိုဖြစ်နေဒါပေါ့
ဘုရား။

ဆရာ။ ။ဘယ်ပိုမလဲကွဲ့ စာတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကလျာဏ
ဖြစ်လာရင် ပဋိသန္ဓိဒါ ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာ
ကို ဝင်းထိန်နေအောင် ပြုနိုင်ဒါပေါ့ ကြည့်ပါလား မိလိန္ဒ
မင်းကြီးမေးဒါကို မဖြေနိုင်ဘဲ ရှောင်လွှဲနေရတဲ့ ရဟန္တာ
တထောင်ဟာ ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တမဟုတ် စာမတတ်ကလျာဏ
သာဖြစ်နေ၍ မိလိန္ဒမင်းကို ကျွတ်အောင် မလုပ်နိုင်ဘူး
ရှင်နာဂသိန်ကျတော့ ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တမို့ မိလိန္ဒမင်းကြီး
ရဟန္တာ ဖြစ်သည်အထိ တတ်နိုင်တယ် ဘယ်လောက် ဟန်
သလဲ ဗမာပြည်က စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကလျာဏဖြစ်
အောင် အားထုတ်ပြီးမှ ဘာသာခြား စကားကို သင်ခါ
နိုင်ငံခြားကို သာသနာပြုကြကြလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်း
လိုက်မလဲကွယ် ကလျာဏမဖြစ်ဘဲ သာသနာပြုဘို့ မဖြစ်
နိုင်ဘူး မိမိက အကန်းပါဆို၊ သူများကို လမ်းပြမယ်လို့
ဘယ်သွားဟန်မလဲကွဲ့ မောင်စိန်ရဲ့ သူတပါးကို သရဏဂု
တည်အောင်ပြုမည့်သူဟာ မိမိလဲ သရဏဂုံတည်မှ ဖြစ်မယ်
သရဏဂုံ တည်ဘို့ဆိုဒါ စုဠသောတာပန် အခြေရောက်မှ
တည်သကဲ့ မရောက်လျှင် မိဿက သရဏဂုံမျှသာ ဖြစ်နေ
တတ်တယ်။

ခေတ်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုရင် တပည့်တော်တို့၏ ဗမာပြည်မှာ သုဒ္ဓသရဏဂုံ တည်သူဟာ နည်းနည်းပါးပါးဘဲ ရှိမှာပါ ဘုရား။

ဆရာ။ ။မများပါဘူးကွယ် သာဝတ္ထိပြည်မှာ လူဦးရေ ၇-ကုဋေရှိရာ၊ ၅-ကုဋေက အရိယာ တကုဋေက သရဏဂုံ တည်သူ ကျန်တကုဋေက၊ ပုထုဇဉ်တဲ့ အဲဒီလိုများ ဗမာပြည် မှာ လူ ၁၀၀-လျှင် ၇၀-ဟာ သရဏဂုံ တည်သူတွေဖြစ်ကြ သျှင် လူယဉ်ကျေးတွေ ဖြစ်၍ ရုံးဂါတ်တွေ အပို ဖြစ်ပြီး ကာကွယ်ရေး ဌာနမှာသုံးတဲ့ ငွေသိန်းပေါင်း ၂၉၂၅-နှင့် ရဲအဖွဲ့မှ သုံးငွေ သိန်းပေါင်း (၁၀၆၅) ကို တောင်သူ လယ်သမားတို့အား အမတော်ကြေးတွေ ပေးလိုက် ရလျှင် ဘယ်လောက် ချမ်းသာ မလဲကွဲ့ ယခုတော့ လူတွေမယဉ် ကျေးဒါတွေ ကိုတော့ မကြည့်ကြဘူး အတိုက် အခံက အစိုးရအုပ်ချုပ်ပုံ မဟုတ်လို့ မွဲဒါပါလို့ အော် အစိုးရက တောထဲက သူပုန်တွေ ဖျက်ဆီးလို့ ကုဋေပေါင်း ၈၀၀ ခံကျော်ပါပြီ ဒါကြောင့် ဗမာပြည် မကြီးပွားဒါပါလို့ ဆို သူ့အပေါ်ငါချ ငါ့အပေါ်သူချ ဖြစ်နေကြသကဲ့ အင်္ဂလိပ် မင်း အုပ်စိုးစဉ်က နယ်တနယ်မှာ မိုဗ်းခေါင်တော့ အင်္ဂလိပ် သူမျိုး ဝန်ထောက်ထံမှာ လူကြီး တချို့က မင်းမကောင်း ရင်လဲ မိုဗ်းခေါင်တတ်တယ်လို့ ပြောသတဲ့ တချို့က ဘုန်း ကြီးတွေ မကောင်းလို့ ခေါင်တာလို့ ပြောသတဲ့ အချို့က လူတွေမကောင်းလို့ ခေါင်တာလို့ ပြောသတဲ့ ဒီတော့ ဝန်ထောက်က ဘယ်သူ့ကြောင့် ဆိုဒါ ဘယ်နှယ် လုပ် ပြီး သိနိုင်မှာလဲဟု ပြောသတဲ့ ဒါနဲ့ လူကြီးတွေက မင်း အတွက် ဆန်တထုတ်၊ ဘုန်းကြီးတွေအတွက် ဆန်တထုတ်

လူတွေအတွက် ဆန့်တထုတ်ထုပ်ပြီး ဘုရားထံမှာ မကောင်း သူ၏ဆန့်ထုပ် မပွားပါစေနဲ့လို့ သစ္စာဆိုပြီး ညောင်ရေအိုး ရေနှင့်ပြုတ်လျှင် မကောင်းသူ၏ အထုပ်ဟာ မပွပါဘူးလို့ ပြောသတဲ့ ဒါနဲ့ ဝန်ထောက်က ဒီလိုဆိုရင်လဲ ပြုတ်ကြဒါပေါ့ လို့ဆို၍ ပြုတ်ကြတော့ တထုတ်မှမပွဘူးတဲ့ကွဲ့-ယခုလဲ ဆန့် ပြုတ်လျှင် ဒီလိုနေမှာပါတဲ့ ဒါကြောင့် သူ့ကိုငါချ ငါ့ကို သူချမပြုကြဘဲ ဘုန်းကြီးရော လူပု၊ အစိုးရပါမကျန် သုဒ္ဓ သရဏဂုံတည်အောင် ကြိုးစားကြလျှင် ရတနာ မိုးတွေရွာ ၍ ချမ်းသာမှာ ကေနပ်ပါတဲ့လို့ဆိုချင်ပါတယ် ဒါကြောင့်မိမိ ကိုယ်ကိုစစ်ဆေးရမှာက ငါသည်မိမိသဏ္ဍာန်မှာသစ္စာ ၄-ပါး ကိုသိတဲ့ ဉာဏ်ဘုရားကို အားကိုးသူ ဟုတ်ရဲ့လား ငါသည် ပဋိဝေဇညာဏ်တရားကို အားကိုးသူဟုတ်ရဲ့လား ငါသည် ပရမတ္ထသံဃာကို အားကိုးသူ ဟုတ်ရဲ့လား သမုတိသံဃာ ကိုလဲ အရိုအသေပေးသူ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုဒါ စစ်ဆေးရမယ် သူများကို မစစ်ဆေးပါနှင့် မိမိကိုယ်ကိုသာ စစ်ဆေးပါ အဲ့ဒီလိုစစ်ဆေး၍ သုဒ္ဓသရဏဂုံတည်မှငါတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘဲလို့ ဝန်ခံပါ။ သုဒ္ဓသရဏဂုံ မဖြစ်သေးလျှင် ဖြစ်ရအောင် သပ္ပာရိသကို ရှာပါ မယားရယ် လင်ရယ် စီးပွားရေးရယ် ၎င်းတွေကို နောက်မှရှာပါ အရေးမကြီးဘူး ပေါပါတယ် သရဏဂုံ အစစ်မတည်ဘဲ သေသွားလျှင် လူဖြစ်ရှုံးသွားမယ် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝံမ အခါကြီးနဲ့ ကြိုရပါလျက် သရဏဂုံအစစ်ကို လွဲလျှင် ဝေပုဏ္ဏတောင်ကို လွဲတာထက် အဆပေါင်း များစွာ နစ်နာမည်။

သံဃိံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ စစ်တမ်းပြီး၏။

ဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋ ကုသိုလ်

မောင်စိန်။ ။ သရဏဂုံကတော့ မိသက သရဏ ဂုံ မှ သုဒ္ဓ သရဏဂုံဖြစ်အောင် ခွဲပြု၍ သိရပါပြီ ဝဋ္ဋ ကုသိုလ်နှင့် ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်ကို သိလိုပါသေးတယ် ဘုရား။

ဆရာ။ ။ လောကီ ကုသိုလ် ၁၇-ပါးသည် ဝဋ္ဋ ကုသိုလ် လောကုတ္တရာကုသိုလ် ၄-ပါးသည် ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ် မည်၏ သို့သော်လဲ အရိယာများ၏ လောကီ ကုသိုလ်ကတော့ ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်ဖြစ်သွားပြီကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ ဆရာတော်ကြီးတွေ ဟောဒါကို ကြားဘူးဒါ ကတော့ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လုပ်သောကုသိုလ်သည် ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်ဖြစ်တယ်ဟု ကြားဘူးပါသည်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ကွဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုတယ် ဆိုဒါ သောတာပန်ဖြစ်မှ ပြုနိုင်ဒါ ပုထုဇဉ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ဘူးဘူး ဒါကြောင့် ဘုရားက ပုထုဇနော အန္ဓောလို့ ဟောဒါပေါ့ မင်းကို ငါ ဥပမာတခု ပေးအုံးမယ် မင်း အင်္ဂုလန်ပြည်ကို ရောက်ဘူး သလား။

မောင်စိန်။ ။ မရောက်ဘူးပါဘုရား။

ဆရာ။ ။မရောက်ဘူးရင် လန်ဒန် မြို့တော် ဒေါင်းနင်း
လမ်းကို မှန်းစမ်းကွယ် တူအောင် မှန်းနှိုင်းပါ
မလား။

မောင်စိန်။ ။ တူအောင်မမှန်းနိုင်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။မင်းတကမ္ဘာပတ်လုံးမှန်းကွဲ မလှစေဘူး ဒီလိုဘဲ
ပုထုဇဉ်ဆိုဒါ နိဗ္ဗာန်ကိုမှ မမြင်ဘူးဒါ ဘယ်ကလာပြီးနိဗ္ဗာန်
ကို အာရုံ ပြုတတ်မှာလဲ၊ ပုထုဇဉ်တွေ ထင်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ
ကောင်းကင်ကြီးလိုဟာလား ဟင်းလင်း ကြီးလို့ ထင်ကြ
တယ် ဒီတော့ ဘာမှမရှိတဲ့အဘာဝပညတ် အာကာသခါတ်
ကိုအာရုံပြုပြီး ဆုတောင်းလျှင် ကြယ်တလုံးတိုးရုံ ရှိမှာပေါ့
ဒါကြောင့် နက္ခတ်ဆရာကြီးတွေ မှန်ပြောင်းကြီးနဲ့ ကြည့်
တဲ့အခါ ဘယ်နားမှာ ကြယ်သစ် တလုံး တွေ့ပြန် ပါပြီ
ဘယ်နေရာက ကြယ်ဟာ ပျောက်သွားပြီ ယခုဘယ်နက္ခတ်
မှာ ကြယ်ဘယ်နှစ်လုံးသာ ရှိတော့တယ် စသည်ဖြင့် ပြောကြ
ဒါပေါ့။

မောင်စိန်။ ။လူမင်းစည်းစိမ် နတ်မင်းစည်းစိမ်ကို တောင့်
တပြီး လူဒါမှ ဝဋ္ဋ ကုသိုလ် မ ဟုတ်ပါလား
ဘုရား။

ဆရာ။ ။လူမင်းစည်းစိမ် နတ်မင်း စည်းစိမ်ကို တောင့်တ
ဒါလဲ တဏှာမဟုတ်လားကွဲ စင်စစ်မှာ တဏှာ
မာနဒိဋ္ဌိခြံရံဒါ ဝဋ္ဋပေါ့ ပုထုဇဉ်ဆိုဒါ ငါအစွဲက
မပြုတ်တော့ ဒါန ပေးရင်လဲ ငါဒါန ပေးရပြီလို့
ငါဆိုတဲ့ဒိဋ္ဌိ မပါလား။

မောင်စိန်။ ။ပါ၊ပါတယ် ဘုရား။

ဆရာ။ ငါ့ဒါနလို့ကော မသာယာလား။

မောင်စိန်။ ။သာယာပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ငါသာဒါနပြုနိုင်တယ် သူများတွေ ငါလိုမပြုနိုင်
ဘူးဟု မာနကော မပါလား။

မောင်စိန်။ ။ပါ၊ပါတယ်ဘုရား

ဆရာ။ ။သီလစောင့်တဲ့အခါလဲ ငါသီလ စောင့်တယ် လို့
ငါမပါလား။

မောင်စိန်။ ။ပါ၊ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ငါသီလလို့ မသာယာလား။

မောင်စိန်။ ။သာယာပါတယ် ဘုရား။

ဆရာ။ ။ငါ့မှာသာသီလရှိတယ်၊ သူများတွေ သီလ မရှိဘူး
လို့ကော မာနမပါလား။

မောင်စိန်။ ။ပါ၊ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲ့ဒီလို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိခြံရံတဲ့ ကုသိုလ်ကို ဝ
ကုသိုလ်ဟုခေါ်တယ်။

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုလျှင် တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ရအောင်
ဘာကုသိုလ်ဘဲ လုပ်လုပ် ပြုကာ မတ္တကလေးပြုပြီး

ဘာမှ မအောင်မေ့ဘဲထားရင်ကော ဝန့်ဖြစ်အုံး
မှာလားဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒါမှ စာဂါ နုဿတိ သီလာ နုဿတိလဲမရှိ
ပရစေတနာလဲမရှိသဖြင့် သံသရာထဲမှာ ဆင်းဆင်း ရဲရဲနှင့်
နေရလိမ့်အုံးမယ် သစ္စာလေးပါးကို မသိလျှင် တဏှာ မာန
ဒိဋ္ဌိဟာ အမြဲတန်း အနုဿယအားဖြင့် ရှိနေဒါကွဲ ဘယ်
လိုရှောင်လို့မှ မလွှဲဘူး ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ
သစ္စာ ၄-ပါးကို မသိခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်
သင်္ခါရာ ပြုသမျှကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ သင်္ခါရဖြစ်ကြရကုန်
၏တဲ့ အောက်သံသရာနှင့် အထက်သံသရာလည်ပုံကို ပြော
အုံးမကွဲ ပုထုဇဉ်၏ သဏ္ဍာန်မှာ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့
အနုဿယအားဖြင့် အမြဲတန်း ရှိနေကြဒါဖြစ်တော့ အကြင်
အခါအကုသိုလ်ပြုမိပါရော့ ထိုအခါဒိဋ္ဌိက ငါလုပ်တာကွလို့
ငါမိုဃ်းရွာသကွဲ အဝိဇ္ဇာက သစ္စာလေးပါးမသိအောင် ဖုံးဦး
မြေငွေ့ ဟတ်သကွဲ အဲဒီလို အဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိ၏ အငွေ့အသက်
ဟတ်မိတယ်ဆိုရင်ဘဲ အကုသိုလ် မျိုးစေ့ က လေး ဟာ
သင်္ခါရဖြစ်ပြီး အပါယ်ပင်္ဂုသန္ဓေကို ဖြစ်စေသကွဲ အပါယ်
ပင်္ဂုသန္ဓေဖြစ်တယ် ဆိုလျှင် အပါယ်နာမ်ရှင် သဗ္ဗာယတန
သဿဝေဒနာ တဏှာတွေ ဖြစ်ပြီးတော့ အောက်သံသရာ
လည်ပါရော့ကွဲ အကြင်အခါ ကုသိုလ်ကိုလုပ်ရော့ ထိုအခါ
တဏှာမိုဃ်းက ငါ့ကုသိုလ်ကလေးဟု တဏှာမိုဃ်းရွာပါရော့
အဝိဇ္ဇာက သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးကွယ်ပြီး မြေငွေ့ ဟတ်ပါ
ရော့ကွဲ အဲဒီလို အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏ အထောက်အပံ့ကို
ရတယ်ဆိုလျှင် ကုသိုလ်သည် သင်္ခါရဖြစ်ပြီး သုဂတိပင်္ဂုသန္ဓေ
ပုံညာဉ်ဖြစ်တော့ဒါပေါ့ သုဂတိ ပင်္ဂုသန္ဓေ ပုံညာဉ်ဖြစ်တယ်

ဆိုလျှင် သုဂတိ နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿဝေဒနာ တဏှာ
တွေဖြစ်ပြီး အထက် သံသရာ လည်ပါရော့ကဲ့ ဒါကြောင့်
အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ လက်ရှိနှင့် ကံ ၂၉-ပါးကိုလုပ်ချင်
သလိုလုပ် သင်္ခါရ အဖြစ်ရ မလွတ်ဘူးကဲ့ သင်္ခါရဖြစ်လျှင်
သံသရာ လည်အုံးမယ် သံသရာလည်ရင် ဝဇ္ဇကုသိုလ်ဘဲကဲ့။
မောင်စိန်။ ။ဘယ်လိုမှဝိဝဇ္ဇကုသိုလ်ဖြစ်မှာလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ခန္ဓာကြီးကို ငြိမ်းငွေ့သော ဥာဏ်ဖြင့် သံသရာမှ
ထွက်လို၍ပြုသော ကုသိုလ်မှ ဝိဝဇ္ဇကုသိုလ်ဖြစ်
တယ်ကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုရင် ပုထုဇဉ်အဖြစ်နှင့် ဝိဝဇ္ဇကုသိုလ်
ဖြစ်ဘို့ခဲယဉ်းလှသည်လားဘုရား။

ဆရာ။ ။ခဲယဉ်းလွန်းလို့ အရေးတကာ အရေး တို့တွင်
သောတာပန် တည်ဘို့ အရေး အကြီး ဆုံးလို့
ဟောတော်မူတာပေါ့ကဲ့ ဟောပုံက ။

သတ္တိယာဝိယဩမဋ္ဌော ဒယုမာနောဝ မတ္တကေ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဟာနာယ သတောဘိက္ခူ ပရိဗ္ဗဇေ ။

ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေး
ခကြောက်ငြား အိုနှစ်သားဘို့ သတော အစီရဝတိ မဟာ
ဝင်္ဂါ ယခုနာဠိ စုကာလဲဘူ ပွင့်တော်မူသည့် ဆူဆူ သိန်း
သောင်း ဘုရားပေါင်းတို့ ပွင့်ညောင်း ကာလ ခါသမယ
လည်း လေးပါးသစ္စာ တရားသာလျှင် ပံဓါနစစ် ကေန်

ဖြစ်ဟု သနစ်ပိုင်ပိုင် သိစွမ်းနိုင်သော ဘိက္ခု၊ လေးဖြာ
 ဘေးကြီး ပိတ်ကာဆီး၍ ခရီးငဝးကွာ သံသရာ၌ ခန္ဓာ
 နာမ်ရုပ် တမုဟုတ်တွင် ဖြစ်ချုပ် ကြိမ်ဖန် အတန်တန်ကို
 ကေနိရိပ်မိ သတိနှင့် ပြည့်စုံသော လူပညာရှိ ရဟန်းပညာ
 ရှိသည်။ သတ္တဝါ၊ အသွား ထက်မြက် လှလက်နက်ဖြင့်
 ဩမဋ္ဌောဝိယစ၊ မြင်သူခပ မရှုရဲအောင် ရင်ဝကို လှစူး
 နေသော သူကဲ့သို့၎င်း။ မတ္တကေ၊ ကိုယ်ခြင်တွင် အမြတ်
 ပင်ဟု လူရှင်မှတ်ကြောင်း ဦးထိပ်ခေါင်း၌ ဒယုမာနောဝ
 မြင်သူဟူးဟူး မီးရှိန်းမူးမျှ ဦးခေါင်း တခုလုံးကို မီးလောင်
 ခံနေရသော သူကဲ့သို့၎င်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သူ ငါ မ ဟု တ်
 သည့် နာမ်ရုပ် နှစ်ဖြာ ငါးခန္ဓာကို သူဘဲငါဘဲအထင်လဲ့သည့်
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော အပါယ်ဗီဇ ထိုလှုံမကြီးကို
 ဘဟာနာယ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ သာသနာ၌ မကြာချက်ခြင်း
 လက်ငင်းမကွာ ပယ်သတ်ခြင်းငှါ ပရိဗ္ဗဇေ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ပညာဖြင့် ဘာညာအရေး မရှာ သေးဘဲ အိုဘေး
 နာဘေး အသေဘေးနှင့် အပါယ်ဘေး လွတ်ရာ အရေး
 သာလျှင် ဦးစွာမူလ ပခါနဟု ကျနသေက္ခေ အားထုတ်
 သင့်လှပေတော့သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရင်ဝကိုလှုံစူးသောသူသည် စူးသော
 ဗျုံကို နှုတ်ဘို့ သာလျှင် အရေး အကြီးဆုံး ဖြစ်သလို
 ဦးခေါင်းကို မီးလောင်သောသူသည် ၎င်းမီးကို ငြိမ်းသတ်
 ရှိသာလျှင် အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်သလို ထို့အတူ ပုထုဇဉ်
 သတ္တဝါဟာလဲ လင်ရေး သားရေး စီးပွားရေးထက် သော
 ကာပန် တည်ဘို့သာ အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်တယ် တဲ့ကွဲ့
 ကာကြောင့်လဲဆိုတော့ သောတာပန် မဖြစ်ခင် လင်ယူလျှင်

၎င်းလင်သည် အပါယ်ကို ချနိုင်သောကြောင့် ရန်သူ မည်၏
 သားမွေးလျှင်လဲ ၎င်းသားက အပါယ်ချ နိုင်သောကြောင့်
 ရန်သူမည်၏။ ရှေ့ငွေ ရှာရင်လဲ ၎င်းရှေ့ ငွေက အပါယ်ချ
 နိုင် သောကြောင့် ရန်သူမည်၏။ ကုသိုလ် လုပ်ရ သော်လဲ
 ဝန္တမ္ပသာ ဖြစ်နေသောကြောင့် အပါယ်ဘေးကို စိတ်မချရ။
 သေးငယ်လှစွာသော အကုသိုလ် ကလေးကလဲ အပါယ်ကို
 ချနိုင် သကဲ့၊ မြတ်စွာ ဘုရား လက်ထက်က တိဿ ဆိုတဲ့
 ရဟန်းတပါး ရှိသတဲ့ သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်၍ အာပတ် အလွန်
 စင်ကြယ်တယ်၊ တနေ့သောအခါ သူ့နှစ်မက သင်္ကန်းတစုံ
 လှူသတဲ့ သင်္ကန်းရပြီး မကြာခင် လေနာ ရောဂါကြောင့်
 သေဆုံး သွားရော့ကဲ့ သေသောအခါ မဝတ်ရ သေးတဲ့
 သင်္ကန်းကို စွဲပြီး သေဒါနဲ့ သင်္ကန်းအကြားမှာ သန်းဖြစ်
 ရသတဲ့ ဒါနဲ့ သေသူ၏ ပစ္စည်းဟာ သံဃိက ဖြစ်သော
 ကြောင့် သင်္ကန်း ဝေဘိုရာ ရဟန်းတွေ စည်းဝေးကြသတဲ့
 ဒီတော့ သန်းက အမယ်လေး ငါ့သင်္ကန်းကို မယူကြပါနှင့်
 လို့ အော်သတဲ့ ဒီသန်းအော်သံကို မြတ်စွာဘုရားက ဒီဗ္ဗ
 သောတ နားဖြင့် ကြားဒါနဲ့ ချစ်သားတို့ ၇-ရက် ကြာမှ
 သင်္ကန်းကို ဝေကြလို့ မိန့်တော်မူသတဲ့ ကဲကြည့်ပါလား
 မိမိသင်္ကန်းကို တွယ်တာတဲ့ လောဘကလေးဟာ အာပတ်
 သင့်ဒါလဲ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့ ဒိဋ္ဌိရှိနေသည့်အတွက် သင်္ခါရ
 ဖြစ်ပြီး အပါယ် ကျရတယ် သီလ ဝိသုဒ္ဓိကြီးကလဲ မကယ်
 နိုင်ဘူး၊ ပြီးတော့ သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကို ကြည့်အုံး ဒါန
 အရာမှာ ပြိုင်ဘက်မရှိ၊ အလှူခံတွေကလဲ ရဟန္တာ တွေ
 ဘယ်လောက် ကြီးကျယ်တဲ့ ကုသိုလ်လဲ ဒီလောက် ကြီး
 ကျယ်တဲ့ ကုသိုလ်တွေဟာ သေခါနီး စိတ်ဆိုးသော ဒေါ

မနဿ အကုသိုလ်ကလေးကို အရှုံးပေးရတယ် ဒီနေရာမှာ
 ကုသိုလ်ကို အပြစ်တင်နေစရာမဟုတ် ဒိဋ္ဌိကသူတို့အကုသိုလ်
 အချင်းချင်း ကိုသာ ထောက်ပံ့ သောကြောင့် ကုသိုလ်
 တွေက ရှုံးပြီ အကုသိုလ်ကလေး တွေက နိုင်နေ ရတယ်
 ပုထုဇဉ်ဘဝမှာ ဒိဋ္ဌိသည် ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်နေသည့်အတွက်
 အကုသိုလ် ကလေးတွေက ကုသိုလ်ကြီးတွေကို နိုင်နေကြ
 တယ် ဒါကြောင့် အရေးတကာတို့တွင် ဒိဋ္ဌိသေဘို့ အရေး
 အကြီးဆုံးလို့ ဆိုတော်မူဒါပေါ့ ယခုပြောခဲ့ဒါက ဒိဋ္ဌိရှိလို့
 နစ်နာရပုံကဲ့ ဒိဋ္ဌိမရှိလို့ ချမ်းသာပုံကို ပြောအုံးမယ်
 သောတာပန် တည်ပြီးသော ဝိသာခါ အနာထပိဏ် တို့ကြ
 တော့ သားတွေ သွီးတွေ ပစ္စည်းတွေကို တွယ်တာတဲ့
 တဏှာတွေ သားသွီးအတွက် ဖြစ်ရသော ဒေါမနဿတွေ
 သောကတွေ ရှိရက်နဲ့တောင် အဲဒီ တဏှာတွေ သောက
 တွေဟာအပါယ်ကို မချနှိုင်းဘဲ သား၊ သွီး၊ ပစ္စည်း၊ မယား
 လင်၊ အားလုံးဟာ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်ကွဲ့၊ ဘယ်
 လောက်ဟန်ရသလဲ။

မောင်စိန်။ ။သောတာပန်သည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန
 ရှိပါရက်နှင့် ၎င်းတို့က အပါယ်မချနှိုင်းပုံကိုအမိန့်နှင့်
 ပါအုံးဘုရား။

ဆရာ။ ။မျိုးစေ့တွေကို မြေ ရေ နှစ်ပါးနှင့် မတွေ့စေဘဲ
 အဝတ်နှင့်ထုပ်ပြီး ကြပ်ခိုးစင်မှာ ဆွဲထားရင်အပင်
 ပေါက်ပါမလား။

မောင်စိန်။ ။မပေါက်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ဒီလိုပေါ့သစ္စာငှ-ပါးကို ဖုံးကွယ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာမြေ
ဒိဋ္ဌိရေတို့မရှိတော့ တသံသရာလုံးက မိုက်ခဲ့သောအကုသိုလ်
မျိုးစေ့တွေဟာ အားမရှိတော့ဘဲ သင်္ခါရအဖြစ်မှ လွတ်ကြ
ရော့ကွဲ့၊ သင်္ခါရမဖြစ်တော့ အပါယ် ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်
မဖြစ်တော့ဘူး၊ ပဋိသန္ဓေမဖြစ်ရင် အပါယ် နာမ် ရုပ် သဗ္ဗာ
ယတန ဖဿ ဝေဒနာတွေ မဖြစ်တော့ဘဲ အောက်သံသရာ
လောကသုံးပါးက လွတ်ရော့ သောတာပန် တည်ပြီးနောက်
ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ လောဘ ဒေါသတို့လဲ အဝိဇ္ဇာ ဒိဋ္ဌိတို့၏
အထောက် အပံ့ကို မရသောကြောင့် အားမရှိ တော့ဘဲ
အပါယဂမနိယ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးကွဲ့ ဒါကြောင့် ရဟန်း
တွေက မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြတယ် လျှောက်
ထားပုံက မြတ်စွာဘုရား ကုက္ကုဒု မုဆိုး ကတော်သည်
လင်၏ မိစ္ဆာဇီဝ လုပ်ငန်းတွေမှာ အကူအညီပြုပါလျက်သား
နှင့် ဘာကြောင့်သူသည် အပါယ်မကျဒါပါလဲလို့ လျှောက်
သတဲ့ ဒါနှင့် မြတ်စွာ ဘုရားက အောက်ပါအတိုင်း ဖြေ
သကွဲ့။

**ပါဏိမ္မိစေတေ နာဿ ဟရေယျပါဏိနာဝိသံ
နာဒ္ဓုဏိဝိသမန္ဓေတိ နတ္ထိပါပံ အကုပ္ပတော။**

ပါဏိမ္မိ၊ အရာရာမှာ သူမပါလျှင် မဖြစ်သည့် အသုံးဝင်
ငြား လက်ဖဝါး၌။ ဝနော ဆင်းရဲလှစွာ ယင်းအနာသည်
စေနဿ အကယ်၍များ မရှိငြားအံ့ ပါဏိနာ အသုံး
တဝင် လက်ဝါးပြင်ဖြင့် ဝိသံ လတ်ဘလော ချက်ခြင်း
လက်ငင်းမကွာ သေစေနိုင်ငြား အဆိပ်များကို ဟရေယျ
မကြောက်မရွံ့နောက်မတွန့်ဘဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကို

နိုင်ရာ၏ ဝိသံ လောလော လတ်လတ် သေစေ တတ်သည်
 ကြောက်ဘွယ် လန့်ထိပ် ထိုအဆိပ်သည် အဗ္ဗဏံ အနာ
 ကင်းစင်သည့် လက်ဝါးပြင်ကို နအန္တေဘိ အနည်းငယ်
 လေးပင် ဒုက္ခမပေးနိုင်ချေ၊ ဝေတံတထာ ထိုနည်းမခြား အ
 လားတူစွာ ဥပမာ အတိုင်း သာလျှင် အ ကု ဗ္ဗ ဝေ တ ဝ
 သတ္တဝါကိုသေစေလိုသော စေတနာမရှိသောသူအား ပါပံ
 ယုတ်မာညစ်ညူး မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မုချပုံသေ မရှိ
 တော့လေပြီတကား။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ လက်ဝါးမှာအနာမရှိလျှင် အဆိပ်ကို
 ကိုင်ပေမဲ့ လူကို ဒုက္ခမပေးဘူးတဲ့ ထိုအတူဘဲ သောတာ
 ပန်တို့သဏ္ဍာန်မှာ ကျန်ရှိနေသေးသည့် အကုသိုလ် ၇-ပါး
 သည် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ၂-ပါး၏ အထောက်အပံ့ကို မရသော
 ကြောင့် အားမရှိ တော့ဘဲ အပါယ ဝမနိယ စေတနာ
 မပါသည့်အတွက် အပါယ်ကို မချနိုင်တော့ချေ အပါယ်
 ဒုက္ခတွေ အမြဲအေးနေသည့် သန္တံ သုခကြီးကို အမြဲတန်း
 ရပြီး နေသဖြင့် ဘယ်အချိန်မဆို ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား
 နိုင်တယ်ကဲ့ ဒါကြောင့် စတူဟိ လေးပါးကုန်သော ဣရိ
 ယပထေဟိ ဣရိယာပုတ်တို့ဖြင့် ဖလသမာပတ္တံ ဖလသ
 မာကို သမာပဇ္ဇန္တံ ဝင်စား နိုင်ကြကုန်၏လို့ ဆိုဒါပေါ့
 ဖိုလ်ဝင်စားတယ်ဆိုဒါ မိမိရရှိထားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု
 ပြီး ဖိုလ်စောမပြတ် ဖြစ်နေဒါကို ခေါ်တယ် တစုံတရာကို
 တွေးရင်း သွားနိုင် ရပ်နိုင် ထိုင်နိုင် လျှောင်းနိုင် သလိုပေါ့
 ဘေးလူက ဖိုလ်ဝင်စားဒါကို မသိနိုင်ပါဘူး၊ ပိဗ္ဗိသာရ
 မင်းကြီးဝတ္ထုကို ကြည့်ပါလား။

သားတော် အဇာတသတ်က ပိဗ္ဗိသာရမင်းကြီးကို အစာငတ် ရေငတ် ထားတော့ မစားရမည့်အတူတူ ဖိုလ်ဝင်စားပြီး နေပါတော့မည်ဟု စိတ်ကူး၍ ဖိုလ်ဝင်စားရင်း စင်္ကြံ သွားနေသတဲ့ ဒါနဲ့ ၇-ရက်စေ့၍ သားတော် အဇာတသတ်က လာကြည့်တော့ စားရတုံးကထက် ဝနေဒါမြင်သဖြင့် အမတ်ကြီးများကို မေးသတဲ့ ငါ၏ အဘေသည် စားရတုံးကထက် ပိုပြီးဝ၍ နေတယ် ဒါဘာဖြစ်လို့ ဝရဒါလဲဟုမေးသတဲ့ ဒီတော့ ဆိုင်ရာအမတ်များက သံတော်ဦးတင်ဒါပေါ့ မှန်လှပါ မည်းတော်သည် စင်္ကြံသွားဒါနှင့် ဣရိယာပုတ် မျှတပြီး ဝနေ ဒါပါ ဘုရားလို့ သံတော်ဦးကင်ကြသတဲ့ ဒီတော့သားတော် အဇာတသတ်က ဒီလို ဆိုလျှင် မသွားနိုင်အောင် ခြေဖဝါးကို ဒါးနှင့်ခွဲပြီး ဆားသိတ်၍ ရှားမီးခဲမှာ ကင်စေလို့ အမိန့်ပေးဒါပေါ့ အာဏာသားတို့လဲ မသွေမတိမ်း အမိန့်အတိုင်း ပြုလုပ် ကြ၍ ပိဗ္ဗိသာရမင်းကြီး ကံတော် ကုန်ရတယ်မဟုတ်လား ဒီနေရာမှာ စဉ်းစားကြကဲ့ ဖိုလ်ဝင်စားရင်း လမ်း သွား ဒါနဲ့ ဖိုလ်မဝင်ဘဲ လမ်းသွားဒါ မထူးလို့သာ အမတ်များသည် ဖိုလ်ဝင်စားမှန်းမသိ၍ ဒီလိုသံတော်ဦးတင်ဒါပေါ့။

မောင်စိန်။ ။ တချို့ကလဲ - ဣရိယာ ပထမိဗ္ဗိသာနွာမေန္တိ ပုဒ်ကို တောင့်တင်းခိုင်မာရမယ်ဟု ယူဆပြီး အသေကော်ကြီးတွေလို တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်နေဒါ ဘာသဘောလဲ ဘုရား။

ဘုရား။ ။ ဒါကတော့ အသျှင် နေကာဘိဝံသ၏ အပြောသလို ရှင်ပိုင်းမှာ ကြည့်ရင်ဘဲ အဖြေရနိုင်ပါ

တယ်ကွယ် ငါတို့ ဖြေနေစရာမလိုပါဘူး၊ စဉ်းလဲ စဉ်းစားကွဲ၊ သာဝံတ္ထိပြည်မှာ လူဦးရေ ၇-ကုဋေ အနက် ၅-ကုဋေသည် အရိယာတွေကွဲ အဲဒီ-၅ ကုဋေဟာ သူ့ဖိုလ် ငါ့ဖိုလ် ဝင်စားကြဒါချည်းဘဲ မင်းပြော သလိုသာ ဆိုရင် သင်္ဂြိုင်းကြီးလို ဖြစ် နေမှာပေါ့။

သောဝံဒိန္နံ။

။သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဖိုလ်ဝင်စားဒါ မိုးကြိုးပစ်တာတောင် မကြား ဘူးလို့ဆိုပါတယ် အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိသလိုသာ ဆိုရင် ကြားစရာကောင်းပါတယ် ဘုရား

ဆရာ။

။ဈာန်ရ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖလ သမာပတ်နှင့် ဈာန်မရ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖလသမာပတ်သည် တရားကိုယ်ချင်း တူပေမဲ့ အားချင်းမတူကြဘူးကွဲ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့ ဖိုလ်ဝင်စားသော အခါ ဖိုလ်ဇောမှာ ယှဉ်တဲ့ သမာပတ်သည် ဈာန် အဘိညာဉ်မှာ ယှဉ်သော သမာပတ်အားလောက် ကောင်းသကဲ့၊ ဒါကြောင့် မိုးကြိုးသံကို မကြားဘူး ဆိုဒါ သမာပတ်အား အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်တယ်ဟု မှတ်ကွဲ၊ ဈာန်မရ သော အရိယာတို့မှာ သမာပတ်အား ပျော့ကြတယ် သို့အတွက် ဘုရားနှင့် မနှိုင်းယှဉ်နဲ့ကွဲ။

သောဝံဒိန္နံ။

။ယခုလို အသေကောင်ကြီးလို တောင့်တောင့် ကြီးဖြစ်တာ ဖလသမာပတ် မဟုတ်လျှင် နိရောဓ သမာပတ် မဟုတ်လားဘုရား။

။နိရောဓ သမာပတ် ဆိုဒါ ဈာန် ၈-ပါး စလုံးကို ရသော အနာဂါမ် ရဟန္တာမှ ဝင်စား နှိုင်းတယ်

ဈာန်ရအနာဂါမ် ရဟန္တာဆိုလျှင်တော့ ဟုတ်ပါ
တယ် ဈာန်မရဆိုလျှင် မဟုတ်ဘူးကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။တချို့ကလဲ အနာဂါမ်သည် ကာမ တဏှာ
ကုန်တယ်ဆိုဒါ သုတ်သွေးကုန်မှဟု ယူဆပြီးဘယ်
ကိုယ်တော်က သုတ်သွေးသွန်ဒါ ထွေးခံနှင့်တလုံး
ရပါပြီ စသည်ဖြင့် ဂုဏ်ထုတ်နေကြပါတယ် ဟုတ်
ပါသလားဘုရား။

ဆရာ။ ။ဒီလိုသာဆိုလျှင် တတိယမဂ်သည် လူတောထဲ
မတည်ရဲအောင် ဖြစ်နေမှာပေါ့ ဘုရားလက်ထက်က တရား
နာရင် အနာဂါမ် တည်သူလဲရှိဒါဘဲ အနာဂါမ် မဂ်သည်
သုတ်သွန်တဲ့ မဂ်ဆိုလျှင် ပုဆိုးတွေ ထမီတွေ စိုရွဲပြီး အ
ကွက်ကြီးတွေဖြစ်၍ ငွမကျ ပေဘူးလား သုတ်ဆိုဒါ ရုပ်တ
ရားကွဲ ကိလေသာ မဟုတ်ဘူး ကိလေသာက နာမ်တရား
ရုပ်သည် ကိလေသာ မဟုတ်သောကြောင့် အပ္ပဟာတဗ္ဗ
မပယ်အပ်သော တရားဟု သင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာက ဆိုသကဲ့
အတွင်းက ကာမတဏှာကုန်လျှင် သူလဲခမ်းချောက်သွားဒါ
ဘဲ အပြင်သို့ ထွက်ကုန်ဒါမဟုတ်ပါဘူး ဒါကြောင့်ဘယ်လို
ပုဂ္ဂိုလ်ကဘဲ ပြောပြော အကြောင်းအကျိုးကို ဆက်စပ်ပြီး
မစဉ်းစားဘဲ မယုံကြည်နှင့်လို့ ကာလာမသုတ်ကိုဟောဒါပေါ့
မောင်စိန်။ ။တချို့ကလဲ တရားအားထုတ်တာနှင့် ရူးကြပါ
တယ် ဒီဟာဘာသဘောလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။တရား မဟုတ်လို့ ရူးဒါပေါ့ တရား ဟုတ်လျှင်
ဘယ်ရူးမလဲကွဲ့ မယ်ပဋာ အရူးမဟာ တရားနှင့်

တွေ့တော့ အရူးပျောက်မသွားပါလား ဒါကြောင့်
 တရားအားထုတ်လို့ ရူးဒါလို့ မပြောပါနှင့်တရား
 မဟုတ်တာကို အားထုတ်မိလို့ ရူးဒါလို့ပြောကွဲ့
 ပုထုဇနော ဥမ္မတ္ထကော ပုထုဇဉ်ဟာ အရူးလို့
 မြတ်စွာဘုရားကဟောတော်မူတယ် တရားနှင့်တွေ့
 ရင် အရူးပျောက်ပြီး သောတာပန် တည်ရော့ကွဲ့
 မောင်စိန်။ ၊ ဘာကြောင့် ပုထုဇနောဥမ္မတ္ထကောဟု ဟော
 တော်မူပါသလဲ ဘုရား။

ဆရာ။ ။ ပုထုဇဉ်ဆိုဒါ အသက်လိပ်ပျာ မရှိပါဘဲ ရှိတယ်
 ထင်ပြီး ဖျားလျှင် နာလျှင် လန့်လျှင် ခေါ်ကြရသကဲ့ ကူး
 တို့ခ ထည့်ကြရသကဲ့ ဘာမှမရှိသော ပညတ်များကို အ
 ဟုတ်ရှိထင်၍ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ငါ သူတပါး ယောက်ျား
 မိန်းမ-လူနတ်-ဗြဟ္မာဟု စွဲလမ်းကြသကဲ့ အရူးသည် ပိုးလုံ
 ချည်စသော အဘိုးတန် အဝတ်ကို ဆုတ်ဖြို၍ အဝတ်စုတ်
 ကိုမှ ခင်မင်သလို သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ဉာဏ်ဘုရားကို
 အရေး မပြုပါဘဲ သူတပါး လိမ္မညာစားတဲ့ ဘုရားကို မှ
 လေးစားသကဲ့ တကယ် အဘိုးတန်သော ခန္ဓာ အာယတန
 ဓါတ် သစ္စာ တရားကိုတော့ ပျင်းစရာထင်ပြီး လူတကာကို
 ညာရမ်းမြှောက်ပင့်၍ ငွေအလှူခံသောတရားမှ နာချင်သကဲ့
 အရိယာ သံဃာ ပေါသလား နဲသလားဆိုဒါ နားမလည်
 ပါဘဲ ဝါဝါပေါလျှင် သာသနာစည်ပင်တယ်ဟု ထင်သကဲ့
 အရိယာပုထုဇဉ် အမြင်မတူပုံကို ပြောအုံးမယ်၊ တကာ
 တယောက်က ဆရာတော်ကြီး တပါးထံမှာ လျှောက်ထား
 သတဲ့ လျှောက်ပုံက ဆရာတော်ဘုရား တ ပည့် တော် တို့

မန္တလေး ရွှေမြို့တော်ကြီးဟာ အင်မတန်ဘဲ သာသနာစည်
 ကားလှပါတယ် ဘုရား၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘယ်နေ
 ရာကိုဘဲ ကြည့်ကြည့် သင်္ကန်းရောင်တို့ဖြင့် ဝင်းပြောင်ပြီး
 နေဒါဘဲဟု လျှောက်ထားသတဲ့ ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက
 ပြောသတဲ့ အဲဒါ သာသနာစည်ဒါမဟုတ်ဘူးဟဲ့ သာသနာ
 တော်ကြီး သေရအောင်လို့ ဝမ်းဖေါ ဝမ်းရောင် လိုက်နေဒါ
 ဟု ပြောသတဲ့ ဒီနေရာမှာ တကာက ပုထုဇဉ်အမြင်ဆရာ
 တော်က အရိယာအမြင်ကဲ့ ပုထုဇဉ်ဆိုဒါ စေတီခြင်း . အ
 တူတူဖြစ်ပါလျက် ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားဟု ဆိုင်းဘုတ်
 တတ်ထားရင် ပိုပြီး အထင်ကြီးသကဲ့ ဂေါတမ၏ ရုပ်ပွား
 ချင်းအတူတူဖြစ်ပါလျက် မဟာမြတ်မုနိမှ အထင်ကြီးသကဲ့
 ဒါကြောင့်အရူးလို့ ဆိုဒါပေါ့။

မောင်စိန်။ ။ဒါကတော့ ဘုရား- မဟာ မြတ်မုနိ ကိုယ်
 တော်ကြီးကမှ ပိုပြီးတန်ခိုးကြီးဒါကလားဘုရား။

ဆရာ။ ။ရုပ်ပွားမှန်သမျှ လူလုပ်ထားဒါချင်း အတူတူပါ
 ဘဲကဲ့ ဟိုရုပ်ပွားလဲ အဝိညာဏ်ပါဘဲ ဒါပေမဲ့ ပုထုဇဉ်၏
 စိတ်က ရူးနေလို့ ထူးတယ်လို့ ထင်ဒါကဲ့ ဥပမာ မဟာ
 မြတ်မုနိရုပ်ပွားတဆူ ဗောဓိရိုးရုပ်ပွားကတဆူ တခုသော
 အာရုံခံမှာအတူတူထားကဲ့ မောင်ဘက ဗောဓိရိုး ရုပ်ပွား
 ထံမှာ ဂုဏ်တော် ၉-ပါးကို အာရုံပြုပြီး ပန်းပူဇော်သတဲ့
 မောင်နက မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ပွားထံမှာ ၎င်းကြေးဆင်းတု
 ကိုပင် ဘုရားထင်ပြီး ပန်းပူဇော်သတဲ့ ဒီလူနှစ်ယောက်တို့
 တွင် ဘယ်သူ၏ကုသိုလ်က ပိုပြီးမြတ်သလဲ။

မောင်စိန်။ ။မောင်ဘ ကုသိုလ်ကမြတ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အေးဟုတ်တယ် မိမိ၏စေတနာက မိမိကိုအကျိုးပေးဒါက္ခံ ရုပ်ပွားတွေက ပေးဒါမဟုတ်ဘူး ဒါကြောင့် စိတ်ထားတတ်မှ မြတ်တယ်လို့ ပြောဒါရုပ်ပွားဆိုဒါအာရုံပြုရရုံပါဘဲအဲဒီလိုမိမိစေတနာကသာ မိမိအားအကျိုးပေးဒါကိုမသိပါဘဲရုပ်ပွားစေတီ အပေါ်တွေမှာ စေတနာ မညီမျှမှုကြောင့် ပုထုဇနော ဥမ္မတ္တကောလို့ ဟောတော်မူဒါက္ခံ။

မောင်စိန်။ ။ပုထုဇနော ဗာလော ဆိုဒါက ဘယ်လို မိုက်လို့ဟောတော်မူပါသလဲ ဘုရား။

ဆရာ။ ။ပုထုဇဉ်ဆိုဒါ ဘုရားစစ် တရားစစ် သံဃာစစ်ကို မသိသောကြောင့် ၎င်းဘုရား တရား သံဃာ အစစ်ကို ပြစ်မှားဘို့ရာ ဝန်မလေးဘူးကွဲ ပြီးတော့ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကံတို့ကိုလည်း ပြုခွင့်ကြိုလာရင် ပြုအုံးမှာကွဲ ဘုရားကိုလည်း အမြဲငြင်းခုံနေသဖြင့် ဘုရား၏ ရန်သူသဘွယ်ဖြစ်သကဲ့ ဘယ်လို ငြင်းခုံသလဲဆိုတော့ ဘုရားက ရုပ်နာမ် ခန္ဓာသာ ရှိတယ်ဟု ဟောသကဲ့ ပုထုဇဉ်က ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ရှိတယ်ဟု ယူသကဲ့ ဘုရားက အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘဟု ဟောသကဲ့ ပုထုဇဉ်က နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘဟု ထင်သကဲ့ မြတ်စွာဘုရားက မြင်သူမရှိ စက္ခု ရူပါရုံ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့် မြင်မှုပေါ်ဒါဟု ဟောသကဲ့ ပုထုဇဉ်က ငါမြင်ဒါဟု ယူသကဲ့ ဘုရားက ကြားသူမရှိ သောတနှင့် သဒ္ဓါရုံ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့် ကြားမှုပေါ်ဒါဟု ဟောသကဲ့ ပုထုဇဉ်က ငါကြားဒါဟု ယူသကဲ့ ဘုရားက နံသူမရှိ ယာနနှင့် ဝဇ္ဇာရုံ ပေါင်းဆုံ

ခြင်းကြောင့် နိမ္မူပေါ်ဒါဟု ဟောသကဲ့ ပုထုဇဉ်က ငါနိဒါ
ဟု ယူသကဲ့ ဘုရားက လျှက်သူမရှိ ဇိဝှါနှင့်ရသာရုံပေါင်း
ဆုံခြင်းကြောင့် လျှက်သိစိတ်ပေါ်ဒါဟု ဟောသကဲ့ ပုထု
ဇဉ်က ငါသိဒါဟုယူသကဲ့ ဘုရားက တွေ့သူမရှိ ကာယနှင့်
ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့် တွေ့သိစိတ် ပေါ်ဒါဟု
ဟောသကဲ့ ပုထုဇဉ်က ငါတွေ့ဒါဟု ယူသကဲ့ ဘုရားက
တွေ့သူမရှိ မနောနှင့် ဓမ္မာရုံ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့် တွေ့မှု
ဖြစ်တာဟု ဟောသကဲ့ ပုထုဇဉ်က ငါတွေ့ဒါ ငါကြံဒါ ဟု
ယူသကဲ့ အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရားနှင့် အမြဲတန်း ငြင်းခုံနေ
သောကြောင့် ပုထုဇနော ဗာလောဟု ဟောတော်မူဒါကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ပုထုဇနော အန္ဓောဟု ဆိုရာဝယ် ပုထုဇဉ်တို့
ကန်းပုံကို အမိန့်ရှိပါအုံးဘုရား။

ဆရာ။ ။ပုထုဇဉ်ဆိုဒါ ဘုရားစစ် တရားစစ် သံဃာစစ်ကို
မမြင် နိဗ္ဗာန်ကိုမမြင် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကိုမမြင် ရုပ် နာမ်
ခန္ဓာ အာယတန ဓါတ်သစ္စာတို့ကိုမမြင် ရူပါရုံ ပရမတ်ကို
မြင်သော်လဲ ရူပါရုံလို့ မသိဘဲ လူ ခွေး ဝက် ကြက် နွား
ကဲ့၊ ဆင် မြင်းကို မြင်တယ်ဟု ထင်တယ် အဲဒီလိုမရှိဒါ
ကိုမှမြင်တယ်ထင်ပြီး တကယ်ရှိသော ပရမတ္ထ တရားကို
မမြင်သောကြောင့် ပုထုဇနော အန္ဓောဟု ဟောတော်မူ
ဒါကဲ့ ပုထုဇဉ် အကန်း ဘဝနှင့် ရမ်းဆပြီး လုပ်သော
ကုသိုလ်တွေဟာလဲ ဝဋ္ဋကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်ရော့ကဲ့ တရားကို
မြင်ပြီးပြီတဲ့ ကုသိုလ်မှ ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်ကဲ့။

ဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋ ကုသိုလ်စစ်တမ်းပြီး၏။

သီလဝိသုဒ္ဓိ စစ်တမ်း

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုတော့ ပုထုဇဉ်လို့ ပြောရမှာတောင် ရှက်စရာ ကြောက်စရာဖြစ်နေမှာပေါ့ဘုရား။

ဆရာ။ ။အေး ဟုတ်သကဲ့ ပုထုဇဉ်လို့ ပြောရမှာ ရှက်လျှင် ကြောက်လျှင် နိဗ္ဗာန် ရောက်တော့ မှာကဲ့ ပုထုဇဉ်လို့ ပြောရမှာမရှက်သေးလျှင် မကြောက်သေးလျှင် နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေးသေးတယ် ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပုထုဇဉ် ဘဝကို ရှုံ့မုံးမှ အရိယာဖြစ်ချင်တယ် အရိယာဖြစ်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာကဲ့။

မောင်စိန်။ ။တပည့်တော်မှာ ပုထုဇဉ် အဖြစ်ကို ရှုံ့မုံး၍ နှလုံးနာပါပြီ သို့အတွက် အရိယာဖြစ်ဘို့ သီလကို စင်ကြယ်အောင် ရှေးဦးစွာ အားထုတ်ရမှာ မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဆရာ။ ။သီလဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်ရုံနှင့် အရိယာမဖြစ်သေးဘူး တရားကိုမြင်မှ အရိယာဖြစ်တာကဲ့။

မောင်စိန်။ ။သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှ တရားကို မြင်မယ် မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဆရာ။ ။သီလ ဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်ရုံနှင့်တရားကို မမြင်ဒါ ပြောအုံးမယ် ရှေးတုန်းက ဗာရာဏသီပြည်မှာ ဗြဟ္မဒတ် မင်း

မင်းပြုသတဲ့ ထိုအခါ ဘုရားအလောင်းသည် ကုန် သည် မျိုး၌ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော အတတ်တို့ကို အပြီးသို့ ရောက် စေလျက် ဟိမဝန္တာ၌ ရသေ့ ရဟန်းပြုခါ ဈာန် အဘိ ညဉ် တို့ကို ပွားများလျက် နေသတဲ့ တနေ့သောအခါ သ မင်မ တကောင်သည် သုတ်နှင့်တကွသော ကျင်ငယ်ရေကို သောက်မိ၍ ကိုယ်ဝန်တည်ခါ ဘုရားလောင်း ရသေ့၏ အ နီးအနားမှာ သာလျှင် ကျက်စား သတဲ့ ကိုယ်ဝန် ရင့်လတ် သော် လူယောက်ကျားကလေး မွေးဖွားသတဲ့ ၎င်းသမင်မ၏ သား လူတယောက်ျားကလေးကို ဘုရားအလောင်း မြင်လျှင် သားဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် မွေးစားထားသတဲ့ မွေးစား ၍ ကြီးရင့်လတ်သော ဣတိသိ ဟူသော နာမည်ကို မှည့်၍ ဈာန်အဘိညဉ် တို့ကို ဖြစ်စေသတဲ့ ဤသို့ ရသေ့သားအဘ ၂-ယောက် အတူတကွနေကြ၍ ဘုရားလောင်းသည် သေခါ နီးလတ်သော် ရသေ့ကလေးကို သူယောင်တောသို့ ခေါ် ၍ ချစ်သား လူလောက၌ ဤသူယောင်သီးနှင့် တူသော လူမိန်းမတို့သည် ရှိကုန်၏ ထိုလူမိန်းမတို့သည် များသော မာယာ ရှိကုန်၏ ယောက်ျားတို့ကို လှည့်ပတ်၍ ဖျက်ဆီး တတ်ကုန်၏ဟု မိန်းမတို့၏ အပြစ်ကို ပြ၍ ဆုံးမ ပြီးလျှင် သေ၍ ဗြဟ္မာပြည်ကို ရောက်သွားသတဲ့ ဣတိသိန် ရသေ့ ကလေး သည်လည်း ဘုရားအလောင်း ဆုံးမသည့် အ တိုင်း ရသေ့တို့၏ သီလကို အလွန်စင်ကြယ်စေ၍ ဈာန် အဘိညဉ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၍ နေသတဲ့ ထိုအခါ ဣတိသိန် ရသေ့၏ သီလတန်ခိုးကြောင့် သိကြားမင်းသည် နေရာ၌ မနေနိုင်အောင် ပူပြင်း သတဲ့ သို့နှင့် သိကြား မင်းသည် အကြောင်းကို ဆင် ခြင် လတ် သော် ရသေ့ က လေး ၏

သီလ တန်ခိုးကြောင့် မနေနိုင်သည်ကို သိ၍ ထိုရသေ့က
 လေး၏ သီလကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော မိန်းမသည် ဘယ်မှာ
 ရှိသနည်း ဟု လူလောကကို ကြည့်သော် မမြင် တာဝတ်
 သာဠိ နှစ်ဆယ်ငါးကုဋေသော နတ်မောင်းမတို့ကို ကြည့်
 လတ်သော် အလမ္ဗုသာ နတ်သွီးကို ချန်၍ တပါးသော
 နတ်သွီးကိုမျှ မမြင်ဘဲ ရှိလေ၏ ကဲ ဘယ်လောက်စင်ကြယ်
 သော သီလ လဲကွယ် သိကြားမင်း၏ သမီး တွေတောင်
 ဖျက်ဆီး၍ မရသောသီလကဲ့ ဒါနဲ့ သိကြားမင်းက အလမ္ဗု
 သာ နတ်သွီးကို ခေါ်ပြီး သင်သည် လူ့ပြည်ကိုသွား၍ ၎င်း
 ရသေ့ကလေး၏ သီလကို ဖျက်ဆီးချေရမည်ဟု အမိန့်ပေး
 သတဲ့ အလမ္ဗုသာ နတ်သွီးခမြာမှာ မဖျက်ဆီးလိုသော်လဲ
 အမိန့်ကြီးကို မလွန်ဆန်နိုင်ပါသောကြောင့် ဝိုယိုခါ လူ့
 ပြည်သို့ ဆင်းခဲ့ရသတဲ့ လူ့ပြည်ရောက်လျှင် လှပသော
 မိန်းမကလေးအသွင် ဖန်ဆင်းပြီး ရသေ့ ကလေးနှင့် အ
 ကျမ်းတဝင်ဖြစ်အောင် စကားပြောဒါ ချစ်စရာ ကောင်း
 သော မာယာ လေးဆယ်တို့ကို အသွယ်သွယ်ပြုလျက် စွဲ
 သောက်ပြီ ထင်သောအခါ သွားတော့မည် ဟန်ကို ပြု၍
 ဖြေးညှင်းစွာ သွားသတဲ့ ထိုအခါ ရသေ့ ကလေး၏ အ
 တွင်းက ကာမတဏှာတို့သည် သီလဝိသုဒ္ဓိ ခံတပ်ကြီးကို
 ပြိုခွဲလျက် နတ်သွီး၏လက်နှင့် ဆံတုးတို့ကို ဆွဲရော့တဲ့ ဒီ
 တော့ နတ်သွီးက နုညံ့လှစွာသော လက်ဖဝါး ကလေး
 ဖြင့် ရသေ့၏ ကိုယ်ကောင်ကို ဖက်လိုက်ရာ နတ်၏ အငွေ့
 ကြောင့် ရသေ့ကလေးသည် နတ်သွီး၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ထိုးလဲ
 လျက် ၃-နှစ်ပတ်လုံး မေ့မြော သွားသတဲ့ ဈာန်အဘိညဉ်
 တွေလဲ ဖျက်ကုန်ရော့တဲ့ ကဲကြည့်ပါလား ဒီလောက်စင်

ကြယ်သောသီလသည် တရားကို မမြင်ပါဘဲ ဝိသဘာဝနှင့် ကြံတော့အမှားတွေဝင်မလာဘူးလား။

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုလျှင် ဘယ်လိုမှ သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှာလဲ ဘုရား။

ဆရာ။ ။တရားကိုမြင်မှ သီလဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်တယ်ကွဲ့ ကြည့် ပါလား အင်္ဂုလိမာလသည် လူတွေသတ်နေစဉ်က ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဘဲ ဘုရားနှင့် တွေ့၍ တရားကိုမြင်တော့ သတ် ပါအုံးဆို၍ မသတ်တော့ဘူး မိမိကသာ သူတပါးအသတ်ကို ခံတော့မယ် ပြီးတော့ ခုဇ္ဇုတ္တရာကို ကြည့်ပါ မြတ်စွာ ဘုရား၏တရားကို မနာရောင်က နေ့စဉ် အသပြာ ဝက်ကို ခိုးနေတယ်မဟုတ်ပါလား တရားလဲမြင်ရော့ ခိုး မှု ကို လဲ ဘယ်တော့မှ မလုပ်တော့ဘူး ခေမက သူဌေးသားကို ကြည့်အုံး၊ တရားမမြင်မှီက အမြဲတန်းကာမေသူကို ကြူး လွန်နေတယ် မဟုတ်လား တရားမြင်တဲ့နေ့က စပြီး မပြု တော့ဘူးကွဲ့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သီလဝိသုဒ္ဓိကို အရင်လုပ်သ လား တရား မြင်အောင် အရင်လုပ်သလား စဉ်းစားကွဲ့ ဘုရား မြင်အောင် အရင်လုပ်ကြတယ် မဟုတ်ပါလား ဒါ ကြောင့် ငါတို့က တရားကို မြင်အောင်သာ လုပ်ကြပါ တရားမြင်လျှင် သီလဝိသုဒ္ဓိ မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု ပြော၍မရ ဖြစ်မှာ သေချာသောကြောင့် တရားကို မြင်အောင် သပ္ပာ ဝိသထံ ချဉ်းကပ်ကြဘို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါသတည်း။

သီလဝိသုဒ္ဓိ စစ်တမ်းပြီး၏။

ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိ စစ်တမ်း

မောင်စိန်။ ။ပုထုဇဉ်၏ သီလ ဝိသုဒ္ဓိသည် စိတ်မချရ အရိယာဖြစ်မှ သီလဝိသုဒ္ဓိအစစ် ဖြစ်တယ်ဆိုဒါ သဘောတူပါပြီဘုရား အရိယာဖြစ်ဘို့ဆိုဒါ တရား မြင်မှဖြစ်မယ် တရားမြင်ဘို့ကလဲဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှ မြင်မယ်မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဆရာ။ ။ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိဆိုဒါ သမာဓိဘဲသမာဓိဆိုဒါကေဂ္ဂ တာ စေတသိက်ပေါ့ ၎င်းကေဂ္ဂတာ စေတသိက် သည် သဗ္ဗဝိတ္တသာခါရဏ စေတသိက်ကွဲ ဘယ် စိတ်ဖြစ်ဖြစ်သူပါရတယ်သူမပါမှာ ပူစရာမလိုပါ ဘူး ဖဲရိုက်ရင်လဲပါဒါဘဲ ကြက်တိုက်ရင်လဲပါဒါ ဘဲ ငါးမျှားရင်လဲပါဒါဘဲ အကုသိုလ် စိတ်မှာ ယှဉ်သော ကေဂ္ဂတာစေတသိက်ကို မိစ္ဆာသမာဓိ ကုသိုလ်မှာ ယှဉ်သော ကေဂ္ဂတာ စေတသိက်ကို သမ္မာသမာဓိလိုခေါ်တယ် ၎င်းသည် ဘယ်စိတ် မှာမဆို ယှဉ်သကဲ့ သို့သော်လည်းဈာန်ကို အလိုရှိ လျှင်တော့ သူ့ကို တခမ်းတနား ပြုလုပ်ရသကဲ့ ဈာန်သမာဓိလဲ သပ္ပုရိသနှင့်မတွေ့ရင် မဟန်ပါ ဘူးကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဘဲ နှယ်မဟန်သလဲဘုရား စိတ်ကြည်လင်မှ အ မှန်ကို မြင်မယ်မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဆရာ။ ။မဟာနိပုံကို ပြောအုံးမယ်ကွဲ့ ကမ္ဘာကြီး ပျက်၍
 အသစ်တဖန် ဖြစ်လာသောအခါ ပဋ္ဌမဈာန် ဘုဒ္ဓိ မဟာ
 ဗြဟ္မာ မင်းကြီးသည် ရှေးဦးစွာ ရောက်နှင့်ရော့ကွဲ့ ဒါနဲ့
 သူတယောက်ထည်း နေရဒါ ပျင်းသလိုလို ဖြစ်လာဒါပေါ့
 ဒီတော့ အခြားသော သတ္တဝါတွေ ဖြစ်ပေါ်လာပါမူကား
 ကောင်းမှာဘဲဟု တန်းတသတဲ့ တန်းတ၍မကြာခင် ထန်း
 သီးကြွေခိုက် ကျိုးနင်းခိုက်ကြံပြီး အထက်ဗြဟ္မာ ဘုဒ္ဓိ
 သတ္တဝါတွေလဲ သက်တန်းကုန်၍၎င်း ကံကုန်၍၎င်း အ
 ကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် စုတ်စိတ်ကျပြီး ပထမဈာန် ဘုဒ္ဓိ
 ရောက်လာကြသတဲ့ ဒီတော့ မဟာ ဗြဟ္မာ မင်းကြီးက
 အောင်မေ့သတဲ့ ဘယ်လိုအောင်မေ့သလဲ ဆိုတော့ အော်
 ဒီသတ္တဝါတွေသည် ငါဖန်ဆင်း၍ ဖြစ်လာဒါဘဲဟုအောင်
 မေ့သတဲ့ အောင်မေ့သည့်အတိုင်းလဲ နေ ဘ က် ရော က်
 ဗြဟ္မာတွေကို ပြောသတဲ့ ဒီလိုပြောတော့ ကမ္ဘာထူး စံ
 မှာ တန်ခိုးကြီးသူပြောရာ တန်ခိုးငယ်သူတွေ ယုံကြည်သည့်
 အတိုင်း နောက်ရောက် ဗြဟ္မာတွေလဲ တန်ခိုးငယ်သူမို့ ယုံ
 ကြရဒါပေါ့ ဒီလိုယုံကြည်စွာနှင့် နေရင်း မဟာဗြဟ္မာမင်း
 ကြီးမသေခင် နောက်ရောက်သော ဗြဟ္မာအငယ်က သေပြီး
 သူပြည်သို့ လာဖြစ်သတဲ့ လူဖြစ်လာတော့ ဗြဟ္မာပြည်က
 လာသူမို့ ကာမဂုဏ်ကိုရွံ့မှုံးပြီး ရသေ့ ရဟန်း ပြုသတဲ့
 ရသေ့ ရဟန်းပြု၍ မကြာမှီ ဈာန်အဘိညဉ်တို့ကိုရပြီး တဘ
 ဝကို မြင်သတဲ့ ဒါနဲ့ ငါဘယ်ဘဝက လာဒါလဲလို့ နောက်
 ဘဝကိုကြည့်ရာ ဗြဟ္မာပြည်က လာဒါကိုမြင်သတဲ့ ငါတို့၏
 မဟာ ဗြဟ္မာမင်းကြီး ရှိသေးသလားလို့ ကြည့်တော့ရှိသေး
 ဒါမြင်တယ် ဒါနဲ့ အယူတခုပေါ်လာတယ် ဘယ်လိုပေါ်လာ

သလဲဆိုတော့ ဒီမဟာဗြဟ္မာ မင်းကြီးသည် လောကကို ဖန်ဆင်းသူ ထာဝရ ဘုရားဘဲ အခြားသော သတ္တဝါတို့ သည် မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီးသည် ဖန်ဆင်း၍ဖြစ်ရသူတွေဘဲ ဒါကြောင့် မဟာ ဗြဟ္မာ မင်းကြီးသည် မအို မနာ မသေ အမြဲနေသူတည်း အခြားသော သတ္တဝါတွေကား အိုကြ နာကြ သေကြရ၏ဟု ကေစ္စသဿတဝါဒကြီး လောကမှာ ပေါ်လာရော့ကဲ့ အဲဒီဝါဒကို ယခုထိ ပုဏ္ဏားတွေယူနေ ကြသေးတယ် ခရစ္စယန်နှင့် မဟာမေဇင်လဲ ဒီဝါဒကနဲ့ဒါ ဘဲ ဘုရားလွှဲပေမဲ့ ယူပုံမှာ အတူတူဘဲ ကဲကြည့်စမ်းပါ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ လောကီသမာဓိသည် အမှန်ကို မမြင်သည့်ပြင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတောင် ဖြစ်နေသေးတယ် မဟုတ်လားကဲ့၊ စိတ် ကြည်လင်ရင် သူ့ဟာသူ အမှန်ကို မြင်တယ်ဆိုလျှင် နေဝ သညာ နာသညာ ဗြဟ္မာ၏ သမာဓိလောက် ကြည်လင်ဒါ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှာရှိသလဲ ဘယ်သူမှမရှိပါဘူး ဒီလောက်သ မာဓိကောင်းသော ဘုံတွေသည် သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ် ကို မရနိုင်သောကြောင့် ရပ်ပြစ် ရှစ်ပါးထဲသို့ သွင်းထား ရတယ် မဟုတ်လား ပြီးတော့ သောတာပန် မဖြစ်ဘဲ အ ထတ်မဂ်ကိုလဲ မရကောင်းပါဘူး သောတာပန် တည်ဖို့ သောတာပန် အင်္ဂါကို မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော်မှာ ဟောဒါက သပ္ပုရိသ သံသေဝ ဆရာကောင်းကိုမှီ၍ သဒ္ဓမ္မ သဝန တရားကိုနာ ယောနိသော မနသိကာရ ရိရိသေသေ ဆင်ခြင် ခံမ္ဗာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ ခန္ဓာငါးတန် ရုပ်နှင့် နာမ်ကို ငါထင်မှုကို စွန့်တဲ့ကဲ့ ပုဂ္ဂလ ပညတ်မှာ ဟောဒါက ပရ တော ယောသ သူတပါးထံ တရားနာ ယောနိသော မနသိ

ကာရ ရှိရှိသေသေဆင်ခြင် အဲဒီလိုတရားနာဘို့ချည်း ဟောဒါကလားကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။နေယျပုဂ္ဂိုလ်ဆိုဒါ တရားနာရုံနှင့် ဘယ်ရမလဲ ဘုရားအလုပ်လုပ်မှ ရမှာမဟုတ်လားဘုရား။

ဆရာ။ ။အလုပ်ဆိုဒါ တရားနာဒါရယ် နာပြီးလျှင် သဘောပေါက်အောင် ဆင်ခြင်ဒါရယ် အဲဒါကိုအလုပ်လို့ခေါ်ဒါကွဲ့ ဒီပြင်အလုပ်မရှိဘူး မြတ်စွာဘုရားက ပုဂ္ဂလပညတ်မှာနေယျပုဂ္ဂိုလ်၏အင်္ဂါကို ဟောခဲ့တယ် ဥဒ္ဒေသတော အကျဉ်း အားဖြင့် တရားကို နာရအောင် ဆောင်ရွက် ဒါမှမရလျှင်ပရိပုစ္ဆတော အကျယ်တဝင့် တရားကို နာဒါမှမရသေးလျှင် ကလျာဏ မိတ္တေ ပယိရူပါသတော သပ္ပုရိသကို အဖန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်ပြီး မရှင်းလင်းသမျှ မေးမြန်း၍ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းတဲ့ အဲဒီလိုသာ ဟောခဲ့ဒါကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။တရားဟာ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တို့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တို့မှာ ဗမာ တပြည်လုံးမနာသောလူမရှိလောက်အောင် တရားနာကြပါတယ်ကယ်မှာ သောတာပန်တည်သလဲ ဘုရား

ဆရာ။ ။အဲဒါက တရားနာသူ၏ ချွတ်ယွင်းမှု တရားဟောသူ၏ချွတ်ယွင်းမှုလို့ နှစ်ခုရှိတယ် တရားနာသူ၏ ချွတ်ယွင်းမှုကို ပြောအုံးမယ် တရားနာသော်လဲ တရား ရအောင်ရယ်လို့ မရည်ရွယ်ဘူး ထူးစံရှိလို့ နာကြတယ် တချို့က အိပ်ငိုက်ရင်းနာတယ် တချို့က တောင်တွေး မြောက်တွေး နာတယ်

တရားစစ်တမ်းဆွေးနွေးခန်း

တချို့က ဝတ္ထုကြောင်းနှင့် ရယ်စရာလောက်ကို သာ အရေးစိုက်တယ် တရားကို အရေးမစိုက်ဘူး အဲဒီလို ယောနိသောမန သိကာရ အင်္ဂါ ဓမ္မာနု ဓမ္မာပဋိပတ် အင်္ဂါ ပျက်ကြ ဒါကြောင့် သောတာ ပန်မတည်ဘူး။

တရားဟောသူ၏ နှုတ်ရှင်းမှုကို ပြောအုံးမယ် အချို့က သီချင်းနှင့် ရယ်စရာကို အသားလုပ်ဟောတယ် တချို့က ဒါနကထာ သီလကထာ သဂ္ဂကထာမျှကိုသာ ဟောတယ် တရားကို မဟောဘူး တချို့က စာကို တရား လုပ်၍ ဟောတယ် တချို့ကလဲ ၄-တန်း မအောင်သေးသူကို ၁၀-တန်း မေးခွန်း မေးသလို ဒိဋ္ဌိ သေအောင် အရင်မပြတ် အရဟတ္တ မဂ်နှင့်သာတန်သော တဏှာသတ် တရားကိုဟောတယ် နန်နှင့် မတား နားနှင့်မတန်တာကိုဟော၍ ယုတ်တမ်း ယမ်းတုတ်နေကြတယ်အဲဒီလိုတရားဟောပုဂ္ဂိုလ် ဘက်က သပ္ပာရိသအင်္ဂါ ပျက်နေကြသောကြောင့် သတ္တဝါတွေ သောတာပန်မတည်ဘူး ခြိတ်စွာ ဘုရားက-

တယောမေ ဘိက္ခဝေ
အာဟာယ ရာဂံ ပဟာတု
ဒေါသံ ပဟာတု မောဟံ
ပဟာတု အာဘဗ္ဗော ကာတမေ

တယော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ
သီလဗ္ဗတ ပရာမာသောလို့ဟော
တော်မူတယ်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့—သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ
သီလဗ္ဗတ ပရာမာသတို့ကို မပါယ်သေးဘဲ
ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို ပယ်၍မရဘူးတဲ့။

မောင်စိန်။ ။ သီလသိက္ခာ သမာဓိသိက္ခာ ပညာသိက္ခာဟု
သိက္ခာ ၃-ပါးကို မြတ်စွာ ဘုရား ဟောတယ်
ဟုတ်လားဘုရား။

ဆရာ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ကဲ့ သို့သော်လဲ ပညာ မပါသေး
သီလသည် မခိုင်မြဲတတ် ပညာမပါသောသမာဓိ
သည် အမှန်တရားကို မမြင်နိုင် သို့အတွက် ပညာ
ပါသောသီလ ပညာပါသောသမာဓိ ဖြစ်အောင်
လို့ ပြောနေဒါကဲ့။

မောင်စိန်။ ။ ဒီသမာဓိသည် ဘာကြောင့် အမှန်ကို မမြင်
ရဒါပါလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ စ၍ လုပ်ကတည်းက ပညတ်ကို အာရုံပြုပြီး ပွား
များခဲ့တာကဲ့ ပရမတ်ကို အာရုံမပြုဘူး မျက်စိ
နှင့်ကသိုဏ်းဝန်းကို ကြည့်ပြီး ပွားတော့ မျက်စိ
က မြင်ဒါက ရူပါရုံ နှုတ်ကဆိုဒါက ပထဝီက
သိုဏ်းဝန်းမှာရှိဒါက အဝိနိဗ္ဗာဝရုပ် ၀-ပါးဆို
ဒါရယ် မြင်ဒါရယ် ရှိဒါရယ် ၎င်း ၃-ပါးသည်
မညီကြဘူး တလွဲချည်းဘဲ သို့သော်လဲ စိတ်

သည် ကသိုဏ်းဝန်းမှတစ်ပါး အခြားကို မသွား
သောကြောင့် ငြိမ်သက် တည်ကြည်တယ် ငြိမ်
ပေမဲ့ စိစစ်မှု မပါသောကြောင့် အမှန်ကိုမမြင်
ဒါကွဲ။

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုလျှင် ဘယ်တရားမှ အမှန်ကိုမြင်ပါသ
လဲဘုရား။

ဆရာ။ ။ဝိပဿနာတရားမှ အမှန်ကို မြင်တယ်ကွဲ။ ဝိပဿ
နာကတော့ တခုသော တရားကို အမှန်ပေါ်အောင် စိစစ်
တယ် သမထက ဥာဏ်သေ ဝိပဿနာက ဥာဏ်ရှင် အဲဒီ
လို ခြားနားတယ် ဝိပဿနာသည် စိစစ်ပုံ ကို ပြော အုန်း
မယ် မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠရ ရသေ့ ဥဒက ရသေ့
တို့ထံမှာ ဈာန်အဘိဉာဏ်ကိုရခဲ့တယ် အမှန်မမြင်၍ဘုရား
မဖြစ်ဘူး ၎င်းနောက် ဥရုဝေဠ တောမှာ ဒုက္ကရစရိယာ
အကျင့်ကို ၆-နှစ် ကျင့် တယ် ဘုရား မဖြစ် ဘူး နောက်
ဗောဓိပင် အောက်မှာ ထိုင်ပြီး ဆင်ခြင်တယ် ဘယ်လိုဆင်
ခြင်သလဲဆိုတော့ သတ္တဝါတွေ ဘာကြောင့် သေကြရတာ
လဲဟု အကြောင်းကိုရှာတယ် စိစစ်တယ် ဒီတော့ အော်
ဇာတိဖြစ်မှုရှိလို့ ဇရာ မရဏ အိုရ သေရ ဒါပါလားလို့
ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ မရဏ ဆိုတဲ့ အကြောင်းအကျိုးတစ်စုံ
ကို မြင်လာတယ် နောက်တခါ ဘာကြောင့် ဇာတိ ခေါ်
ဖြစ်မှုပေါ်ရဒါလဲလို့ ဇာတိ၏ အကြောင်းကိုရှာတယ် စိစစ်
တယ် ဒီတော့ အော်- မျိုးစေ့ရှိလို့ အပင် ပေါက်သလို
ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော ကမ္မဘဝ မျိုးစေ့
ကြောင့် ဇာတိခေါ် အပင်ပေါက်မှု ဖြစ်တာပါလားလို့
ဘဝပစ္စယာ ဇာတိကို မြင်လာတယ် နောက် ဘာကြောင့်

ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ဖြစ်တာလဲဟု အကြောင်းကို စိစစ်ပြန်တော့ အဝိဇ္ဇာအမှန်တရား သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့် လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟု အထင်မှားမှု ဒိဋ္ဌုပါဒါနိဖြစ် လူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် ဗြဟ္မာစည်းစိမ်ကိုတောင့်တတဲ့ ကာမုပါဒါနိတွေဖြစ် ကာမုပါဒါနိဖြစ်တော့ ၎င်းကိုအကြောင်းခံပြီး ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတွေ ဖြစ်တာဘဲဟု ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါကိုမြင်လာတယ် နောက်ဘာကြောင့် ဥပါဒါနိ ဖြစ်တာလဲလို့ အကြောင်းကို ရှာပြန်တော့ မီးတောက်ကလေးက စပြီး မီးတောက်ကြီးဖြစ်ရဒါလို့ တဏှာဆိုသော မီးကလေးကြောင့် ဥပါဒါနိဆိုသော မီးတောက်ကြီး ဖြစ်တာဘဲဟု တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနိကို မြင်လာတယ် နောက် ဘာကြောင့် တဏှာဖြစ်တာလဲဟု အကြောင်းကို စိစစ်ပြန်တော့ အာရုံအရသာကို ခံစားမှု ဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်ရ ဒါပါ လားလို့ ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာကို မြင်ပြန်တယ် နောက်ဘာကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်တာလဲဟု အကြောင်းကို စိစစ်ပြန်တော့ အာရုံဒွါရ ဝိညာဉ် ၃-ပါးတို့ ပေါင်းဆုံခြင်း ခေါ်သော ဖဿကြောင့် ဖြစ်တာပါလားဟု ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာကို မြင်ပြန်တယ် တခါဘာကြောင့် ဖဿဖြစ်တာလဲဟု အကြောင်းကို စိစစ်ပြန်တော့ စက္ခုယတနရှိလို့ ရူပါရုံနှင့် တွေ့နိုင်ဒါ တွေ့လို့သာ ဝိညာဉ်ပေါ်ဒါ ပေါ်၍ ၎င်းသုံးပါး ပေါင်းဆုံမိဒါဟု သဠာယတန ပစ္စယာဖသောကို မြင်လာပြန်တယ် တခါဘာကြောင့် သဠာယတန ဖြစ်ရတာလဲ ဟုအကြောင်းကို ရှာပြန်တော့ ပဌာသန္ဓေတည်စက ကလလရေကြည် အမြှုပ်သားတစ်ဟူသော ရုပ်နှင့် ၎င်းရုပ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော နာမ်

တရား ၎င်း နှစ်ပါးကို အကြောင်းခံပြီးတော့ ၇၇-ရက် ကြာသောအခါ စက္ခာယတနစသော သဠာယတန ဖြစ်ရ ဒါဘဲဟု နာမ ရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနကို မြင်ပြန် တယ် တခါ ဘာကြောင့် နာမ်ရုပ် ဖြစ်ရဒါလဲဟု အ ကြောင်းကို ရှာပြန်တော့ ပဋိသန္ဓေ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရဒါ ဘဲဟု ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပကို မြင်ပြန်တယ် တခါ ဘာကြောင့် ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် ဖြစ်ရဒါလဲဟု အကြောင်းကို စိစစ်ပြန်တော့ မျိုးစေ့ကြောင့် အပင် ပေါက်ရသလို ကု သိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ မျိုးစေ့ကြောင့် ဖြစ် ရ ဒါ ဘဲ ဟု သင်္ခါရ ပစ္စယာ ဝိညာဏ်ကို မြင်ပြန်တယ် ကုသိုလ်ကံ အ ကုသိုလ်ကံသည် ဘာကြောင့် သင်္ခါရ ဖြစ်ရသလဲဟု စိ စစ်ပြန်တော့ မျိုးစေ့တို့သည် ရေ မြေ ၂-ပါးနှင့် မတွေ့ လျှင် မပေါက်နိုင်ဘဲ တွေ့မှပေါက်နိုင်ဒါလို အကုသိုလ် ကု သိုလ် မျိုးစေ့တွေဟာလဲ အဝိဇ္ဇာ သစ္စာလေးပါး မသိမှု မြေတဏှာဒိဋ္ဌိရေတို့၏ အထောက်အပံ့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ အပင်ကို ပေါက်စေနိုင်သော သင်္ခါရ ဖြစ်ရဒါပါလားဟု အဝိဇ္ဇာ ပစ္စာ သင်္ခါရကိုမြင်လာတယ် အဲဒီလို အမှန် ဖော်လာအောင် စိစစ်လို့ အမှန်မြင်ပြီး ဘုရားဖြစ်ရတယ် ကဲ့ အဲဒီလို စိစစ်မှုရှိမှ ဝိပဿနာ မစိစစ်လျှင် သမထ ဒီလိုဝိပဿနာဖြင့် စိစစ်လိုက်တော့ အမှန်ကို ကာကွယ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာ အညစ် အကြေးတွေ ပြောင်စင်ပြီး စိတ္တ ဝိသုဒ္ဓိ အစစ်ပေါ်လာတော့ဒါပေါ့ကဲ့။

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိစစ်တမ်းပြီး၏။

တရားပညာခံခန်း

မောင်စိန်။ ။လောကီ သီလဝိသုဒ္ဓိ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်ကာမျှ
နှင့် တရားမမြင်သေးဘူးဆိုတော့ တရားကိုမြင်
အောင်ဘယ်လိုလုပ်ရမှလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။သပ္ပာယ်ကို ချဉ်းကပ်၍ တရားကိုနာပြီး ရှိသေ
စွာဆင်ခြင်မှ တရားကိုမြင်မှာကွဲ့။

မောင်စိန်။ ။ဒီလို တရားကိုနာ၍ တရားကို ဆင်ခြင်ရုံဆို
လျှင် ဘယ်မှာ ပင်ပန်းစရာရှိပါမလဲဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒီလို ကိုယ်မပင်ပန်းတော့ အတ္တကိလ မထ
နုရောဂ အကျင့်ယုတ်မှ လွတ်၍ စိတ်ကို ကာမ
ဂုဏ်ကြား မသွားစေဘဲ တရားထဲမှာ ထားသော
ကြောင့် ကာမသုခဗ္ဗိက နုယောဂ အကျင့်ယုတ်
မှလွတ်တာပေါ့။

မောင်စိန်။ ။ဒီလိုဆိုလျှင် တပည့်တော်အား အစဉ်သနား
သဖြင့် အပါယ်မှ လွတ်ရာတရားကို ဟောကြား
ပြသ ဆိုဆုမ္မရန် တောင်းပန်ပါသည် အရှင်
သူမြတ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အင်း ဥပမာကလေး ပြောအုံးမယ် တောထဲသို့
သွားကြသောအခါ အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ ကျားတွေတော့
အကြောက်လန့်ပြီး အနောက်ဘက် ကမ်းသို့ ကူးကြသလို

ထို့အတူဘဲ သံသရာ၏ဘေးကို မြင်မှလဲ သံသရာမှ ထွက်
ချင်သကဲ့ ဒါကြောင့် ဘေးကြီးလေးပါးကို အရင်ပြုရအုံး
မယ် သံသရာဘေးကို ကြောက်လန့်တဲ့စိတ်နှင့် နားထောင်
ကဲ့ သံသရာထဲ ကြည့်လည်ရသော ပုထုဇဉ်တို့မှာ ဘေး
ကြီးလေးပါးနှင့် အမြဲတန်း ကြုံတွေ့ရတယ်ကဲ့ ဘေးကြီး
လေးပါးက ဘယ်ဟာလဲဆိုတော့--

- ၁။ နာနာသတ္တဥလ္လောကနဘေး။
- ၂။ အပါယ်ဘေး။
- ၃။ ဒုစွံရိတဘေး။
- ၄။ ဝိနိပါတဘေးတဲ့ - ။

၁။ နာနာသတ္တဥလ္လောကနဘေးဆိုဒါက အမျိုးမျိုးသော
ဆရာတို့၏မျက်နှာကို ချော်ရတဲ့ဘေးတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဒီလို
ကဲ့ ဘုရားစစ် တရားစစ် သံဃာစစ်ကို မတွေ့ပါဘဲ ဘု
ရားတု ဘုရားယောင် တရားတု တရားယောင် သံဃာတု
သံဃာယောင် တို့နှင့်သာ အချိန်ကုန်၍ တဆရာမကောင်း
တဆရာပြောင်းခါ အပါယ်ဘေးမှ မအေးရတဲ့ ဘေးကဲ့
ဗြဟ္မာကြီးကို ဘုရားထင်၍ ကိုးကွယ်လိုက် အပါယ် ကျ
လိုက်၊ နတ်ကြီးကို ဘုရားထင်၍ ကိုးကွယ်လိုက် အပါယ်
ကျလိုက် ဘောကို ကိုးကွယ်လိုက် အပါယ် ကျလိုက်
တောင်ကြီးကို ကိုးကွယ်လိုက် အပါယ်ကျလိုက် သစ်ပင်
ကို ကိုးကွယ်လိုက် အပါယ်ကျလိုက် မီးကို ကိုးကွယ်လိုက်
အပါယ်ကျလိုက် ရေကို ကိုးကွယ်လိုက် အပါယ်ကျလိုက်
ကျောက်ခဲကြီး တန်ခိုးကြီးတယ် ထင်ပြီး ကိုးကွယ်လိုက်

အပါယ်ကျလိုက် ဗြဟ္မာကို ကိုးကွယ်သူနှင့်တွေ့လိုက် ဗြဟ္မာ
ကို ကိုးကွယ်လိုက် နတ်ကို ကိုးကွယ်သူနှင့်တွေ့လိုက် နတ်
ကို ကိုးကွယ်လိုက် ဝိဇ္ဇာဓမ္မိကို ကိုးကွယ်သူနှင့် တွေ့လိုက်
ဝိဇ္ဇာဓမ္မိကို ကိုးကွယ်လိုက် အဲဒီလို တဆရာပြီး တဆရာ
ပြောင်းပြီးတော့ ဘုရားစစ် မဟုတ်တာတွေနှင့်သာ အချိန်
ကုန်၍ အပါယ်ဘေးမှမအေးရတဲ့ဘေးကွဲ။

၂။ အပါယ်ဘေးဆိုဒါက အပါယ်နှင့် အိုးစားမကွဲရတဲ့
ဘေးကွဲ အိုးစား မကွဲပုံကို ပြောအုံးမယ် အပါယ်လေး
ပါးက မျက်ခင်းနှင့် တူတယ် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာက ကြီးနှင့်
တူတယ် သတ္တဝါတွေက နွားနှင့်တူတယ် နွားသည် ဘယ်
ကိုဘဲ သွားသွား ကြီးတင်းလျှင် ၎င်းရင်းကို ပြန်ခဲ့ရသလို
ပုထုဇဉ်တွေလဲ လူ့ပြည် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်
နေပေတယ်လို့ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ကြီးတင်းလျှင် အပါယ်
ဘုံသို့ပြန်ရဒါပါဘဲ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက အောက်
ပါ ဂါထာကို ဟောတော်မူဒါပေါ့။

ဥဒ္ဓိတ္တာ ပုညတေဇေန ကာမရူပဂတိဂတာ
ဘဝဂ္ဂန္တဗ္ဗိ သဗ္ဗတ္တာ ပုနာဂန္တန္တိ ဒုဂ္ဂတိ။

ဘောန္တော ဒေဝသံဃာ၊ အို နတ်အပေါင်းတို့ ပုည
တေဇေန၊ ဒါနသီလ သမထဟု ပြုကြရိန်စော် ကောင်းမှု
အာရုံ နှစ်ဘော်သည် ဥဒ္ဓိတ္တာ ပင့်ကော် မျှောက်ကြ
ထောက်ထချီငင် မြှင့်တင် သွေးဆောင်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်
၍ ကာမရူပဂတိ လူ့ပြည် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ ပြည်သို့
ဂတာ ကတိုက် ကရိုက်နှင့် ရောက်လာ ကြကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘဝဂ္ဂန္တဗ္ဗိ၊ ဘုံထွင် ဘုံဖျား အမြင့်

စားအကျော် နေဝသညာ နာသညာခေါ်တဲ့ အရူပဘု
 သို့လည်း သမ္မတ္တာဒါ၊ သမာဓိမြောက် ဈာန်ဟုန်ပေါက်၍
 သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိမသေ ကမ္ဘာကြီး ရှစ်သောင်း လေးထောင်
 ပင် နေကြသော်လဲ ပုညက္ခယေန၊ ဆယ်ဖြာပုည ကုသလက
 မြောက်ပင့် ရင့်သန် စွမ်းအန်ကုန်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပုန၊ အ
 ဝိစိလောက်ဒုံး လျှိုပေါက်၍ အောက်သို့တုံ့ ပြန်တခေါက်
 တဖန် ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသူတို့လားရာ ပူဆာထန်ပြင်း
 မဆန်မငြင်းနိုင်တဲ့ ငရဲ ပြိတ္တာ တိရိစ္ဆာန် အသူရကယ်
 အပါယ်လေးဘုံသို့ အာဂစ္ဆန္တိ ငါငါဆိုတဲ့ တရားက ဆွဲ
 ငင်သဖြင့် ကသိ ကအောင်နှင့် စောက်ထိုး ဂျန်းပြန်
 ချက်ခြင်းမကြာ သက်ဆင်း၍သာ လာကြရကုန်ပြန်၏တဲ့
 ကွဲ နောက်ပြီးတခါ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာရှိနေတော့ ဘာအကု
 သိုလ်ဘဲဖြစ်ဖြစ် အပါယ်ကြရတယ် ကျောက်ခဲကလေးသည်
 ငယ်ပေမဲ့ လေးတွဲသော သဘောရှိသဖြင့် ရေထဲမြုတ်
 ရသလို ပေါ့ကွဲ ရွှေ ငွေ ကို စွဲပြီး သေလျှင် ပြိတ္တာဖြစ်
 လယ် စွဲသေတော့ ဖါး ပုဇွန်ဖြစ် အိမ်ကို စွဲပြီးသေတော့
 အိမ်မြှောင် တောက်တဲ့ ပိုးဟတ်ဖြစ် သားမယား စွဲသေ
 တော့ အနီးအနား တစ္ဆေဖြစ် ဒေါသနှင့်သေလျှင် ဒေါသ
 နှင့်တူသော ကြောက်စရာကောင်းသည့် ကင်းမြီးကောက်
 တို့ကင်းပုဇွန်တို့ ကင်းခြေများတို့ မြွေတို့ဖြစ်ရဒါပေါ့ အဲဒီ
 လို အပါယ်ဘုံသည် မိမိ၏ အမြဲတန်းနေရာဖြစ်တဲ့ဘေးကဲ့။

၃။ ဒုစွဲရိတဘေးဆိုတာက အစမရှိတဲ့သံသရာကပြုလုပ်
 ခဲ့သော အကုသိုလ်ကံတို့သည် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ရှိနေသဖြင့်
 အပရာပရိယ ဝေဒနိယကံ အဖြစ်နဲ့ အမြဲတန်း ရှိနေဒါကဲ့
 အတိတ်က ပြုခဲ့သော အကုသိုလ်ကံသည် ဘယ်လောက်

ပေါတယ်ဆိုဒါကို ပြောအုံးမယ် တနေ့မှာ ၂၄-နာရီရှိတယ် အဲဒီလို ၂၄-နာရီမှာအိပ်ပျော်တဲ့ အချိန်က ၆-နာရီထား ကွဲ ၁၀-နာရီကျန်တယ် စိတ်သည် မျက်တောင် တခတ် အတွင်းမှာ ကုဋေတသိန်းဖြစ်၍ ပျက်တယ်လို့ မြတ်စွာ ဘုရားက ဟောတော်မူတယ် ၁၀-နာရီဆိုတော့ စိတ်ပေါင်း ဘယ်လောက် ဖြစ်တယ်ဆိုဒါ ရေတွက်နိုင်ပါမလား ရေ တွက်စရာ ဝဏန်းမရှိတော့ဘူး စိတ်တလုံး မြေတမှုံ ကျနှင့် တွက်လျှင် မြေမှုံပုံသည် တောင်ငယ် ပမာဏခန့် ရှိပေ လိမ့်မည်။ အဲဒီလောက် များပြားသော စိတ်တွေ ထဲမှာ ကုသိုလ်စိတ်ကိုရှာလျှင် နှမ်းတောင်းထဲက ပြောင်းဖူးစေ့ ပမာ အနည်းငယ်ဘဲ တွေ့ရမယ် ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ပါပသ္မိရမတိမနော ဟု ဟောတော် မူဒါကွဲ စိတ်ဆိုဒါ မကောင်းမှုမှာ ပျော်သတဲ့ တရက်မှာ အကုသိုလ်စိတ်မှုံပုံ တောင်းငယ်ပမာဏဆိုတော့ နှစ်ပေါင်း ၇၀-ဆိုလျှင် အကု သိုလ် စိတ်ပုံကြီးဟာ ဘယ်လောက် ကြီးမလဲ တသံသရာ လုံးက အကုသိုလ်မျိုးစေ့တွေနှင့် ပေါင်းလျှင် သိပ္ပံိုင်းငရဲကို ပစ်ချမည့် အကုသိုလ် မျိုးစေ့တွေက နှစ်သိန်း လေးသောင်း အထုရှိသော မဟာပထဝီ မြေမှု့လောက် ကာလသုတ်ငရဲ ကိုပစ်ချမည့် အကုသိုလ်မျိုးစေ့တွေကမဟာပထဝီမြေမှု့ လောက် သင်္ခါတ ရောရှုဝ မဟာရောရှုဝ တာပန မဟာ တာပန အဝီစိငရဲကိုပစ်ချမည့် အကုသိုလ် မျိုးစေ့တွေက မဟာပထဝီ မြေမှု့လောက် ပြိတ္တာဘုံပစ်မည့် အကုသိုလ် တွေက မဟာပထဝီ မြေမှု့လောက် အသူရကယ်ဘုံပစ် ချမည့် အကုသိုလ်တွေက မြေမှု့လောက် တိရိစ္ဆာန်ကို ဖြစ်စေမည့် အကုသိုလ်တွေက မြေမှု့လောက် တွေဟာ

အကျိုးပေးဘို့ရာ ဓါတ်ရှင်ရုံမှာ လက်မှတ်တိုးသလို သူ အရင် ငါအရင် အကျိုးပေးမယ်လို့ လုနေ ကြတယ်ကွဲ ဘယ် လောက်ကြောက်စရာကောင်းသလဲ အဲဒီလိုမိမိပြုခဲ့သော မ ကောင်းမှုတို့ဖြင့် ဝိုင်းရံနေဒါဟာ ဒုစွရိတဘေတဲ့ကွဲ။

ဝိနိပါတဘေးဆိုဒါက ငါသေလျှင် ငရဲကျမယ် မကျ ဘူး လူဖြစ်မယ် မဖြစ်ဘူး နတ်ဖြစ်မယ် မဖြစ်ဘူး စသည် ဖြင့် မှန်းထားလို့ မရသောဘေးတဲ့ ဥပမာ သစ်ပင်က သစ်ရွက်ခြောက် တွေကို လေတိုက်ဟု အခါ ဘယ်အရွက် သည် ဘယ်နေရာမှာ ကျမယ်ဟု မှန်းထားလို့ မရသလို တနည်း အပွန်ရေစီးသန်သော တောင်ကျ ချောင်းကြီး သည် အဟုန်ပြင်းစွာ စီးလာတဲ့အခါ ပါလာသော တူး ဘိုင် သစ်ဝါးတို့သည် ဘယ်နေရာမှာ တင်မှာဘဲဟု မှန်း ထားလို့ မရသလို ဘယ်ဘု ဘယ်ဘဝ ဖြစ်ရမယ် ဆိုဒါ မှန်းထားလို့ မရဘူးတဲ့ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လူတ ခယောက်ကို ကြိုးနှင့်တုပ်ပြီး ရေစီးသန်သော ချောင်းထဲ သို့ မျှောချလိုက်ရာ သူတင်ချင်တဲ့ နေရာမှာ မတင်နိုင် ပါဘဲ ဟိုတိုက်လိုက် ဟိုခွဲနဲ့နဲ့ ထိုးမိလိုက် ဟိုဝဲထဲကျလိုက် ဒီကျောက်ဆောင်နှင့် တိုက်လိုက် အဲဒီလို ဒုက္ခတွေမဆုံး နှိုင်းကဲ ရေ၏ သဘော အတိုင်းသာ မျှောပါ နေရသလို ဂုဏ်ခပ် သတ္တဝါ တွေဟာလဲ ဒိဋ္ဌိကြိုးဖြင့် တုပ်လျက် ဟာအာ တည်းဟူသော ရေယဉ် ကြောမှာ မြောနေရသဖြင့် ချည်းတည်းဟူသော ဝဲထဲသို့ ကျလိုက် ပြိတ္တာ တည်းဟူသော ျန့်နှင့်ထိုးမိလိုက် အသူရကယ် တည်းဟူသော ကျောက် ဆောင်နှင့် တိုက်မိလိုက် တိရိစ္ဆာန် တည်းဟူသော ကမ်း ဝါးဖြင့် ဆောင်မိလိုက် မဆုံးနိုင်သော အိုဘေး နာဘေး

သေဘေး စခန်းစဉ် အတိုင်း လျှောက်ပြီး ဖြစ်နေ ကြရ
တယ်ကဲ့ ဒါကြောင့် -

ဒိဋ္ဌိ^၀ဗန္ဓန ဗန္ဓာယေ တဏှာသောတေန ဝုယျရေ၊

တဏှာသောတေန ဝုယျန္တာ နတေ ဒုက္ခာပမုစ္စရေ။

ဘိက္ခဝေ သံသရာဘေး လာမည့် ရေးကို မျှော်တွေး
ကြောက်ငြား အိုချစ်သားတို့ ဒိဋ္ဌိ^၀ဗန္ဓန ဗန္ဓာ အမြင်တွေ
ဖောက်ပြား၍ မှောက်မှားသော ဒိဋ္ဌိ^၀အန္တယ်ဖြင့် ငြိတွယ်
ရစ်ပတ်လျက် အမြစ်မပြတ်ဘဲ နေကြကုန်သော ယေသတ္တာ
အရိယာ မဂ်စခမ်းသို့ တက်လှန်းဘို့ရာ မစွမ်းနိုင်သဖြင့်
အပန်းယိုင် ယိုင်၍နေကြကုန်သော အကြင်သတ္တဝါအပေါင်း
တို့သည် တဏှာသောတေန စီးဆင်း သုန်သုန် အဟုန်
မဆိုင်း လေမုန်တိုင်းနှင့် လှိုင်းတသောသော တဏှာ ဆိုတဲ့
ရေယဉ်ကြောဖြင့် ဝုယျရေ ဝုယျန္တ^၀ ဆင်းရဲနှင့် တွေ့ကြုံ
အောင် လှိုင်းလေဟုန်တသိမ့်သိမ့်နှင့် ဒလိမ့်ဒလိမ့် မြောပါ
ခါ နေကြလေကုန်၏ တဏှာသောတေန၊ အစမဆုံး ဘဝမ
တုး တအုံးအုံးထကြွခါ တဏှာဆိုတဲ့ ရေဟုန် စက်ဖြင့်
ဝုယျန္တာ ပေါ်လိုပေါ် မြုပ်လိုမြုပ် တရံတခါဝဲစဉ်၍ နစ်
မြုတ် မြောပါခါနေကြကုန်သော တေသတ္တာ အပူမကင်း
လူခပင်း နတ် မြဟွာ သတ္တဝါအနန္တ မှန်သမျှတို့သည်
ဒုက္ခာ သေလို့လဲ လက်စမသိမ်း ရှင်လို့လဲ လက်စမသိမ်း
ဖြစ်ကိန်းနှင့်ပျက်ကိန်းမငြိမ်းနိုင် ဆက်ဆက်လဲတဲ့ ဒုက္ခဝဋ်
စက်ထဲမှ နပမုစ္စရေ နပမုစ္စန္တ^၀တပြောင်းပြန်ပြန် ခေါင်းငုံ့
လို့သာ ခံကြပေတော့ လွတ်မြောက်ရန် ခက်ခဲ၍ မလွတ်
နိုင်ဘဲ ရှိကြလေကုန်သတည်း။

အဲဒီလိုဘယ်ဘဝ ဘယ်ဌာနမှာဘဲ ဖြစ်ရမှာ မသိပါ သသံရာရ ရယဉ်ကြောမှာ မြောနေဒါဟာ ဝိနပါတ ဘေး တဲ့ကဲ့ ပုထုဇဉ် သတ္တဝါမှန်သမျှ ယခုပြောဆိုခဲ့သော ဘေး ကြီးလေးပါး အမြဲသင့်နေကြတယ် ဒါကြောင့် သံသရာ ထဲမှာ ဆုံလည်သည့်နွားလို ချာလည်ပတ်လည် ဖြစ်နေကြ ဒါပေါ့ မြတ်စွာဘုရားက ချစ်သားတို့ မြောက်သမုဒ္ဒရာ မှာ လိပ်ကန်းတကောင်ရှိတယ် အဲဒီလိပ်ကန်းသည် အနှစ် ဟထောင်မှတကြိမ် ရေပေါ်သို့ ခေါင်းထောင်သတဲ့ တောင် သမုဒ္ဒရာမှာလဲ ကျွဲထမ်းပိုးတခုမျောနေတယ် အဲဒီထမ်းပိုး ပေါက်နှင့် လိပ်ကန်းခေါင်း စွပ်မိဘို့ရာ မခဲယဉ်းဘူးလား လို့မေးတော်မူသတဲ့ ဒီတော့ ရဟန်းတွေက ခဲယဉ်းလှပါ တယ် ဘုရားလို့ လျှောက်ထား ကြသတဲ့ ဒါနဲ့ မြတ်စွာ ဘုရားက သတ္တဝါတယောက် သံသရာထဲက လွတ်ဘို့ရာ ဒီထက် အဆတသောင်းလောက် ခဲယဉ်းတယ်လို့ ကာဏ ကစ္ဆောပမ သုတ်ကို ဟောတော်မူတယ်ကဲ့ ကဲ-သံသရာ ထဲမှာနေရဒါ မကြောက်ဘူးလား မောင်စိန်ရဲ့။

မောင်စိန်။ ။ကြောက်လှပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ကြောက်လျှင် တရား ဟောတော့ မယ်ကဲ့ သို့ သော်လဲ ဘာကစပြီး ဟောရ မလဲဆိုတော့ မဂ်ဉာဏ်က လေးပါး ရှိတယ် ၎င်းလေးပါး အနက် သေတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်သည် အောက်ဆုံး မူလတန်းကဲ့ ၎င်းမဂ်ဉာဏ်က ပယ်တဲ့ ကိလေသာကလဲ ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ ဖြစ်တယ် ဝိစိကိစ္ဆာဆိုဒါ ဒိဋ္ဌိ၏ အကိုင်းအခက်ကဲ့ ဒိဋ္ဌိသေလျှင် သူပါသေတယ်ကဲ့ ဒိဋ္ဌိဆိုဒါက သက္ကာယဒိဋ္ဌိပေါ့ ၎င်းမှ

သဿာတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိလို့ ၂--ပါးပြတယ် ၎င်းမှ
 တဖန် ၆၂ ပါး ပြုပြန် တယ် ဘယ် လိုပင် ပြ သော် လဲ
 ၆၂ ပါးသော ဒိဋ္ဌိက အခက်နှင့်တူ၍ သဿာတ ဥစ္ဆေဒ
 ၂ ပါးက အကိုင်းကြီးနှင့်တူတယ် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ပင်မ
 နှင့်တူသောကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိသေလျှင် အကုန်လုံးသေ
 တော့ဒါပါဘဲ ဆိုအတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပါယ်သတ်ခြင်း
 ၄၂ တရားဟောတော့မယ် ယောနိသော မနသိကာရနှင့်
 သာ နာ၍ ခိုသေစွာ ဆင်ခြင်ပေတော့ကဲ့။

တရားပလ္လင်ခံခန်း ပြီးပါပြီ။

တရားဟောခန်း

ဆရာ။ ။မောင်စိန်ရေ မင်းတို့ ပုထုဇဉ်တွေ ထင်ကြဒါက
ငါမြင်တယ် ငါကြားတယ် ငါနံတယ် ငါသည်
မြင်လဲမြင်နိုင်တယ် ကြားလဲကြားနိုင်တယ် နံလဲ
နံနိုင်တယ် အရသာကိုလဲ သိနိုင်တယ် အပူ အ
အေး အနု အကြမ်းကိုလဲ သိနိုင်တယ် တွေးလဲ
တွေးနိုင်တယ် ကြံလဲ ကြံနိုင်တယ် အရာခပ်သိမ်း
ကို သိနိုင်တယ်လို့ မထင်ကြဘူးလား။

မောင်စိန်။ ။ထင်ကြပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒီအထင်ကို ဟုတ်မဟုတ် စစ်တမ်း ထုတ်ရ
လိမ့်မည် စိစစ်မှ ဝိပဿနာ ဆိုတယ် မဟုတ်လား ဝိသေ
သတော စိစစ်သောအားဖြင့် ပဿတိ ဉာဏ်နှင့် ရှုတတ်
၏ ဣတိတဿှာ ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ မည်
၏တဲ့ကွဲ ဇရပ်ပေါ်မှာ အသာထိုင်ပြီး အနိစ္စံ ဂျောက်ခနဲ
ဒုက္ခ ဂျောက်ခနဲ အနတ္တ ဂျောက်ခနဲ အဲဒီလို ပုတီးတလုံး
ခါချတာ ဝိပဿနာ မဟုတ်ဘူး ဒီလိုပုတီးတလုံးစီ ချရုံနှင့်
ဘော့ အပတ်ဘထောင်စိတ်ကွဲ ပုတီး ဖင်ခေါင်းကျယ်ရုံဘဲရှိ
မယ် အနိစ္စကိုမမြင်ဘူး သောတပတ္တိမဂ်ဆိုဒါ ဒဿနမဂ်ကွဲ
ဆရာကပြမှမြင်ရမှာ ကိုယ် ဘာသာကိုယ် မြင်ရတဲ့မဂ်မဟုတ်
ဘူး ဒါကြောင့် စိစစ်ကြစို့ကွဲ။

မောင်စိန်။ ။မှန်ပါစိစစ်၍ ပြတော်မူပါဘုရား။

ဆရာ။ ။စည်ထဲမှာ အသံရှိရဲ့လားကဲ့။

မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။လက်ထဲကောအသံရှိရဲ့လား။ •

မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ရိုက်ခတ်မည့် လက်မောင်းထဲမှာကော အသံ
ရှိရဲ့လား။

မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အားထုတ်ခြင်း ဝါယောဓါတ်ထဲမှာကော အသံ
ရှိရဲ့လား။

မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။စည်ရယ်၊ လက်ရိုက်ရယ်၊ လက်မောင်းရယ်၊
ဝါယောဓါတ်ရယ် လေးပါးပေါင်းဆုံပြီးတီးလိုက်
တော့မှိုင်းဆိုတဲ့အသံကြီးပေါ်ပြီးမလာဘူးလား။

မောင်စိန်။ ။ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲ့ဒီအသံကြီးဟာ လုံးလုံးလား ပြားပြားလား

မောင်စိန်။ ။သဏ္ဍာန်မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲ့ဒီအသံကြီးဟာ ဘာကောင်ကြီးလဲကွယ်။

မောင်စိန်။ ။အကောင်မဟုတ်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အေး အဲဒါအသံပရမတ်ကွဲ အဲဒါ အသံပရမတ်
ကို ဘယ်သူပိုင်အသကွယ်။

မောင်စိန်။ ။ပိုင်သူမရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အမြဲတည်၍ကောနေသလား။

မောင်စိန်။ ။မနေပါ မြည်ပြီး ပြောက်ဆုံး၍ သွားပါတယ်
ဘုရား။

ဆရာ။ ။မြည်စကတော့ အသံဟာအကြီးကြီး နောက်တော့
တဖြေးဖြေး သေးစ သေးစ နှင့် ပျောက်ပြီး
မသွားလား။

မောင်စိန်။ ။မှန်ပါ ကြီးရာမှ သေးပြီး ပျောက်သွား ပါ
တယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။စည်၊ လက်ရိုက်၊ လက်မောင်း၊ ဝါယော ဓါတ်
တို့ဟာ အသံလား အသံဟာ စည် လက်ရိုက်
လက်မောင်း ဝါယောဓါတ်တို့လားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။မဟုတ်ပါ တခြားစီပါဘုရား။

ဆရာ။ ။တခြားပေမဲ့ အသံသည် စည် လက်ရိုက် လက်
မောင်း ဝါယောဓါတ်တို့နှင့် ကင်းပြီး ဖြစ်နိုင်
ရဲ့လား။

မောင်စိန်။ ။မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား တခုတည်း ကဲ့သို့ စပ်နေ
ပါတယ်။

ဆရာ။ ။စည်ကို လက်ရိုက်နှင့် တီးလိုက်ရင် အသံမပေါ်
မှာ ပူစရာရှိရဲ့လား။

မောင်စိန်။ ။ပူစရာမရှိပါ အကြောင်းရှိလျှင် အကျိုးရှိမှာ
ပါတဲ့ ဘုရား။

ဆရာ။ ။စည်ကို လက်ရိုက်နှင့် တီးလျှင် မြည်ရမယ်လို့
ဘယ်သူက အမိန့်ပေးထားသလဲကွယ်။

မောင်စိန်။ ။အမိန့်ပေးသူမရှိပါ အကြောင်းရှိလို့ အကျိုး
တရားသည် သဘောတံထွာ ဓမ္မတာအတိုင်း ဖြစ်
တာပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒီအသံဟာ ဖြစ်ခြင်းရှိလို့ ပျက်ရဒါ မဟုတ်
လား။

မောင်စိန်။ ။ဟုတ်ပါတယ် ဖြစ်လျှင် ဘယ်အရာမဆို ပျက်
မှာချည်းပါတဲ့ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒါက ဥပမာကဲ့ အားမရှိသော သူနာသည်
တောင်ငွေးဆောင်ရသလို ဉာဏ်အားမရှိသော သူကိုလဲ
ဥပမာဆောင်ပြီး ပြုရတယ် ဒါကြောင့်မောင်စိန်ရေ တရား
ရှာလျှင် ကိုယ်ကိုယ်မှာ ဆိုသည့်အတိုင်း မင်း၏ခန္ဓာကိုယ်
မှာ စိတ်ကိုထားပြီးရှုရမယ် စိစစ်ရမယ်ကဲ့ ရှုပုံစိစစ်ပုံကို
ဆရာပြောမယ် နားထောင် စည်နှင့် မျက်စိနှင့် တူတယ်
လက်ရိုက်နှင့် ရှုပါရုံနှင့်တူတယ် လက်မောင်းနှင့် အလင်း
ရောင်နှင့်တူတယ် ဝါယောဓါတ်နှင့် မနသီကာရနှင့်တူတယ်
အဲဒီတော့မျက်စိထဲမှာ မြင်စိတ်ရှိ' မရှိ စိစစ်ရမယ် စည်ထဲ

မှာအသံမရှိသလို မရှိဒါကို ဉာဏ်မြင်အောင် ပိုင်အောင် ရှုရမယ်၊ ရူပါရုံထဲမှာ မြင်စိတ် ရှိ၊ မရှိ စိစစ်ရမည် လက် ရိုက်ထဲမှာ အသံမရှိသလို မရှိဒါကို မြင်အောင်ပိုင်အောင် ရှုရမယ် အလင်းရောင်ထဲမှာ မြင်စိတ် ရှိ၊ မရှိ စိစစ်ရမယ် လက်မောင်းထဲမှာ အသံမရှိဒါလို မရှိဒါကို ဉာဏ်နှင့်မြင် အောင် ပိုင်အောင် ရှုရမယ် မနသီကာရ ထဲမှာ မြင်စိတ် ရှိ၊ မရှိ စိစစ်ရမယ် ဝါယောခါတ်ထဲမှာ အသံမရှိဒါလို မရှိ ဒါကို ဉာဏ်နှင့် မြင်အောင် ပိုင်အောင် ရှု ရ မယ် ၎င်း လေးခုထဲမှာ မြင်စိတ် မရှိဒါကိုမြင်မှ သဿတဒိဋ္ဌိ^၀သေမှာ ကွဲ ပုထုဇဉ်၏ အထင်သည် ငါကလေးဟာ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အမြဲရှိနေဒါဟု ထင်သကဲ့ မရှိဒါကိုမြင်လျှင် ငါစွဲပျောက် ရောပေါ့ အဲဒါက သဿတကို သတ်တာကွဲ့။

မျက်စိ အဆင်း အလင်း မနသီကာရဆိုတဲ့ အကြောင်း တရားလေးပါးထဲမှာ မြင်စိတ်မရှိပေမဲ့ ၎င်းလေးခုပေါင်းစု မိလျှင် လျှပ်စီးလက်သလို မြင်စိတ်ဖြစ်လာတာကို ဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်ကွဲ အော်-ငါဟု ထင်ကြသော အသက်လိပ်ပြာ သည်မရှိ အကြောင်းတရား ထောက်ပံ့လျှင် အကြောင်း အားလျော်စွာ အကျိုး တရားတွေ ဖြစ်နေ ဒါပါလားလို့ မြင်အောင်ပိုင်အောင် ရှုကွဲ မြင်လျှင် ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ^၀သေရော့ ကွဲ ဒီလောက်နှင့် မကြေနပ် သေးလျှင် ပြုအုံး မယ်ကွဲ အဲဒီ မျက်စိအဆင်း အလင်း မနသီကာရတို့ ပေါင်းဆုံမိ လျှင် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မြင်စိတ်သည် လုံးလုံးလား ပြားပြား လား စိစစ်ကွဲ ဆောင်းအခါ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အအေး ဓါတ်ကြီးသည်၊ သဏ္ဍာန်မရှိသလို မြင်သိစိတ်လဲ သဏ္ဍာန် မရှိပါလားဆိုတဲ့ အသိဉာဏ် ပေါ်အောင်လုပ်၍ သဏ္ဍာန်

ပညတ်ကိုခွာကွဲ မြင်စိတ်သည် လူလား နတ်လား မြဟွာ
လား ဘာသတ္တဝါလဲလို့ စိစစ်ကွဲ အသက်လား လိပ်ပြာ
လားလို့လဲ စိစစ်အုံးကွဲ အဲဒီလိုစိစစ်ပြီး မြတ်စွာဘုရား
မဟာဒါကို သးဘာကျအောင် ဆင်ခြင်ပါ မြတ်စွာဘုရား
က၊ မြင်စိတ်သည်ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြစ်သည် အဲဒီဝိညာဏက္ခန္ဓာ
ကို ဘယ်လိုဟောသလဲဆိုတော့။ --

ဝိညာဏက္ခန္ဓော နသတ္တော နဇီဝေါ နနယောနမာဏ
ဝေါနက္ခတ္တိ နပူရိသော နာဟံ နအတ္တနိယံနမမ နအညဿ
နကဿစိတံ။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဖြစ်သော မြင်စိတ်
သည် သတ္တဝါလဲမဟုတ် အသက်လိပ်ပြာလဲမဟုတ် လူလဲ
မဟုတ် မာနထောင်စရာ လုလင်လဲ မဟုတ် ယောက်ျားလဲ
မဟုတ် မိန်းမလဲမဟုတ်ငါလဲမဟုတ် ငါနဲ့စင်သော အရာလဲ
မဟုတ် ငါ့ဟာလဲမဟုတ် သူတပါးဟာလဲ မဟုတ် ဘယ်သူ
ဟာမှ မဟုတ်ဘူးတဲ့ကွဲ ဒါရင် ဘာဒါဟုတ်သလဲ ဆိုတော့
မျက်စိအဆင်း အလင်းမနသိကြောင့် ဖြစ်ပေါ် လာသော
မြင်သိစိတ် စက္ခုဝိညာဉ် နာမ် ပရမတ်သာ ဟုတ်တယ်ကွဲ
အဲဒါက ပညတ် ပရမတ် ခွဲဒါကွဲ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ သတ္တဝါစွဲ
အသက်စွဲ လိပ်ပြာစွဲကို ခွဲဒါ အဲဒါနှင့်မှ မကြေနင်သေး
လျှင် တဆင့်ပြအုံးမယ်နားထောင်--

မျက်စိခေါ် စက္ခုပသာဒသည် ပုဂ္ဂိုလ်လား သတ္တဝါ
လား ငါလား အသက်လိပ်ပြာလားဟု စိစစ်ကွဲ နေပူကို
သွားမိလျှင် နီမြန်းပြီး အေးမြသော မျက်စဉ်းကို ခပ်လျှင်
ဖြူလာပြန်တယ် ဒါကြောင့် စက္ခု အကြည်သည် ပုဂ္ဂိုလ်

သတ္တဝါ အသက်လိပ်ပျာ ငါမဟုတ် အပူနှင့်တွေ့လျှင် တမျိုးဖြစ်၍ ဖောက်ပြန်တတ်သောကြောင့် ရုပ်သာလျှင် ဟုတ်ပါကလားဟု ရှုကွဲ့။ မြင်စိတ်ကလဲ ရူပီရုံကိုညွှတ်ပြီး ဖြစ်ရသောကြောင့် ပုံဂ္ဂုလ်သတ္တဝါ အသက်လိပ်ပြာ ငါမဟုတ် နာမ်တရားသာလျှင် ဟုတ်ပါကလားဟုရှုကွဲ့ အဲ့ဒါက နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ် သမသနဉာဏ်ပေါ့။

ဒီလောက်နှင့်မကြေနပ်သေးလျှင် လက္ခဏာယဉ်သုံးပါး ဖြင့် ပြအုံးမယ် - နားထောင်- မြင်စိတ်သည် မျက်စိအဆင်း အလင်း မနသီ ဆိုတဲ့ အကြောင်း လေးပါး မထောက်ပံ့နဲ့ပါတဲ သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်နိုင်သော ကာရကသတ္တဝါ အတ္တသတ္တဝါရှိမရှိစိစစ်၍ မရှိဒါကို ဉာဏ်နှင့်ရှုကွဲ့ မရှိဒါကို မြင်ရင် အနတ္တ လက္ခဏာကို မြင်ဒါဘဲ ဒါလဲ သမသနဉာဏ်ကွဲ့။

ဒီမြင်စိတ်သည် အကြောင်းလေးပါး မထောက်ပံ့မှီက မရှိသေး- ထောက်ပံ့ဆဲ ခဏကလေးဖြစ်ပြီး ဖြစ်တာနှင့် တပြိုင်နက် ပျက်သွားဒါကို ဉာဏ်နှင့်ရှုကွဲ့ မခိုင်ဒါကိုမြင်လိမ့်မည် မြင်လျှင် အနိစ္စ လက္ခဏာကို မြင်ဒါ ဖြစ်တာကို မြင်ဒါက ဥဒယဉာဏ်- ပျက်တာကို မြင်ဒါက ဝယဉာဏ် ပေါင်းလိုက်တော့ ဥဒဗ္ဗယဉာဏ်ကွဲ့။

အကြောင်းလေးပါးက မှုံ့လျှင် မြင်စိတ်သည် ကြည်နိုင်ရဲ့လားလို့ စိစစ်ကွဲ့ အကြောင်းကြည်မှ သူကြည်၍ အကြောင်းမှုံ့လျှင်သူမှုံ့ဒါကိုမြင်လိမ့်မည် ပြီးတော့အကြောင်း ထောက်ပံ့သလိုသာ ဖြစ်ရပြီး မိမိသဘောအတိုင်း မဖြစ်နိုင်ဒါ ချမ်းသာဒါလား ဆင်းရဲ ဒါလား လို့ စိစစ်လိုက်

ဆင်းရဲတာကို မြင်လိမ့်မည် အဲဒါက သင်္ခါရ ဒုက္ခက္ခဲ အကြောင်းထောက်ပံ့၍ ဘယ်လိုပင် ဖြစ်လာသော်လဲ အမြဲမနေ ဖောက်ပြန်ဖျက်ဆီးသွားဒါကို မြင်အောင်ရှု ဖြစ်မှသဘောမှ ပျက်ခြင်းသဘောသို့ ပြောင်းလဲဒါကို မြင်လိမ့်မည် အဲဒါက ဝိပရိဏာမဒုက္ခက္ခဲ အဲဒါဘက်ဥာဏ်မှစ၍ အထက်ဝိပဿနာဥာဏ် ၈-ပါးဘဲ ဝိပက္ခန္ဓနာဥာဏ် ၁၀-ပါးသည် လက္ခဏာယဉ်သုံးပါးကို အကျယ်ပွားဒါက္ခဲ။

ဒီလောက်နှင့် မကြေနပ်သေးလျှင် နည်းလေးပါးနှင့် ပြအုံးမယ် နည်းလေးပါးကဒီလို

- ၁။ နာနတ္တနည်း၊
- ၂။ ကေတ္တနည်း၊
- ၃။ အဗျာပါရနည်း၊
- ၄။ ဝေဓမ္မတာနည်းတဲ့။

နာနတ္တ နည်းဆိုဒါက အကြောင်းက တသဘော အကျိုးကတသဘော ဖြစ်ဒါကိုပြဒါ။

ကေတ္တနည်းဆိုတာက အကျိုးသည် အကြောင်းနှင့်မကင်း တခုတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပုံကို ပြဒါ။

အဗျာပါရ နည်း ဆိုဒါက အကြောင်း ရှိလျှင် အကျိုး မဖြစ်မှာ ပူစရာမရှိကို ပြဒါ။

ဝေဓမ္မတာနည်း ဆိုဒါက အကျိုး တရား ဖြစ်အောင် အမိန့်ပေးသူ ဖန်ဆင်းသူမရှိ သူ့သဘောတံ့ထွာ ဓမ္မတာ အတိုင်း အကြောင်း အားလျော်စွာ ဖြစ်ပုံကိုပြဒါ ဒါကြောင့်

မျက်စိ အဆင်း အလင်း မနသီကာရတို့သည် မြင်စိတ်
လား မြင်စိတ်သည် မျက်စိ အဆင်း အလင်း မနသီကာရ
လား ဆိုဒါကို စိစစ်ကွဲ တသဘောစီ ဖြစ်တာကို ဉာဏ်နှင့်ရှု
ဘယ်သဘောဟာ ငါလဲလို့ စိစစ် ငါမရှိဒါကို မြင်အောင်
ရှု၍ ငါစွဲကိုစွန့်လိုက် သဿတအတွက်ရှုပုံကွဲ။

မြင်စိတ်သည် မျက်စိ အဆင်း အလင်း မနသီကာရ
မဟုတ်ပေမဲ့ ၎င်းအကြောင်းနှင့် ကင်းပြီး မဖြစ်နိုင်ဘဲ
တဆက်တည်းကဲ့သို့ ဖြစ်တာကို ဉာဏ်နှင့်ရှု သရက်စေ့နှင့်
သရက်ပင်သည် သဘောကွဲပေမဲ့ တစပ်တည်း ဖြစ်သလို
ဆက်စပ် တည်နေဒါကို သဘောပေါက်လိမ့်မည် အဲ့ဒါက
ဥစ္ဆေဒအတွက် ရှုပုံကွဲ။

မျက်စိ၊ အဆင်း၊ အလင်း၊ မနသီကာရတို့ ပေါင်းဆုံမိလျှင်
မြင်စိတ်မဖြစ်မှာ ပူစရာမရှိဖြစ်မှာ သေချာဒါကို ဉာဏ်နှင့်
ရှုကွဲ အဲ့ဒါက နတ္ထိကဒိဋ္ဌိအတွက်ရှုပုံကွဲ။

မျက်စိ အဆင်း အလင်း မနသီကာရ အကြောင်း ၄-ပါး
ပေါင်းဆုံမိလျှင် မြင်စိတ်ဖြစ်ရမည်ဟု ဘယ်သူမှ အမိန့်
ပေးသူမရှိ ၎င်းလေးခုသည် မြင်စိတ်၏ အကြောင်းတရား
တွေမို့ မြင်စိတ် ဖြစ်ရဒါဘဲဆိုတာ ဉာဏ်နှင့် ပိုင်အောင်ရှု
အဲ့ဒါက အဟေတုကဒိဋ္ဌိအတွက်ရှုပုံကွဲ။

ယခု စိစစ်ခဲ့သော နည်းအတိုင်း ငါမြင်ဒါလား အ
ကြောင်း ထောက်ပံ့လို့ သူ့သဘော တံ့ထွာ ဓမ္မတာ
အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်ဒါလားဆိုဒါ သေချာစွာစိစစ်၍ ငါစွဲကို
ပယ်စွန့်လိုက်ကွဲ ယခုပြောခဲ့ဒါက စိစစ်ပုံ ရှုပုံကို နည်း
ပေးဒါကွဲ သာဝကဆိုဒါ မိမိဘာသာ မရှုတတ်ဘူး ဆရာ
ထံမှနည်းကိုရမှ ရှုတတ်တယ် ဒါကြောင့် ဆရာပေးတဲ့နည်း

အဘိုင်းစိစစ်ပြီးဆင်ခြင်၍ဖြေကွဲ ငါ့ဆရာမေးမယ်။

ဆရာ။ ။နားထဲမှာ ကြားစိတ်ရှိရဲ့လားကွယ်။
မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အသံထဲမှာကော ကြားစိတ်ရှိရဲ့လား။
မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အာကာသထဲမှာကော ကြားစိတ်ရှိရဲ့လား။
မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။နွလုံးသွင်းမှုထဲမှာကော ကြားစိတ်ရှိရဲ့လား။
မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။နားရယ် အသံရယ် အာကာသရယ် မနသီကာရ
၎င်းလေးပါး ပေါင်းဆုံမိတော့ မီးချစ်ခွံနှင့်
မီးချစ်ဆံကို ပွတ်ရင် မီးတောက် ပေါ်လာသလို
ကြားစိတ်ပေါ်မလာဘူးလား။

မောင်စိန်။ ။ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။ပေါ်လာသော ကြားသိစိတ်သည် လုံးလုံးလား
ပြားပြားလား။

မောင်စိန်။ ။သဏ္ဍာန်မရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲ့ဒါက သဏ္ဍာန် ပညတ်ကိုခွါဒါက္ခံ ဒေကြား

စိတ်သည် လူလား နတ်လား ဗြဟ္မာလား ဘာ
သတ္တဝါလဲကွယ်။

မောင်စိန်။ ။ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဟု မဆိုနိုင်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ဒီကြားစိတ်သည် အသက်လား လိပ်ပျာလား။

မောင်စိန်။ ။အသက်လိပ်ပျာလဲ မဟုတ်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲ့ဒါက ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ သတ္တဝါစွဲ အသက်စွဲ လိပ်ပြာ
စွဲကို ခွာဒါက္ခ- ဒီကြားစိတ်သည် သောတာပိညာဉ် ခေါ်
နာမ်ပရမတ်တဲ့ ခန္ဓာ အားဖြင့် ဆိုလျှင် ပိညာဏက္ခန္ဓာ ပေါ့
ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ပိညာနက္ခန္ဓော နသတ္တော
နဇီဝေါ နနရော နမာဏာဝေါ နဗ္ဗတ္တိ နပူရိသော နာဟံ နအ
တ္တနိယံ နမမ နအညံဿ နကဿစိလို့ ဟောတော် မူ တယ်။
အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကြားသိစိတ် ခေါ် ပိညာနက္ခန္ဓာသည်
သတ္တဝါလဲ မဟုတ် အသက်လိပ်ပျာလဲ မဟုတ် လူလဲမဟုတ်
မ ဘ န ဇ ထ ဝ င် စ ရာ လုလင်လဲ မဟုတ် မိန်းမလဲမဟုတ်
ယောက်ျားလဲ မဟုတ် ငါလဲမဟုတ် ငါနှင့်စပ်သော အရာလဲ
မဟုတ် ငါ့ဟာလဲမဟုတ် သူများဟာလဲ မဟုတ် ဘယ်သူ
ဟာမှမဟုတ်တဲ့ ဒါကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ငါသူတပါး
ယောက်ျား မိန်းမ အသက်လိပ်ပျာ ဆိုဒါတွေဟာ သတ္တဝါ
ဘို့၏ စိတ်ထင်မှုကြောင့် ခေါ်ဆိုကြ ပညတ်တွေကဲ့ အဟုတ်
ရှိမဟုတ် သမုတ်ရှိတဲ့ တကယ်ရှိဒါက ကြားသိစိတ်နာမ်ပရ
မတ်သာ အဟုတ်ရှိ ၎င်းကြားသိ စိတ်၏ အကြောင်း ဖြစ်တဲ့

စက္ခုနှင့်ရှုပါရုံလဲအဟုတ်ရှိ အဲဒီလိုပညတ် ပရမတ် ကွဲပါစေ၊
ယခုပြောဒါက နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်က ဝိပဿနာဉာဏ်
ဆယ်ပါးတို့တွင် သမသန ဉာဏ်ပေါ့ ဉာဏ်မြန်သူ ဆိုလျှင်
ဒီလောက်နှင့်ဘဲ မဂ်ကို ရပါပြီ သို့သော်လဲ

နေယျဆိုတာ ဒီလောက် အကျဉ်းကလေးနဲ့ မရသေးဘူး
နေယျပုဂ္ဂိုလ် အင်္ဂါက ပရိပုစ္ဆတောလို့ ဟောတော်မူသော
ကြောင့် လက္ခဏာယဉ်သုံးပါးကို ပြကြအုံးစို့ကဲ့။

ဒီကြားစိတ်သည် နား အသံ အာကာသ မနသီကာရ
အကြောင်း တရား လေးပါး မထောက်ပံ့ ပါဘဲ သူ့ဘာ
သာသူ ဖြစ် နိုင် သော ကာရက သတ္တိ အတ္တသတ္တိ ရှိရဲ့
လားကဲ့။

မောင်စိန်။ ။မရှိပါဘုရား အကြောင်းတရား ထောက်ပံ့မှ
ဖြစ်ရပါတယ်။

ဆရာ။ ။အဲဒီ သတ္တိ မရှိဒါကြောင့် အနတ္တကဲ့ အဲဒီ
သတ္တိဆိပ်သုန်းသောကြောင့် သုညတတဲ သုညတကို မြင်၍
ရတဲမဂ်ကို သုညတဝိမောက္ခ၊ ရတဲနိဗ္ဗာန်ကို သုညတနိဗ္ဗာန်
ခေါ်တယ် ဒါကြောင့် လယ်တီ ဆရာတော်က (သုညတကို
မြင်တယ်ဆို မဂ်ကိုရတော့သည်) လို့ စပ်ဆိုတော် မူခဲ့တယ်
သုညတကိုမြင်၍ မဂ်ကိုရပုံကို ပြောရအုံးမယ်။

ဒီကြားစိတ်သည် သူ ဘာ သာ သူ ဖြစ်နိုင်သော အတ္တ
သတ္တိမရှိ ဆိပ်သုန်းနေ၏။ အကြောင်းထောက်မှ ဖြစ်ရသော
သဘာ ပါလားလို့ သိလိုက် တာဟာ အနတ္တကို မြင်သည်

မည်တယ် မူလကမရှိ အကြောင်းထောက်ပံ့မှ ဖြစ်တာကို မြင်ဒါဟာ ဥဒယအနိစ္စကို မြင်သည်မည်တယ် သင်္ခါရဒုက္ခ ကိုမြင်သည်မည်တယ် ၎င်းသင်္ခါရဒုက္ခကို မြင်ဒါဘဲ ဒုက္ခ သစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိသည် မည်တယ် အံဒီလိုဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိဒါနှင့် တဖြိုင်နက် ငါမြင်တယ်လို့ ထင်တဲ့ ဒိဋ္ဌိနှင့် ငါမမြင်ရင် ဘယ်သူမြင်ဒါလဲစသည်ဖြင့် တွေးတော ပင်ပန်းမှု ဝိစိကိစ္ဆာ ၎င်းနှစ်ပါးနှင့် ယှဉ်ရာ အဝိဇ္ဇာနှင့် ဒိဋ္ဌိဝဂတ သပ္ပယုတ်တဏှာ သမုဒယသစ္စာသည် တခါတည်း ကင်းငြိမ်းသွားဒါပေ၊ ၎င်းတို့ကင်းငြိမ်းသွားတော့ အနာ ပျောက်လျှင် အနာဒုက္ခအေးတဲ့ သုခကိုတွေ့ရအလို ဒိဋ္ဌိဝဂစိ ကိစ္ဆာကြောင့် ခြစ်ရသောဒုက္ခတွေ အေးငြိမ်းတဲ့သန္တိသုခ ကို တွေ့ပါရော့ အေးငြိမ်းတဲ့ သန္တိသုခက နိရောဓသစ္စာ ၎င်းသုခကို ပဋ္ဌမ တွေ့သောစိတ်က မဂ်စိတ် မဂ္ဂသဇ္ဇာ နောက် ဝမ်းခြောက်သောစိတ်က ဖိုလ်စိတ် အံဒီလိုသစ္စာ လေးပါးကိုသိပြီး မဂ်ကိုရတယ်ကဲ့။

အနိစ္စကို ပြကြဦးစို့ကဲ့ အကြောင်းတရား မထောက် ပံ့မှီကမရှိ ထောက်ပံ့တော့ ဖြစ်ပေါ်မလာဘူးလား။

မောင်စိန်။ ။ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အံဒါက ဥဒယဉာဏ် အသံတိတ်တော့ ပျောက် မသွားဘူးလားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အံဒါက ဝယဉာဏ် ပေါင်းလိုက်တော့ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ် အနိစ္စလက္ခဏာက မြင်ဒါပေါ့ဒီကြားသိ

စိတ်သည် အံ့ကြောင်းလေးပါးမပြတ်သားဘဲ သူ
ပြတ်သားပါမလား။

မောင်စိန်။ ။အကြောင်းတရား မပြတ်သွားဘဲ သူမပြတ်
သားပါဘုရား။

ဆရာ။ ။မိမိဘာသာ မထနိုင်ဘဲ သူတပါးကို အားထား
နေရသူသည် မချမ်းသာသလို ဒီကြားသိစိတ်
သည်လည်း အကြောင်းတရားများကိုသာ အား
ကိုး၍ အကြောင်းပြုပြင်သလို ဖြစ်ရဒါ ချမ်းသာ
သလား ဆင်းရဲသလား။

မောင်စိန်။ ။ဆင်းရဲပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အံ့ဒါက သင်္ခါရဒုက္ခ ပြုပြင်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော်
လည်း အမြဲမနေ ပျက်စီး ဖောက်ပြန်ပြီးမသွား
ပါလား။

မောင်စိန်။ ။ဖောက်ပြန်၍ ပျက်စီးသွားပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အံ့ဒါက ဝိပရိဏာမဒုက္ခ ဒုက္ခလက္ခဏာကို သိ
သော ဉာဏ်သည် ဘင်္ဂဉာဏ် ဘယဉာဏ် စသော အ
ထက်ဝိပဿနာဉာဏ် ၈-ပါးဖြစ်သည် ဒါကြောင့် အော်
ရှင်း အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာသုံးပါးကိုပင် ဖောက်
ပြန်မှုရှိသောကြောင့် ရုပ်အာရုံသို့ ညွတ်တတ်သောကြောင့်
နာမ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော် မူဒါပါလားလို့
ဝိဇ္ဇာမာနပညတ်ကိုခွာလိုက် ၎င်း ရုပ် နာမ်ကိုပင် လူနတ်
ဗြဟ္မာ ခွေး ဝက် ကြက် ငှက်လို့ လောက က၊ ခေါ်ဝေါ်

သမုတ်ကြဒါပါလားလို့ အဝိဇ္ဇာမာနပညတ်ကို နှင်လိုက်
ကွဲ ဒီလောက်နဲ့ မကြေနပ်သေးရင်လဲ နည်းလေးပါး
နှင်ပြကြဦးစို့။

နား၊ အသံ၊ အာကာသ၊ မနသိကာရတို့သည် ကြား
စိတ်ဟုတ်ရဲ့လား ကြားစိတ်ကလဲ နား၊ အသံ၊ အာကာသ
မနသိကာရ ဟုတ်ရဲ့လားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။မဟုတ်ပါတခြားစီဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒါ နာနတ္ထနည်းခေါ်တယ် နား အသံ အာ
ကာသ မနသိကာရ တို့သည် ငါလား ကြား
သိစိတ်က ငါလား။

မောင်စိန်။ ။သယ်ဟာမှငါမဟုတ်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ငါဆိုဒါရှိရဲ့လား။

မောင်စိန်။ ။မရှိပါ အထင်လွဲမှုသာ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။
ဆရာ။ ။ဒီလို ငါမရှိလျှင် ငါဆိုတဲ့ အသက်လိပ်ပြာ
ကလေးသည်ဒီဘဝမှဟိုဘဝသို့ ဟိုဘဝမှဒီဘဝ
သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ နေတယ်ဆိုတဲ့ အယူဟာ
မှန်ပါမလားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။မမှန်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒါက သဿတဒိဋ္ဌိကို သတ်တာကွဲ ကြား
စိတ်သည် နား အသံ မဟုတ်ပေမဲ့ ၎င်းနားအ
သံနှင့်ကင်းပြီးဖြစ်နိုင်ရဲ့လား။

မောင်စိန်။ ။မဖြစ်နိုင်ပါဘုရားဟုတည်းကဲ့သို့ ဆက်စပ်
နေပါတယ်။

ဆရာ။ ။အဲဒါက ကေတ္တနည်းခေါ်တယ် နားနှင့် အသံ
ပေါင်းဆုံမိလျှင် ကြားစိတ်သည်ဆီးမရတားမရ
ဖြစ်ပေါ်ရမည်ဆိုတော့နောက်ဘဝ၏အကြောင်း
ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ^၀ကံသင်္ခါရတို့ရှိပါ
လျက် သေလျှင် ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုသော အယူ
ဟာ မှန်ပါမလားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။မမှန်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အဲဒါက ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ^၀ကို သတ်ထားကွဲ့ နားနှင့်
အသံပေါင်းဆုံမိလျှင် ကြားသိစိတ်ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါ
မလားလို့ပူစရာ ရှိသေးသလား။

မောင်စိန်။ ။ပူစရာမရှိပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ဒီလိုဆိုလျှင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ပြုပေမဲ့
ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးမရှိ ဆိုသော အယူဟာ
မှန်ပါမလား။

မောင်စိန်။ ။မမှန်ပါဘုရား

ဆရာ။ ။အဲဒါက အဗျာပါရနည်း နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ^၀ကို သတ်
ထားကွဲ့ နားနှင့်အသံပေါင်းမိလျှင် ကြားရမယ်
လို့ဘယ်သူအမိန့်ပေးထားဒါလဲကွယ်။

မောင်စိန်။ ။ဘယ်သူ၏ အမိန့်ကြောင့်မှ မဟုတ် သူ့
သဘောတံ့ထွာမဲ့မ္မတာအတိုင်း အကြောင်းရှိလို့
အကျိုးပေါ်ဒါပါဘုရား။

ဆရာ။ ။ဒီလိုဆိုလျှင် ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးသည်ကုသိုလ်

အကုသိုလ်ကြောင့်မဟုတ် သူဖြစ်ချင်လို့ ဖြစ်တာ
ဆိုတဲ့ အယူဟာမှန်ပါမလားကွယ်။

မောင်စိန်။ ။မမှန်ပါဘုရား။

ဆရာ။ ။အံဒါက ဝေဠုတောနည်းတဲ့အဟေတုကဒိဋ္ဌိကို
သတ်ထားတဲ့ ကြားသိစိတ်သည် နားနှင့်အသံ မထောက်
ပံ့မှီကမရှိသေး ထောက်ပံ့ဆဲ ခဏမှာဖြစ်ပြီးပျက်သွား
တယ် ကြားသိစိတ်သာဖြစ်မှုရှိလို့ ပျက်ရဒါမဟုတ် အလုံး
စုံသော ဖြစ်ခြင်းရှိတဲ့ သင်္ခါရမှန်လျှင် ပျက်မှာ ချည်းဘဲ
ဆိုဒါကို ဥာဏ်နှင့် ပိုင်အောင် ရဲအောင် မတွေ့ဝေအောင်
ရှုကွဲ့။

အံဒါ ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိသော
သောတာပတ္တိ မဂ်ဥာဏ်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားက ဘယ်လို
ဟောသလဲဆိုတော့ ဓမ္မစက္ခု ဥဒပါဒိ ယံကိဉ္ဇုံ သမုဒယ
ဓမ္မံ သဗ္ဗတံနိရောဓ ဓမ္မန္တံ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော ဝိဂတ ကထံ
ကထော ဝေသာရဇ္ဇ ပတ္တောလို့ ဟောတော် မူတယ်
အင်္ဂုပ္ပါယ်ကတော့ ဖြစ်ခြင်းရှိတဲ့ တရားမှန်ရင်ပျက်မှာ
ချည်းဘဲလို့ မတွေ့မဝေ ရဲရဲရင့်ရင့် သိတဲ့ ဥာဏ်သည်
သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်တဲ့။

အမှာစာ

ကျန့်သော ယာနဝိညာဉ်၊ ဇိဝှာဝိညာဉ်၊

ကာယဝိညာဉ်၊ မနောဝိညာဉ်တို့ကိုလည်း

အထက်က နည်းအတိုင်း စိစစ်လေ။

တရားဟောခန်း ပြီး၏။

တ ရား ရှင်း ခန်း

သစ္စာလေးပါးသိပုံ၊

ဖြစ်ခြင်းရှိသော တရားမှန်သမျှသည် ပျက်မှာချည်းဘဲ ဟု မတွေ့မဝေသိသော ဉာဏ်သည် သောတာပတ္တိ မဂ် ဉာဏ်မည်၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ၏ ထိုဉာဏ် သည်ပင် သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မည်၏ သိပုံကိုရှင်း လင်းဦးအံ့။

ဖြစ်ခြင်းဥပါဒ်သဘောမှ ပျက်ခြင်း ဘင်သဘောသို့ ဖောက်ပြန်၍ သွားသည်ကို မြင်သောကြောင့် ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်သည်မည်၏ ဝါ ပိုင်းခြား၍ သိသည် မည်၏။

သမုဒယသစ္စာကွာပုံ၊

ဖြစ်ခြင်း ဥပါဒ်ကိုမြင်လျှင်ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ^၀သေ၍ ပျက်ခြင်း ဘင်ကိုမြင်လျှင် သဿဘဒိဋ္ဌိ^၀သေတော့သည်။

အာရုံဒွါရထိခိုက်လျှင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာ၏ဟု အကြောင်း အကျိုးကို ပိုင်းခြားသိပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အာရုံဒွါရ အစမရှိသလို စိတ်၏အစလည်း မရှိသည်ကိုမြင်ပြီး ဖြစ် ခြင်းသည် သံသရာ၏ရှေ့အစွန်း၌ ယုံမှားခြင်း ကင်းသည် မည်၏ ပုဗ္ဗန္ဓကံဘိဆိုသော ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်းပျောက် တော့၏။

အကြောင်းရှိ၍ အကျိုးပေါ်ရဒါဟု သိသောကြောင့် နောက်ထပ်လည်း အကြောင်းထောက်ပံ့တိုင်း ပေါ်ရမှာ ဟု သိပြီးဖြစ်ခြင်းသည် သံသရာ၏နောက်အစွန်းကိုယုံမှား ကင်းတော့၏ အပရန္တေ ကန်တီဆိုသော ဝိစိကိစ္ဆာပျောက် တော့၏။

၎င်းရှေ့အစွန်း နောက်အစွန်း ၂-ပါး၌ ယုံမှားကင်း ဒါသည်ပင် ဥဘယန္တေ ကန်တီ ဆိုသော ဝိစိကိစ္ဆာပျောက် တော့၏။

အကြောင်းတရားကြောင့် ဖြစ်ပြီးလျှင် ပျက်စီး တစ် သောတရားသာ ဟုတ်၏ဟု သိခြင်းသည်ပင် တရားကိုမြင် သည်မည်၏ တရားကိုမြင်မှ ဘုရားကလည်း မြင်နိုင်သည် ဆိုသည့်အတိုင်း သစ္စာကိုသိသော ဉာဏ်ဘုရားကို မြင်၍ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌ ယုံမှားကင်းတော့၏ ဗုဒ္ဓေကန်တီ ဆိုသော ဝိစိကိစ္ဆာပျောက်တော့၏ ဗုဒ္ဓေအဝေစ္စပသဒေါ ဆိုသော သောတာပန်အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံတော့၏ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဝစ္ဆာမိအစစ်ဖြစ်တော့၏။

တရားကိုမြင်သဖြင့် တရား၌လည်း ယုံမှားကင်းတော့ ၏ ဓမ္မေကန်တီဆိုသော ဝိစိကိစ္ဆာလည်း ပျောက်တော့ ၏ ခံမ္မေအဝေစ္စပသဒေါ ဆိုသော သောတာပန် အင်္ဂါ နှင့်လည်းပြည့်စုံတော့၏ ဓမ္မံသရဏံ ဝစ္ဆာမိ အစစ် ဖြစ် တော့၏။

မိမိကိုယ်တိုင် ပရမတ္ထသံဃာ ဖြစ်သောကြောင့် သံဃာ အပေါ်၌လည်း ယုံမှားကင်းတော့၏ သံဃေ ကန်တီ ဆို

သော ဝိစိကိစ္ဆာလည်း ပျောက်တော့၏ သံဃေ အဝဇ္ဇ
ပသာဒေါဆိုသော သောတာပန် အင်္ဂါနှင့်လည်း ပြည့်စုံ
တော့၏ သံဃံသရဏံ ဝိစ္ဆာမိအစစ်လည်းဖြစ်တော့၏။

အမှန်တရားကို မြင်သောကြောင့် အမှန်ကိုဖုံးကွယ်
သော မောဟနှင့်တကွ အဟိရိက အနောတ္ထပ္ပ ဥဒ္ဓစ္စတို့
ချုပ်တော့၏ ၎င်းတို့ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဒုစရိုက်ကိုပြုဘို့ရာ
ရှက်ကြောက်၍ လာတော့၏ သို့အတွက် သီလလည်း အ
လိုလို လုံခြုံတော့၏ သီလလုံခြုံသဖြင့် သိက္ခာယ ကန်
တိဆိုသော ဝိစိကိစ္ဆာ ပျောက်တော့၏ အရိယာ ကန္တေ
ဟိ သီလေဟိ သမန္နာဂတော ဆိုသော သောတာပန်
အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံတော့၏။

အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားတို့ ဖြစ်ပေါ်ရသည်
ကိုမြင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိစ္စံ သမုတ်ပွါဒ်၌ ယုံမှား
ကင်းတော့၏ ပဋိစ္စံ သမုပ္ပါဒေ ကန်တိ ဆိုသော ယုံမှား
ကင်းတော့၏ ဤကား ဝိစိကိစ္ဆာ ဝ-ပါး ကင်းပုံ သော
တာပန် အင်္ဂါလေးပါး ပြည့်စုံပုံ သရဏဂုံ သုံးပါးတည်
ပုံတည်း။

ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါးကင်းပုံကိုပြဦးအံ့။

ငါဆိုဒါမရှိ အကြောင်းတရားကြောင့် အကျိုးတရား
ပေါ်ဒါဟုမြင်ပြီး မြင်သဖြင့် ငါနှင့်စပ်၍ ဖြစ်ပေါ်သော
ငါသည် ရှေးဘဝက ဖြစ်ခဲ့လေသလော မဖြစ်ဘဲနေသ
လော ဘယ်ဇာတိနှင့် ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း ဘယ် အ သွင်
သဏ္ဍာန်ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။

ဘာဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့လေသနည်းဟု အတိတ်၌ ၅-ပါး
 ငါသည် အနာဂါတ်ဘဝသို့ သွားရဦးမည်လော မသွား
 တော့ဘူးလော ဘယ်ဇာတ်ဖြင့် သွားမည်နည်း ဘယ်အ
 သွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် သွားမည်နည်း ဘာဖြစ်၍ ဘယ်လိုဖြစ်ဦး
 မည်နည်းဟုအနာဂါတ်၌ ၅-ပါး။

ငါဆိုဒါဟုတ်လေသလော မဟုတ်လေသလော ငါဆို
 သော အသက်လိပ်ပြာသည် ဘယ်ဇာတ်ဖြင့် နေရပါလိမ့်
 ဘယ်ပုသဏ္ဍာန် နေပါလိမ့်မည်နည်း ဤငါဆိုသော အ
 သက်လိပ်ပြာသည် ဘယ်ဘဝကလာ၍ ဘယ်ဘဝသို့သွား
 မှာနည်းဟု ပစ္စုပ္ပန်၌ ၆-ပါး ပေါင်း၁၆-ပါးသောယုံမှား
 ခြင်းတို့ပျောက်ကုန်၏။

သပ္ပုရိသထံမှာတရားနာ၍ ဆင်ခြင်ဒါနှင့်ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ
 သေခြင်းသည် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်နေသောကြောင့် ခွေးကဲ့သို့
 ကျင့်မှ နွားကဲ့သို့ကျင့်မှ ကိလေသာ သေမှာဟု အထင်
 မှားသော သီလဗ္ဗတပရာမာသ သံယောဇဉ်လည်းပျောက်
 ကင်းတော့၏။

ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ကင်းလတ်သော် ၎င်းတို့နှင့်ယှဉ်သော
 အဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိဝိတသမ္ပယုတ် တဏှာလောဘ သမုဒယသစ္စာ
 တို့လည်း ကင်းပျောက် ကွာရှင်းတော့၏ ဤသည်ပင် သ
 မုဒယသစ္စာကိုမြင်သည်မည်၏ စွန့်သည်မည်၏။

နိယောဂသစ္စာဆိုဒါက ပါဠိစကား ဗမာပြန်လိုက်ရင်
 ချုပ်ငြိန်းရာအမှန်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ် ဘာချုပ်ငြိမ်း
 တာလဲဆိုတော့ ကိလေသာချုပ်တာနှင့် ခန္ဓာချုပ်တာလို့ဖြေ

ရမယ် ကိလေသာချုပ်ရာက သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ခန္ဓာ
ချုပ်ရာကအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဖြစ်သည် နိရောဓသစ္စာကို
မျက်မှောက်ပြုပုံကိုပြဘို့ရာ ဥပမာကို အရင်ပြအုံးမယ်။

နွေရာသီ ကဆုန်-နယုန်မှာ ဘိနပ်မပေါ်ထီးမပါဘဲခရီး
သွားသောသူသည် အပူဒုက္ခဖြင့် အမြဲဆင်းရဲ နေသည့်
အတွက် မခံနိုင်၍ အရိပ်အာဝါသ ဘယ်မှာရှိပါလိမ့်မည်
နည်းဟု ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လတ်သော် အေးမြကြည်လင်သော
ရေကန်ကြီးနှင့် နေပျောက်မထိုးအောင် အရိပ်ကောင်း
သည့် မြိုင်တခုကိုမြင်၍ ထိုမြိုင်သို့သွားတော့၏ ရောက်လျှင်
အပူဒုက္ခတွေ့ချုပ်ပျောက်ပြီး အအေးသုခကို တွေ့ရသကဲ့သို့
၎င်း၊ တနည်း နွေရာညပါ၊ မအိပ်ရအောင် ပြည်ကိုက်နေ
သော အနာရှိသောသူသည်မခံနိုင်၍ ပြည်စုပ်သော ဆေး
ကောင်းကို အုံထားရာ မန်းပြည်ပေါက်၍ ချမ်းသာခြင်း
ကိုရသကဲ့သို့၎င်း ထိုဥပမာအတိုင်း ဖြစ်သမျှပျက်မှာချည်း
ဘဲဟု ဒုက္ခသစ္စာကို မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပိုင်းခြား၍ သိဒါနှင့်
တပြိုင်နက် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ သံယောဇဉ်
သုံးပါး ကင်းငြိမ်းသွားတော့ ၎င်းကိလေသာ အပူဒုက္ခမှ
အေးမြသော သန္တိသုခကြီးကို မိမိကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်
တွေ့ရတော့၏ အနာသည် ခန္ဓာငါးပါးနှင့်တူ၏ ပြည်သည်
ကိလေသာနှင့်တူ၏ ပြည်စုပ်ဆေးသည် မဂ္ဂသစ္စာနှင့် တူ၏
ပြည်ပေါက်ခြင်းသည် သမုဒယသစ္စာကင်းကွာဒါနှင့် တူ၏
ပြည်ပေါက်၍ ချမ်းသာသုခရဒါနှင့် သန္တိသုခကို ရဒါနှင့်
တူ၏ အဲ့ဒီကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ ချုပ်ငြိမ်း၍အမြဲတန်း
အေးမြသော သန္တိသုခကို တွေ့ရခြင်းသည်ပင် နိရောဓ
သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသည်မည်၏ ဒုက္ခသစ္စာကို သိပြီး

ဖြစ်ရ၏ အမှန်သိ၍ အမှောင်လင်းသွားသောအခါ ၎င်း
 အကုသိုလ်စေတနာသူခိုးသည် မဖြစ်လာတော့ချေ အဟာ^၀
 ရိက အနောတ္တပ္ပဟုဆိုအပ်သော လူမိုက်အားပေး သူခိုး
 လက်ခံသူလည်း မရှိတော့ရကား ရှက်လည်းရှက် ကြောက်
 လည်းကြောက် သောကြောင့် အကုသိုလ်စေတနာ မဖြစ်
 တော့ချေ။ ဤသို့မဖြစ်ခြင်းကိုပင် သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ
 သမ္မာအာဇာ^၀ မဂ္ဂင်ဖြစ်တော့သည် သီလမဂ္ဂင်ခေါ်သည်။

အဲဒီလိုတသံသရာလုံးက မသိခဲ့ဘူးသော အမှန်သိမင်
 ကုသိုလ်ကြီး ပေါ်လာခြင်းသည် အနပ္ပန္နနံ ကုသလာနံ
 ဥပ္ပါဒါယဝါယမော ဆိုသော သမ္မပ္ပဓါနံဖြစ်၏၊ မဖြစ်ဘူး
 သော ကုသိုလ်ကိုဖြစ်အောင် လုပ်သည်မည်၏ ရှေးတုးက
 ပြုခဲ့ဘူးသော ပြုနေကြ ဒါနတို့ကိုလည်းအဆုတ်မရှိ တိုး၍
 သာ ပြုတော့၏ ရှေးတုးက စောင့်ခဲ့ဘူးသော သီလတို့ကို
 လည်း အဆုတ်မရှိ တိုး၍သာ စောင့်တော့၏ ဤကား
 ဥပ္ပပ္ပာနံကုသလာနံ ဘိယျောဘာဝါယ ဝါယမောဆိုသော
 သမ္မပ္ပဓါနံဖြစ်တော့၏ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရား တို့ကို
 တိုးပွားအောင် အားထုပ်သည်မည်၏ ဤကဲ့သို့ အမှန်ကို
 သိပြီး အမှားကိုပါယ်လိုက်သောအခါအဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိ^၀ဆိုသော
 မြေခတ်ရေခတ်တို့မရှိသဖြင့် အတိတ်ကပြုခဲ့သော အကု
 သိုလ် တရားတို့အား မရှိတော့ဘဲ ချုပ်ပျောက်ရတော့၏
 ဤသည်ပင် ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပါယ်ခြင်း
 ၎င်း၊ လုဇ္ဈပြုခြင်းဆိုသော သမ္မပ္ပဓါနံ ဖြစ်တော့၏ ဒီဘဝမှာ
 မပြုရသေးသော ပဉ္စာနန္တရိယကင်္ဂါးပါး နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ^၀
 တို့ကိုလည်း ဘယ်တော့မှမပြုတော့ချေ ဤသည်ပင် မဖြစ်
 သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ်အောင် လုလွံပြု

ခြင်း သမ္မပ္ပဓါနိမည်၏ ဤသမ္မပ္ပဓါနိ (၄) ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်ပင် သမ္မာဝါယမမဂ္ဂင်ဖြစ်၏ မြင်စိတ် ကြားစိတ်
 တို့၏ ဖြစ်မှုပျက်မှုကိုအမှတ်ပြု၍ ဆင်ခြင်ဒါသည်ပင် သမ္မာ
 သတိ မဂ္ဂင်မည်၏ ထိုမြင်စိတ် ကြားစိတ် တည်းဟူသော
 အာရုံ၌ တည်ကြည်ဒါသည်ပင် သမ္မာသမာဓိ^၀ မဂ္ဂင်မည်၏
 တပြိုင်နက် သူ့ကိစ္စ ငါ့ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နေကြသော
 ၎င်း(၈)ပါးအစုအဝေးကိုပင် မဂ္ဂသစ္စာခေါ်သည် ဤဆို
 အပ်ပြီးသော စကားစုသည် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိက ပျက်ရ
 မှာကေန်ဟုအမှန်သိသောဉာဏ်၌ သစ္စာလေးပါး ပါဝင်
 ပုံ သရဏဂုဏ်သုံးပါးတည်ပုံကို ပြခြင်းပေတည်း။

လောကသုံးပါးမှ ထွက်ပုံ၊

အကြောင်းတရား ထောက်ပံ့မှုကြောင့် ဖြစ်ပြီးလျှင်
 ပျက်စီးတတ်သော ဒုက္ခသစ္စာ တရားသာလျှင် ဟုတ်၏
 ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ငါသူတပါး ယောက်ျား-မိန်းမအသက်
 လိပ်ပြာ မဟုတ်ဟု မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အမှန် သိခြင်းသည်ပုဂ္ဂိုလ်
 သတ္တဝါစွဲပျောက်သောကြောင့် သတ္တလောကမှထွက်သည်
 မည်၏ ဤကဲ့သို့အမှန်ကို သိသည်ရှိသော် အမှန်ကိုဖုံးကွယ်
 သော အဇ္ဇာနှင့် အမှားသိ ဒိဋ္ဌိ^၀ဝိစိကိစ္ဆာတို့ ချုပ်ပျောက်
 တော့၏ ၎င်းတရားတို့ ချုပ်သည်ရှိသော် မြေရေနှစ်ပါးနှင့်
 မတွေ့ရသော မျိုးစေ့တို့ကဲ့သို့ တသံသရာလုံးက မိုက်နဲ
 သော အကုသိုလ် မျိုးစေ့တို့သည် သင်္ခါရ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ
 ဤကဲ့သို့ သင်္ခါရမဖြစ်ခြင်းသည် ဝင် သင်္ခါရလောကမှ လွတ်
 သည်မည်၏ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည် သင်္ခါရရှိမှ ဖြစ်သော
 ကြောင့် အပုညာဘိသင်္ခါရ လောကမှ လွတ်ပြီးသောသူ

ကို မခံစားရကုန်ဟု ဟောတော် မူတာပေါ့ ယခုပြောခဲ့သော သုခတို့သည် နိဗ္ဗာန်အစစ်မဟုတ် လောကီစိတ်နှင့် တွေ့ဒါမို့ လောကီနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုရပေမည် နိဗ္ဗာန်အစစ်ကို နည်းမှီပြီး မှန်းတတ်ဘို့ပါဘဲ သစ္စာယမိုက်မှာ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူဒါက နိယောဓေါ နိယောဓ သစ္စန္တံ နိယောဓသစ္စံ ထပေတွာ အဝံသေသော နိယောဓေါ နနိရောဓသစ္စံ နိယောဓသစ္စံ နိရောဓေါစေဝ နိရောဓသစ္စံ ဟု ဟောတော်မူတယ်။

အင်္ဂုပ္ပါယ်က ဒီလိုကွဲ နိရောဓမည်သော တရားသည် နိရောဓသစ္စာ မည်သလားလို့ မေးခွန်း ထုတ်တော်မူတယ် ၎င်းမေးခွန်းကို မြတ်စွာဘုရားပင်ဖြေတော်မူတယ် ဘယ်လိုဖြေသလဲဆိုတော့ တဒင်္ဂနိရောဓ ဝိက္ခမ္ဘနနိရောဓ သမုစ္ဆေဒ နိယောဓ ပဋိပသဒ္ဓိ နိရောဓတို့သည် နိရောဓသာမည်၍ နိရောဓသစ္စာမမည်နိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓလည်းမည်၏ နိရောဓသစ္စာလည်း မည်၏တဲ့ ဒီလိုဆိုတော့ နိရောဓနှင့် နိရောဓသစ္စာခွဲခြားရလိမ့်မည် အကျဉ်းစကားပြောရလျှင် နိရောဓသည် စိတ်စေတသိက် နိဝရဏ တို့၏ ချုပ်ခြင်းကိုရ၏ နိရောဓသစ္စာသည် နိဝရဏ ကလီလေသာတို့ချုပ်၍ တွေ့ရသော သုခပရမတ်ကိုရ၏ ဒါကြောင့် မဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ဆဲခဏ ဆိုင်ရာကလီလေသာတို့ ချုပ်ခြင်းသည် တဒင်္ဂနိရောဓတွေ့ရသော သုခဂါတ်က တဒင်္ဂနိဗ္ဗာန် မဟာဂ္ဂုတ် စိတ်တို့ဖြစ်ခိုက် ဆိုင်ရာနိဝရဏတို့ ချုပ်ငြိမ်းကြ၏ ချုပ်ခြင်းက ဝိက္ခမ္ဘနနိရောဓ ချုပ်၍ တွေ့ရသော သုခဂါတ်က ဝိက္ခမ္ဘန နိဗ္ဗာန် ဤကား လောကီနိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန်အစစ်မဟုတ် မဂ်စိတ်ဖြစ်ခိုက် ဆိုင်ရာကလီလေသာ မြစ်ပြတ်

ချုပ်ကြ၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည် သမုန္တေဒနိရောဓ ချုပ်၍
 တွေ့ရသောသူခပရမတ်က သမုန္တေဒနိဗ္ဗာန် နိရောဓသစ္စာ
 ဖြစ်၏ ဖိုလ်ဇောဖြစ်ခွက် ဆိုင်ရာကဝိလေသာတို့ ချုပ်ငြိမ်း
 ပြီးဖြစ်လေသည် မရှိခြင်းအဘာဝက ပဋိပဿဒ္ဓိ နိရောဓ
 တွေ့ရသောသူခပရမတ်က ပဋိပဿဒ္ဓိနိဗ္ဗာန်နိရောဓသစ္စာ
 ဖြစ်သည် ဤကဲ့သို့ခွဲခြား၍ သိရာသည် ဤနိဗ္ဗာန်သည်
 ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းမရှိ အမြဲ ငြိမ်းနေသောကြောင့် နိရောဓ
 လည်းမည်၏ ကဝိလေသာတို့ ချုပ်ရာမှန် သောကြောင့်
 နိရောဓသစ္စာလည်းမည်၏ ဤသဘောသည် ယမိုက်ကျမ်းကို
 ချုတ်ရုံနှင့်မမြင် ဝိပဿနာဉာဏ်ရင့်သန်မှမြင်သည်။

မဂ္ဂသစ္စာဆုဒါက မဂ္ဂင်(၈)ပါးကိုခေါ်တယ် မဂ္ဂင်(၈)
 ပါးသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ
 သမ္မာအာဇာနိတ သမ္မာဝါယမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိကို
 ခေါ်သည် အနိပ္ပာယ်ကို ပြုကြစို့ ဖြစ်သမျှ ပျက်မှာဘဲဟု
 သိသောဉာဏ်သည် မှန်ကန်သော အသိဉာဏ် ဖြစ်သော
 ကြောင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏။

ဖြစ်မှု ပျက်မှု သဘောသို့ တင်ပေးတတ်သော သဘော
 သည် သမ္မာသင်္ကပ္ပမည်၏ အံဒီလို သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ
 ဟုဆိုအပ်သော ပညာ မဂ္ဂင်ဖြင့် အမှန်ကို သိလိုက်တော့
 ဒိဋ္ဌိဝဂတသမ္ပယုတ်စိတ်(၄)ပါး ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂုတ် စိတ်
 (၁)ပါး၊ ပေါင်း(၅)ပါးမှာယှဉ်သောမောဟ အဟာရိက
 အနောတ္တပ္ပ ဥဒ္ဓစ္စံ (၄) ပါးသည် ပျောက်ကွယ်သွားတော့
 ၏ သူခိုးသည် အမှောင်ကို အားကိုးပြီး ခိုးဘို့ရာ အား
 ထုပ်စဉ် မိုးလင်းသွားဒါနှင့် မခိုးဖြစ်သလို အကုသိုလ်
 စေတနာသူခိုးသည်လည်း မောဟမှောင်ကို အားကိုးပြီး

နိဗ္ဗာန်ကို တဖန်မြင်အောင် ကြည့်နေရတော့သည် မဟုတ်
 အလိုလိုတွေ့ရတော့၏ ဥပမာ အမှောင်ထဲ၌ မီးခြစ်ကို
 ဖြစ်လိုက်သည်ရှိသော် အမှောင်ပျောက်၍ အနီးအနားမှာ
 ရှိတဲ့ ဝတ္ထုကိုအလိုလို တွေ့ရသကဲ့သို့ပေတည်း မီးခြစ်ဆံ
 သည် မဂ္ဂသစ္စာနှင့်တူ၏ ခြစ်မှုသည် ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြား
 ၍သိဒါနှင့်တူ၏ အမှောင်ပျောက်ခြင်းသည် သမုဒယသစ္စာ
 ကွာဒါနှင့်တူ၏ အနီးအနား ဝတ္ထုကို အလိုလိုမရှာရဘဲ
 တွေ့ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုဒါနှင့် တူသည် ဤ
 ကဲ့သို့ ဘယ်လိုပင် ပြောသော်လဲ ဒုက္ခသစ္စာ မမြင်ပါက
 နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်နိုင်ပါဘူး ဒါကြောင့် ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော
 ဝိသုပ္ပဟိလို့ ဟောတော်မူဒါပေါ့ ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည်
 မိမိတွေမှ သိရသော သုခပရမတ်ဖြစ်သည် ပုထုဇဉ်တို့ထင်
 သလို ဘာမှမရှိ ဟာလာ ဟင်းလင်း ခြောက်သွေ့သွေ့
 ကြီးလည်းမဟုတ်ချေ နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထ တရားဖြစ်၍
 အထင်အရှား တွေ့ရသော ဓါတ်တမျိုးဖြစ်သည် ရုပ်ထူး
 နာမ်ထူးလည်းမဟုတ် သင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ ရုပ် နာမ် ခွဲခန်း၌
 စိတ်စေတသိက်နိဗ္ဗာန်ကိုနာမ်ဟုဆိုလေသည် ဤအဓိပ္ပာယ်
 ကား မဂ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်နှင့် ၎င်းတို့၌ယှဉ်ရာ စေတသိက်
 တို့ အာရုံပြု၍ ညွတ်ရာဖြစ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို နာမ်
 စာရင်း ထည့်သွင်းခဲ့လေသည် ဒီလိုဆိုရင် ရုပ်တရားတို့လဲ
 စိတ်စေတသိက်တို့ ညွတ်ရာမဟုတ်လားဟု စောဒက ဝဝင်
 စရာရှိ၏ ရုပ်တရားမှာ ဖောက်ပြန်တတ်သေ လက္ခဏာထူး
 ရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဟုမဆိုနိုင် နိဗ္ဗာန်ကား ဖောက်ပြန်
 တတ်သော လက္ခဏာမရှိရကား နာမ်စာရင်းသို့ သွင်းရ
 လေသည် နာမ်ထူးတော့ မဟုတ်ချေ အကယ်၍ နာမ်ထူး

ဖြစ်ခဲ့သော် အဇ္ဈတ္တိကာဓမ္မာ ပုဒ်အရ၌ပါဝင်သင့်လေသည် ယခုတော့မပါဝင်ဘဲ ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာပုဒ်အရမှသာပါဝင်လေသည် ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဖလာန မာရမ္မဏ ဘူတော အသင်္ခတ ဓမ္မောဟု အာရုံနာမ် ဖြစ်ကြောင်း သင်္ဂဟ အဠကထာ ဆိုလေသည် ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် စိတ်စေတသိက် ရုပ်မှ တပါးသော ပရမတ်တမျိုးဖြစ်လေသည် နိဗ္ဗာန်အစွစ်ကို မှန်းသာရုံ လောကီ နိဗ္ဗာန်ကိုပြုပြီးမည် မိမိတကယ်ချစ်သောသူကို ပထမ မေတ္တာပို့လိုက်ပါ ၎င်း မေတ္တာစိတ်မျိုးနှင့် သတ္တဝါ အပေါင်းအား အာရုံပြုပြီး မေတ္တာပွားလိုက်စမ်းပါ သတ္တဝါ အပေါင်း တကယ်ချမ်းသာစေလိုသော မေတ္တာစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည် ထိုအခါ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါရဆိုတဲ့ တရားဆိုးတွေဟာ ချုပ်ငြိမ်းသွားပါလိမ့်မည် ချုပ်ငြိမ်းသွားလျှင် ခေတ္တ ခဏ အေးမြတဲ့ သုခကိုတွေ့ပါလိမ့်မည် တွေ့တတ်တာက မဟာကုသိုလ်စိတ် တွေ့အပ်သော သုခက လောကီနိဗ္ဗာန်ပေါ့ လောကီစိတ်နှင့် တွေ့သောကြောင့် လောကီ နိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်ထားပါသည်။

တနည်း ကာယကထာသတိခေါ် အသုဘ ဘာဝနာကို တကယ်ရွံ့ရှာသော စိတ်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပါ ရွံ့ရှာသော စိတ်ပေါ်လာလျှင် ရာဂ တရားသည် ခေတ္တ ငြိမ်းသွားပါလိမ့်မည် ရွံ့ရှာသောစိတ်သည် မဟာကုသိုလ်စိတ် ရာဂ ငြိမ်း၍ အေးမြသော သုခက လောကီနိဗ္ဗာန် ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက အကြင်သူတို့သည်ကာယကထာသတိကို ပွားကုန်၏ ထိုသူတို့သည် နိဗ္ဗာန်အရသာကိုခံစားရကုန်၏ အကြင်သူတို့သည်မပွားကုန် ထိုသူတို့သည်နိဗ္ဗာန်အရသာ

တည် အပါယ်လေးပါး ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် မဖြစ်တော့ချေ ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ခြင်းသည်ပင် အပါယ်လေးပါး တည်းဟူ သော ဩကာသ လောကမှ လွတ်သည် မည်၏ အံဒီလို လောကသုံးပါးမှ လွတ်အောင် သိသောဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ရာ စိတ်ဖြစ်သောကြောင့် လောကုတ္တရာစိတ်ခေါ်သည်။

ဝဋ်သုံးပါးမှ လွတ်ပုံ၊

မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်သိသောကြောင့် အမှန်ကိုဖုံးကွယ် သည့်မောဟနှင့်အမှားသိဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာတို့ချုပ်ပျောက်ကြ လေသည် ဤသည်ပင် ကိလေသာ ဝဋ်မှလွတ်သည်မည်၏ မျိုးစေ့တို့သည် မိုးမိမှအပင်ပေါက်နိုင်သလို ကံမျိုးစေ့တို့ လည်း ကိလေသာမိုးမိမှ သင်္ခါရ ဖြစ်နိုင်ရကား အပါယ် လေးပါးကို အကျိုးပေးမည့် အကုသိုလ်မျိုးစေ့တို့ကို ဆွတ် ဖြန့်ပေးမည့် ကိလေသာဝဋ် မရှိတော့သောကြောင့် ကမ္မ ဝဋ်လည်းပျက်စီးရတော့၏ အပင်တို့သည် မျိုးစေ့ ရှိမှ ပေါက်နိုင်ကြသလို ဝိပါကဝဋ်ခေါ်သော အပါယ် ခန္ဓာ သတ္တဝါအပင်တို့သည်လည်း ကမ္မာဝဋ်ရှိမှ ဖြစ်နိုင်ရကား ကမ္မာဝဋ်ကြီး ပျက်စီး ဖြစ်သောကြောင့် အပါယ် ဝိပါတ် နာမက္ခန္ဓာ ကုသုတ္တာရုပ်တို့သည် မဖြစ်တော့ချေ ဤသည်ပင် ဝိပါကဝဋ်ကလွတ်သည်မည်၏ ဤကဲ့သို့ ဝဋ်သုံးပါးမှလွတ် စေတတ်သောကြောင့် ၎င်းမဂ်ကုသိုလ်သည် ဝိဝဇ္ဇာကုသိုလ် မည်၏။

ဗောဓိပက္ခိယ တရားများ၌ပါဝင်ပုံ။

စက္ခုဝိညာဉ် သောတာဝိညာဉ်တို့၏ ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံကို

သတိထားပြီး ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အစွဲပျောက်နေဒါသည်ပင် စိတ္တာ နုပဿနာသတိ ပဋ္ဌာန်မည်၏။ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ် တို့ကို ပယ်စွန့်နိုင်ဘို့ မဖြစ်သော အကုသိုလ်တို့ကို မဖြစ်စေဘို့ မဖြစ် သေးသော မဂ် ကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေဘို့ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်များကို တိုးပွားစေဘို့ အားထုတ်နေ ဒါသည်ပင် သမ္မပ္ပဓါန်မည်၏။

သမ္မပ္ပဓါန်ကို အားထုတ်ခြင်းသည် မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို ဆန္ဒရှိ၍ အားထုတ်ခြင်း ဖြစ်သည် ၎င်းဆန္ဒ စေတသိတ် လည် ဆန္ဒဒ္ဓိပါဒ်မည်၏။ အားထုတ်ခြင်း ဝိရိယစေတသိတ် သည် ဝိရိယဒ္ဓိပါဒ်မည်၏။ ၎င်းတို့နှင့် ယှဉ်သောစိတ်သည် စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ်မည်၏။ အားထုတ်မှုနှင့် ယှဉ်သောဉာဏ်သည် ဝိမသိဒ္ဓိပါဒ်မည်၏။

တရားကို အားထုတ်တယ်ဆိုဒါ ဘုရား တရားကို ယုံ ကြည်၍ အားထုတ်ခြင်းဖြစ်သည် ဤကဲ့သို့ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ စေတသိတ်သည် ဆိုင်ရာသမ္ပယုတ် တရားတို့ကို ယုံကြည်မှု ကိစ္စ၌ အစိုးရသောကြောင့် သဒ္ဓိန္ဒြေမည်၏။ အားထုတ်ခြင်း ဝိရိယစေတသိတ်သည် အားထုတ်မှုကိစ္စ၌ ဆိုင်ရာ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို အစိုးရသောကြောင့် ဝိရိယိန္ဒြေ မည်၏။ တရား ကို အမှတ်ပြုနေသော စေတသိတ်သည်လည်း အမှတ်ရခြင်း ကိစ္စ၌ ဆိုင်ရာသမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အစိုးရသောကြောင့် သတိန္ဒြေမည်၏။ တရားအာရုံ၌ တည်ကြည်နေသောသမာဓိ သည် တည်ကြည်ခြင်း ကိစ္စ၌ အစိုးရသောကြောင့် သမာ ဓိန္ဒြေမည်၏။ အမှန်ကို သိသောပညာသည် အမှန်ကိုသိ ခြင်း၌ ဆိုင်ရာ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို အစိုးရသောကြောင့် ပညိန္ဒြေမည်၏။

သဒ္ဓါန္တေသညပင် ယုံကြည်မှုကိစ္စ၌ ဆိုင်ရာ သမ္ပယုတ်
 တရားတို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဓါဗိုလ်မည်၏
 ဝိရိယန္တေသညပင် အားထုတ်ခြင်းကိစ္စ၌ ဆိုင်ရာသမ္ပယုတ်
 တရားတို့၏ အကြီးအကဲဗိုလ် ဖြစ်သောကြောင့် ဝိရိယဗိုလ်
 မည်၏ သတိန္တေသညပင် တရားကိုအမှတ်ရခြင်းကိစ္စ၌ ဆိုင်
 ရာ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ အကြီးအကဲဗိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်
 သတိဗိုလ်မည်၏ သမာဓိန္တေသညပင် တည်ကြည်ခြင်းကိစ္စ
 ၌ ဆိုင်ရာသမ္ပယုတ်တရားတို့၏ အကြီးအကဲ ဗိုလ်ဖြစ်သော
 ကြောင့် သမာဓိဗိုလ်မည်၏ ပညိန္တေသညပင် အမှန်သိခြင်း
 ကိစ္စ၌ဆိုင်ရာ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ အကြီးအကဲ ဗိုလ်ဖြစ်
 သောကြောင့် ပညာဗိုလ်မည်၏။

ဗောဇ္ဈင်ဆိုသည်မှာ သစ္စာ၄-ပါးကို သိကြောင်းအ
 စိတ် အင်္ဂါပေတည်း လှည်းဘီးသည် လိမ့်ခြင်းဖြင့် လှည်း
 ၏ ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်၏ဝင်ရိုးသည်လှည်းတန်ကိုထမ်းခြင်း
 ဘီး ၂-ခုကို မတ်မတ်နေစေခြင်းဖြင့် လှည်း၏ ကိစ္စကို
 ဆောင်ရွက်၏ လှည်းတန်သည် လှည်းအိမ်ကို ထမ်းထား
 ခြင်း နွားဆွဲရာသို့ လှည်းကိုပါစေခြင်းဖြင့် လှည်း၏ ကိစ္စ
 ကိုဆောင်ရွက်၏ ထမ်းပိုးသည် လှည်းကို ဆွဲခြင်းကိစ္စဖြင့်
 လှည်း၏ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်၏။

ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ကို လှည်း၏ အင်္ဂါဟု ခေါ်ဆိုကြရ
 သလို ထိုအတူ သဘိစေတသိက်သည် တရားကိုအမှတ်ရ
 ခြင်းဖြင့် မဂ်ဉာဏ်၏အမှုကို ကူညီ ဆောင်ရွက်ကြ၏ သို့
 အတွက် သတိသမ္ပောဇ္ဈင်မည်၏ ပညာ စေတသိက်သည်
 ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်းဖြင့် မဂ်ဉာဏ်၏ အမှုကိစ္စကို

ဆောင်ရွက်၏ သို့အတွက် ဂမ္ဘာဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင် မည်၏
 ဝိရိယသည် အမှန်သိအောင် အားထုတ်ခြင်းဖြင့် မဂ်ဉာဏ်
 ကိုကူညီဆောင်ရွက်ပေး၏ သို့အတွက် ဝိရိယ သမ္မောဇ္ဈင်
 မည်၏ ပဓိတိသည်တရားကို နှစ်သက်ခြင်းဖြင့် မဂ်ဉာဏ်၏
 အမှုကိစ္စကို ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေး၏ သို့အတွက် ပဓိတိ
 သမ္မောဇ္ဈင်မည်၏ ပဿဒ္ဓိစေတသိတ်သည် စိတ် စေတသိတ်
 တို့ကို ငြိမ်းချမ်းစေခြင်းဖြင့် မဂ်ဉာဏ်၏ အမှုကိစ္စကိုဆောင်
 ပေး၏ သို့အတွက် ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင် မည်၏ တတြ
 မဇ္ဈတ္တတာ စေတသိတ်သည် သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို အညီ
 အမျှဖြစ်စေခြင်းဖြင့် မဂ်ဉာဏ်၏ အမှုကိစ္စကိုကူညီဆောင်
 ရွက်ပေး၏ သို့အတွက် ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်မည်၏ ဤကဲ့သို့
 မဂ်ဉာဏ်၏ အသင်း အပင်းတွေဖြစ်ကြ သောကြောင့်
 ဖောဇ္ဈင်ခေါ်သည်။

မဂ္ဂင်မှာ မဂ္ဂသစ္စာ၌ ပြန့်ပွားဖြစ်သည် သို့အတွက် မပြ
 ဘော့ပို ဤကဲ့သို့ပေးခံပက္ခယတရားများသည် ပါဝင်ကြ
 ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိ ၇ ပါး၊ ပါဝင်ပုံ၊

မဂ်မရဘိ ရှေးအဘို့ဖြစ်သော တရားကိုဆင်ခြင် နှလုံး
 သွင်းချိန်၌ ကာယဒုခရိုက်ဝစီဒုခရိုက်တို့၏ ငြိမ်းအေးနေမှု
 သည် လောကီ သီလဝိသုဒ္ဓိမည်၏ ဤကား လူအတွက်
 ပေတည်း ရဟန်းများမှာ အာပတ်များ ရှိပါက ၎င်း
 အာပတ်များကို ဆိုင်ရာဝိနည်းဖြင့် ကုစား ရပေဦးမည်
 ကု စား ပြီး သောအခါ တရားကို ဆင်ခြင် နေခြင်းသည်
 လောကီ သီလဝိသုဒ္ဓိမည်၏ မဂ်ကိုရပြီးသောအခါ အရိ

ယာကန္တ သီလ နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် လောကုတ္တရာသီလ
ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

တရားကို ဆင်ခြင်သောအခါ တရား အာရုံ၌ စိတ်ကို
တည်ကြည်စွာ ထားခြင်းသည် လောကီစိတ္တဝိသုဒ္ဓိမည်၏။
သစ္စာ လေးပါးကို သိပြီးသော အခါ သစ္စာကို ဖုံးကွယ်
သော မောဟ အညစ်အကြေးမရှိခြင်းသည် လောကုတ္တရာ
စိတ္တဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၌ ဒိဋ္ဌိသည် သဿတဒိဋ္ဌိ ဥဒ္ဓစ္ဆဒိဋ္ဌိဟု
၂-ပါးရှိ၏။ သဿတဒိဋ္ဌိသည် လွန်ခဲ့သောဘဝကစိတ်သည်
ယခုစိတ် ငယ်ငယ်က စိတ်သည် ယခုစိတ် နောက်ဘဝသွား
မည့် စိတ်သည် ယခုစိတ် ထိုစိတ်သည် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း
မရှိ၊ တဘဝမှ တဘဝသို့ လှည့်လည်ကာနေ၏ဟုယူဆခြင်း
ပေတည်း။ ဥဒ္ဓစ္ဆဒိဋ္ဌိသည် သေလျှင် နောက်ထပ် မဖြစ်ဟု
ယူဆခြင်းပေတည်း။ သဿတဒိဋ္ဌိကား အပျက်ကို မမြင်
သောဒိဋ္ဌိ၊ ဥဒ္ဓစ္ဆဒိဋ္ဌိကား အဖြစ်ကိုမမြင်သော ဒိဋ္ဌိ
ပေတည်း။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဝါဒကား အဖြစ်အပျက်(၂)ပါးလုံး
ကို မြင်သော ကြားဝါဒပေတည်း။ ဥပမာ ပေးဦးအံ ယခု
လယ်ပြင် ထဲမှာ ပေါက်နေသော စပါးပင် တို့သည် လွန်ခဲ့
သောနှစ်က စပါးပင်မဟုတ် နောင်နှစ်ခါပေါက်မည့်စပါး
ပင်လည်းမဟုတ် တနှစ်လျှင် တပင်စီဖြစ်ကြကုန်၏ သို့သော်
လဲ လွန်ခဲ့သော နှစ်က စပါးပင်၏ အသီးကြောင့် ယခုနှစ်
စပါးပင် ပေါက်ရ၏ ယခုနှစ် စပါးပင်က သီးသော စပါး
ကြောင့် နောက်နှစ်ခါ စပါးပင်ပေါက်ရပေမည် ထိုအတူ
လွန်ခဲ့သော ဘဝက ခန္ဓာ ငါးပါးသည် ယခုခန္ဓာ မဟုတ်

ယခုခန္ဓာသည် နောက်ဘဝခါဖြစ်မည့် ခန္ဓာလည်း မဟုတ်
 ချေ၊ တဘဝမှာ တခန္ဓာစီ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဤကား အဒ္ဓါန
 အနိစ္စကို ပြခြင်းတည်း၊ အတိတ်ဘဝကခန္ဓာသည် ယခုခန္ဓာ
 ဖြစ်၍ နေနေသာသာ ငယ်ငယ်က ရုပ် နာမ်သည် ယခုရုပ်
 နာမ် မဟုတ်တော့ချေ၊ ငယ်စဉ်က ရုပ်ကား နည့်၏ ယခု
 ရုပ်ကား ရင့်ရော်၏ ငယ်စဉ်က စိတ်ကား နို့စို့ လိုသော
 အာသာမှတပါး လောဘမရှိ၊ ယခုစိတ်ကား မြင့်မိုရ်တောင်
 ပမာဏကြီးသော လောဘတို့ဖြင့် ပြည့်၍နေ၏ တသွင်သွင်
 စီးဆင်း နေသော မြစ်ရေ အယဉ်သည် ရှေ့ရေ နေရာသို့
 နောက်ရေ အမြဲ ရောက်နေသလို ချုပ်ပျောက်လေပြီးသော
 ရှေး ရုပ်နာမ် နေရာသို့ နောက်ရုပ်နာမ် အမြဲ ရောက်ခြင်း
 ကြောင့် မြသည်ဟု ထင်ကြရ လေသည် သေသေ ချာချာ
 ဆင်ခြင်ကြည့်မှ ပြောင်းလဲဒါကို မြင်ကြရပေသည်၊ ဤကား
 သန္တတိအနိစ္စကို ပြခြင်းတည်း၊ ဤသို့တဘဝလျှင် တခန္ဓာစီ
 ဖြစ်ငြားသော်လည်း အတိတ်ခန္ဓာဖြင့် ပြခဲ့သော ကံကြမ္မာ
 ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာပေါ်ရ၏၊ ပစ္စုပ္ပန် ကံကြမ္မာကြောင့် အ
 နာဂါတ်ခန္ဓာပေါ်ရပေသည်၊ ခန္ဓာသည် စပါးပင်နှင့်တူပေ
 သည်၊ စပါးသီးကား ကံကြမ္မာနှင့်တူပေသည်၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်
 အနာဂါတ် သုံးဘဝ တို့၏ တခန္ဓာစီ ဖြစ်ပုံကို ရှင်းလင်းမှ
 သဿတဒိဋ္ဌိသေမည် ခန္ဓာဟောင်းဖြင့် ပြသော ကံကြမ္မာ
 ထောက်ပံ့မှ ခန္ဓာသစ် ပေါ်ရပုံကို မြင်လျှင် ဥဒ္ဓစ္ဆဒိဋ္ဌိ
 သေမည် သို့ အတွက် အတိတ်ဘဝကစိတ်သည် ယခုစိတ်
 မဟုတ် ငယ်ငယ်ကစိတ်သည် ယခုစိတ် မဟုတ် သည်ကို ပြ
 ခြင်းငှါ မြင်စိတ် ကြားစိတ် တို့၏ အကြောင်း (၄) ပါး
 ထောက်ပံ့မှ ဖြစ်ရပုံကို ပြီးလျှင် ပျောက်ပုံ တွေကို ပြခဲ့

လေသည် သို့ကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိလည်းဖြစ်တော့လေသည်
ဒိဋ္ဌိသေလျှင် ဝိစိကိစ္ဆာလည်း ကင်းတော့သဖြင့် ကင်္ခါ
ဝိတရန ဝိသုဒ္ဓိလည်းဖြစ်တော့လေသည်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဆိုသည်မှာ မဂ်ဟုတ်သည်
မဟုတ်သည်ကို ပိုင်ခြားနိုင်သောဥာဏ်ပေတည်း။

သမထကို အရင်းခံပြီးမှ ဝိပဿနာသို့ တက်သောသူ
သည် ဥဒယဗ္ဗယဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အနိစ္စကို ရှုလတ်
သော် သမာဓိ၏ အစွမ်းကြောင့် ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါကြီး
သော်၎င်း နှစ်သက်ခြင်းပီတိသော်၎င်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၏
ငြိမ်းအေးခြင်း ပဿဒ္ဓိသော်၎င်း သက်ဝင်ယုံကြည်သော
သဒ္ဓါဟု ဆိုအပ်သော အဓိမောက္ခသော်၎င်း စိတ်ကိုချိုး
မြှောက်တတ်သော ဝိရိယသော်၎င်း သုခဝေဒနာ သော်
၎င်း ထက်မြက်လျှင်မြန် အမြင်သန့်သော ဝိပဿနာဥာဏ်
၎င်း အာရုံ၌ စွဲမြဲသော သတိသည်၎င်း အသင့်အားဖြင့်
ရှုစားတတ်သော ဥပေက္ခာသည်၎င်း ဝိပဿနာကို နှစ်
သက်မှု တဏှာသည်၎င်း တခုခုသော အန္တရာယ် ပေါ်လာ
တတ်လေသည်။ ထိုအခါ ဒီတရားတို့သည် မဂ်မဟုတ်သေး
သမာဓိ၏အစိုးအငွေ့တွေဘဲဟု သိခြင်းပေတည်း ဝိပဿနာ
ယာနိကပုဂ္ဂိုလ်များမှာ၎င်း အန္တရာယ်နှင့်ကြုံခဲလေသည်
ဘာကြောင့်ဆိုသော် သမာဓိကိုအားမကိုးဘဲ ဥာဏ်ကိုသာ
အားကိုးသောကြောင့် ဝိသာခါ ခုဇ္ဇုတ္တရာ၊ ကာဠီ အနာ
ထပိဏ်စသော တရားနာရင်း သောတာပန် တည်သူ တို့
သည် အဘယ်မှာ အလင်းရောင်စသော အန္တရာယ်တွေပေါ်
နေတော့မည်နည်း မပေါ်တော့ချေ သို့ အတွက် ဖြစ်သမျှ

ပျက်မှာဟု မတွေ့မဝေသိလျှင် ၎င်းမဂ္ဂါမဂ္ဂ ဥာဏဒဿန
ဝိသုဒ္ဓိလည်း ပါဝင်တော့သည်သာတည်း။

ပဋိပဒါဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိသည် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှ အနု
လောမဉာဏ်တိုင်အောင် ဝိပဿနာဉာဏ်(၉)ပါးကို ခေါ်
ပါသည် ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြား၍မသိမီ မဂ်ဉာဏ်နှင့် လျော်
သော အနုလောမဉာဏ်သို့ရောက်လျှင်ပဋိပဒါဥာဏဒဿန
ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်တော့သည် ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဆိုသည်ကား မဂ်
ဉာဏ်ကိုပင်ခေါ်သည် ဒါကြောင့်မဂ်ဉာဏ်ကိုရလျှင် ဝိသုဒ္ဓိ
(၇)ပါးစုံတော့သည်။

ပရမတ်ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ၊

ပါဏာတိပါတသည် သူတပါး၏အသက်ကိုသတ်မှဖြစ်
သည် မြတ်စွာဘုရားက အသက် လိပ်ပြာမရှိ ဟောသည်
သို့အတွက် သတ်ချင်ဒါကိုသတ် ပါဏာတိပါတ မဖြစ်ဟု
ဆိုခြင်းသည်၎င်း။

သူတပါးဥစ္စာကိုခိုးမှ အဒိန္နဒါနဖြစ်၏ ငါသူတပါးမရှိ
သောကြောင့် ခိုးချင်ဒါကိုခိုးကြ အဒိန္နဒါန မဖြစ်ဟုဆိုခြင်း
သည်၎င်း။

သူတပါး သားမယား ပြစ်မှားမှ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ
ဖြစ်သည် သူတပါး မရှိသောကြောင့် ပြစ်မှားချင်သလို
ပြစ်မှားကြ ကာမေသုမဖြစ်ဟုဆိုခြင်းသည်၎င်း။

သူတပါးကိုလိမ်မှ မုသားဖြစ်သည် သူတပါး မရှိသော
ကြောင့် လိမ်ချင်သလိုလိမ်ကြ မုသားမဖြစ်ဟု ဆိုခြင်း
သည်၎င်း။

ရေလည်းအဋ္ဌကလပ်ရုပ် အရက်လည်း အဋ္ဌကလပ်ရုပ်

ဖြစ်သည် အရက် ဆိုဒါ ပညတ် သာတည်း၊ သို့အတွက် သောက်ချင်သလို သောက်ကြ သူရာမေရယမဖြစ်ဟု ဆိုခြင်း သည်၎င်း။

စေတီလည်း အုဉ် လှေခါးခုံလည်းအုဉ် အဋ္ဌကလပ်ရုပ် တွေချည်းသာတည်း ရိုသေစရာမဟုတ်ဟု ဆိုခြင်းသည်၎င်း ပရမတ်ဒိဋ္ဌိတို့ပေတည်း၊ အဟုတွက ဒိဋ္ဌိလည်းခေါ်၏။ ဥစ္ဆေဒဝါဒပေတည်း၊ အရိယာကန္တေဟိ သီလေဟိ သဗ္ဗန္ဓာ ဝတောဟု ဟောတော်မူသည်ကို မသိဘဲ အရမ်း ကာရော လူမိုက်အားပေး စကားတို့ ပေတည်း၊ မပြောအပ် မဆို အပ်ရချေ မြတ်စွာဘုရားကို စွပ်စွဲရာရောက်၏ ဆဲရေးသည် မည်၏ အပြစ်ကြီးစွတကား။

သောတာပန်တည်ပြီးလျှင် လှူစရာမလို ဥပုသ်စောင့်စရာ မလိုဟု ဆိုခြင်းသည်လည်း ဥပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံ ဘိယျော ဘာဝါယ ဝါယမော ဟု ဟောတော် မူသော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်သဖြင့် မပြောကောင်းချေ သောတာပန် တည်က တိုး၍သာ သဒ္ဓါတရား ကောင်းရပေမည် ဝိသာခါ အနာ တပိဏ်တို့ ထုံးကို နှလုံးမူရမည် သို့သော်လည်း ကျောက်ခဲ မြင်တိုင်း ရှိခိုးလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ အများ ပိုင်းအုတ်တိုင်း အထင်ကြီးလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ သောတာပန်သည် လော ကုတ္တရာ သရဏဂု တည်သူမို့ ရတနာ စစ်မှသာ သဒ္ဓါ တရား ကောင်း၏ ရတနာမစစ်က အရေးမလုပ်တော့ချေ ပြော၍မရက ဆိတ်ဆိတ် နေမည်သာတည်း။

တရားရှင်းခန်းပြီး၏။

ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက်။

အမည်နာမ	ဟူသမျှ	မှတ်ကြပညတ်သာ။
ရှာ၍မရ	သဘာဝ	စိတ်ကထင်မှုသာ။
ပရမတ်မှာ	သဘာဝါ	သေချာရှိတော့ဒါ။
စိတ်စေတသိတ်	ရုပ်နှင့်နိဗ္ဗ ^၀	ခွဲစိတ်မှတ်ဘို့သာ။
စက္ခုပသာဒ	ကံကြောင့်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ၊
ငယ်ငယ်ကကြည်	ကြီးတော့သိ	အတည်မမြဲပါ။
အကြည်ရုပ်စု	ပျက်စီးမှု	ပွားရှုဆင်းရဲဒါ။
ကြည်လင်မှုမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
သောတပသာဒ	ကံကြောင့်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ။
ငယ်ငယ်ကကြည်	ကြီးတော့သိ	အတည်မမြဲပါ။
အကြည်ရုပ်စု	ပျက်စီးမှု	ပွားရှုဆင်းရဲဒါ။
ကြည်လင်မှုမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ဃာနပသာဒ	ကံကြောင့်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ။
တခါတရ	မကြည်ပြန်	အမှန်မမြဲဒါ။
အကြည်ရုပ်စု	ပျက်စီးမှု	ပွားရှုဆင်းရဲဒါ။
ကြည်လင်မှုမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ဇီဝါပသာဒ	ကံကြောင့်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။

အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ။
တခါတရံ	မကြည်ပြန်	အမှန်မမြဲဒါ။
အကြည်ရုပ်စု	ပျက်စီးမှု	ပွားရှုဆင်းရဲဒါ။
ကြည်လင်မှုမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ကာယပသာဒ	ကံကြောင့်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ။
တခါတရံ	မကြည်ပြန်	အမှန်မမြဲဒါ။
အကြည်ရုပ်စု	ပျက်စီးမှု	ပွားရှုဆင်းရဲဒါ။
ကြည်လင်မှုမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ရူပါရုံအား	ကြောင်းလေးပါး	ထောက်ငြားကေနိသ
အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။

အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ။
အမျိုးမျိုးပ	ပြောင်းလဲရ	မှတ်ကြမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ။
ရသာရုံမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ဖေၤဌဗ္ဗအား	ကြောင်းလေးပါး	ထောက်ငြားကေနိသ
အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ

အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ။
အမျိုးမျိုးပ	ပြောင်းလဲရ	မှတ်ကြမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ။
ဖေၤဌဗ္ဗမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
စက္ခုဝိညာဉ်	ကြောင်းလေးအင်	ပြုပြင်ထောက်ပံ့ဒါ။
အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။

အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ပအနတ္တာ။
မြင်၍ပြီးက	ချုပ်ပျောက်ရ	မုချမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ
မြင်မှုနာမ်မှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
သောတဝိညာဉ်	ကြောင်းလေးအင်	ပြုပြင်ထောက်ပံ့ဒါ
အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ပသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ပအနတ္တာ။
ကြား၍ပြီးက	ချုပ်ပျောက်ရ	မုချမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ
ကြားမှုနာမ်မှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိဒါ။
ယာနဝိညာဉ်	ကြောင်းလေးအင်	ပြုပြင်ထောက်ပံ့ဒါ

အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြာအနတ္တ
နံ၍ပြီးက	ချုပ်ပျောက်ရ	မုချမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ
နံမှုခါတ်မှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ဇီဝိဝိညာဉ်	ကြောင်းလေးအင်	ပြုပြင်ထောက်ပံ့ဒါ

အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ကြသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ကြအနတ္တာ။
လျက်သိပြီးက	ချုပ်ပျောက်ရ	မုချမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ
လျက်သိခါတ်မှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ကာယဝိညာဉ်	ကြောင်းလေးအင်	ပြုပြင်ထောက်ပံ့ဒါ

အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ပသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမချ	မှတ်ပအနတ္တာ
တွေ့သိပြီးက	ချုပ်ပျောက်ရ	မုချမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ။
တွေ့သိခါတ်မှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
မနောခါတ်မှာ	ကြောင်းနှစ်ဖြာ	ပြုခါပြင်ကြဒါ။

အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ပသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ပအနတ္တာ
သိ၍ပြီးက	ချုပ်ပျောက်ရ	မုချမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ။
သိမှုခါတ်ဟာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။

မနောဝိညာဉ်	ကြောင်း ၂ အင်	ပြုပြင်ထောက်ပံ့တာ
အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ပသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ပအနတ္တာ
တွေးတောပြီးက	ချုပ်ပျောက်ရ	မုချမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ။
တွေးတောမှုမှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။
ဓမ္မာဓိ၏အား	ကြောင်းတရား	ပြုငြားပြင်ကြဒါ။

အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ပသင်္ခါရာ။
အဘယ်သူမျှ	စိုးမရ	မှတ်ပအနတ္တာ
ဖြစ်ပြီးပျက်ခါ	ပြောင်းလဲရှာ	မှန်စွာမမြဲဒါ။
အမြဲမနေ	ပျက်စီးချေ	မှတ်လေဆင်းရဲဒါ။
ဓမ္မခတ်မှာ	သဏ္ဍာန်ဟာ	သေချာမရှိပါ။

အကြောင်းထောက်မှ	ဖြစ်ပေါ်ရ	မှတ်ပသင်္ခါရာ။
သင်္ခါရမှန်	ရွေးမကျန်	အမှန်ပျက်စီးမှာ။
ဤသို့သိတာ	အရိယာ	သစ္စာဒုက္ခသာ။
ဒုက္ခသစ္စာ	သိထုပပါ	ကင်းကွာသမုမှာ။
ယခုချုပ်က	နိယောဓ	မှတ်ပမြတ်သစ္စာ
ဒုက္ခသိဉာဏ်	မြဲကန်	အမှန်မဂ္ဂသာ။
သစ္စာလေးပါး	သိတုငြား	မြတ်ဖျားသားတော်သာ။
သားတော်ဖြစ်ခါ	သာသနာ	သေချာရှိတော့ဒါ။
ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်	ဒုလ္လဘ	ကြုံရကြီးနပ်တာ။
နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်	စိတ်လိုအင်	စုံလင်ပြည့်တော့ဒါ

ဂါထ(၁၀)ပါးသံပေါက် ပြီးပါပြီ။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိခွဲပုသံပေါက်။

မာမူ နမူ ထိုနှစ်ခု	ခေါ်မူသည်	ပထဝီ
ဖွဲ့မူ ယိုမူ ထိုနှစ်ခု	ခေါ်မူသည်	အာပေါမည်။
ပူမူအေးမူ ထိုနှစ်ခု	ခေါ်မူသည်	တေဇောမည်
ထောက်မူလှော်မူထိုနှစ်ခု	ခေါ်မူသည်	ဝါယောမည်

မိတ်ကြီးငှ ခု ပေါင်းခါစု ရှည်ပုမည် ပေါ်တော့သည်
 သက္ကာန်ပေါ်လာသတ္တဝါရှိဒါအတည် ထင်တော့သည်
 အသက်လိပ်ပြာသက္ကာယာစွဲဒါတလီ ဝင်တော့သည်။
 ဖဿကြောင့်သာ ဝေဒနာ ဖြစ်တာအတည်ပေါ်တော့သည်။

ခံစားမူဟာ ငါဟုသာ ထင်ဒါတလီ မှားတော့သည်
 ဖဿဟေထု ထောက်ပံ့ပြု မှတ်မူတလီ ပေါ်တော့သည်
 မှတ်သားမူဟာ ငါဟုသာ ထင်ခါတလီ မှားတော့သည်
 ဖဿကြောင့်သာ စေဒနာ ဖြစ်တာအတည်ပေါ်တော့သည်။

စေ့ဆော်မူဟာ ငါဟုသာ ထင်ခါတလီ မှားတော့သည်
 အာရုံဒွါရ ပေါင်းမိက မနတလီ ပေါ်တော့သည်
 မနဆိုဒါ စိတ်ကိုသာ မှတ်ပါအတည် သိဘို့ရည်
 ထိုစိတ်ဖြစ်လာ ငါဟုသာ စွဲဒါတလီ ထင်တော့သည်

သက္ကာယ အပြား(၂၀) သံပေါက်

ရင်ထဲမှာသင်္ဃါဆိုဒါ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါထဲမှာသာရုပ်ရှိဒါ	ထင်ဒါတလ ^၉	စွဲတော့သည်။
ငါနှင့်ရုပ်ဟာတူတူသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါနှင့်ရုပ်ဟာတခြားသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။

ဝေဒနာမှာ ငါဆိုဒါ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါထဲမှာသာဝေဒနာ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါနှင့်ဝေဒနာတူတူသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါနှင့်ဝေဒနာတခြားသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။

သညာထဲမှာငါဆိုတင်	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါထဲမှာသာထိုသညာ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါနှင့်သညာတူတူသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါနှင့်သညာတခြားသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။

သင်္ခါရမှာ ငါဆိုတာ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါထဲမှာသာသင်္ခါရ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါနှင့်သင်္ခါတူတူသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါနှင့်သင်္ခါတခြားသာ	ဖြစ်တာအတည်	ထင်တော့သည်။

ဝိညာဉ်ထဲမှာငါဆိုတာ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။
ငါထဲမှာသာဝိညာဉ်ဟာ	ရှိတာအတည်	ထင်တော့သည်။

ဝိညာဉ်နှင့်ငါ တူတူသာ ဖြစ်တာအတည် ထင်တော့သည်
ဝိညာဉ်နှင့်ငါ တခြားသာ ဖြစ်တာအတည် ထင်တော့သည်

ခန္ဓာငါးပါး လက္ခဏာယဉ်တင်ပုံ။

ကံစိတ်ဥဟာကြောင်းလေးဖြာထောက်ခါတလေ^၁ရုပ်ဖြစ်သည်
မိမိသတ္တိ ဆိပ်သုဉ်းဘိ မရှိအတည် ဖြစ်တော့သည်။
မရှိလို့သာ မမြဲဒါ ပျက်တာအတည် သိဘို့ရည်။

မမြဲပါက ပျက်စီးရ ဒုက္ခတလေ^၁ ဖြစ်တော့သည်။
ပူပြီးအေးဒါ ဖြစ်ပုံဟာ မှန်စွာအတည် သက်သေမည်။
ဖဿကြောင့်သာ ဝေဒနာဖြစ်တာအတည် ပေါ်တော့သည်

မိမိသတ္တိ ဆိပ်သုဉ်းဘိ မရှိအတည် ဖြစ်တော့သည်။
မရှိလို့သာ မမြဲဒါ ပျက်တာအတည် သိဘို့ရည်။
မမြဲပါက ပျက်စီးရ ဒုက္ခတလေ^၁ ဖြစ်တော့သည်။

ရီးပြီးငိုဒါ ဖြစ်ပုံဟာ မှန်စွာအတည် သက်သေမည်။
ဖဿဟေတု ထောက်ပံ့ပြု မှတ်မှုတလေ^၁ပေါ်တော့သည်။
မိမိသတ္တိ^၁ ဆိပ်သုဉ်းဘိ မရှိအတည် ဖြစ်တော့သည်။

မရှိလို့သာ မမြဲဒါ ပျက်တာအတည် သိဘို့ရည်။
မမြဲပါက ပျက်စီးရ ဒုက္ခအတည် ဖြစ်တော့သည်။

မှတ်ပြီးမေ့ဒါ ဖြစ်ပုံဟာ မှန်စွာအတည် သက်သေမည်။
ဖဿကြောင့်သာ စေတနာဖြစ်တာအတည် ပေါ်တော့သည်။

မိမိသတ္တိ ဆိပ်သုဉ်းဘိ မရှိအတည် ဖြစ်တော့သည်။
 မရှိလို့သာ မမြဲဒါ ပျက်တာအတည် သိဘို့ရည်။
 မမြဲပါက ပျက်စီးရ ဒုက္ခတလ^၀ ဖြစ်တော့သည်။
 ချစ်မှီးပြီးမှီးဒါဖြစ်ပုံဟာ မှန်စွာအတည် သက်သေမည်။
 အာရုံဒွါရ ပေါင်းမိက မနတလ^၀ ပေါ်တော့သည်။
 မနဆိုဒါ စိတ်ကိုသာ မှတ်ပါအတည် သိဘို့ရည်။
 မိမိသတ္တိ ဆိပ်သုဉ်းဘိ မရှိအတည် ဖြစ်တော့သည်။
 မရှိလို့သာ မမြဲဒါ ပျက်တာအတည် သိဘို့ရည်။
 မမြဲပါက ပျက်စီးရ ဒုက္ခအတည် ဖြစ်တော့သည်။
 သိပြီးချုပ်တာ ဖြစ်ပုံဟာ မှန်စွာအတည် သက်သေမည်။

ခန္ဓာငါးပါး လက္ခဏာယဉ်တင်ပုံပြီးပါပြီ။

ဝိနည်း

မြန်မာပြည်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် (၁၀၀)လျှင် (၉၀) ရာခိုင်နှုန်းမှာ မိဿက သရဏဂုဿာ ဖြစ်နေသည်ကို ပညာရှိသူတိုင်း ဝန်ခံကြပေမည် သို့အတွက် မိဿကသရဏဂုဿာ သုဒ္ဓသရဏဂုဿာ သို့ ရောက်စေရန် ရည်သန်လျက် သရဏဂုဿာ စစ်တမ်းဖြင့် ရှင်းလင်းခဲ့လေသည်။ အချို့သုဒ္ဓသရဏဂုဿာ တည်သူတို့လည်း လိုရင်းဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာစခမ်းသို့ အရောက်မသွားဘဲ စရဏစခမ်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းလျက် ရှိကြကုန်၏ သို့အတွက် ဝဏ္ဏဝိဝဏ္ဏ သီလဝိသုဒ္ဓိ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ စစ်တမ်းတို့ဖြင့် စစ်တမ်းထုတ်လျက် ဝိဇ္ဇာစခမ်းသို့ အမြန်ရောက်ရန် ကရုဏာသန်စွာဖြင့် ရေးခဲ့လေသည် ဝိဇ္ဇာစခမ်းကို လှမ်းနေကြသူအချို့လည်း ဆရာကောင်းမရှာဘဲ မိမိဘာသာ စိတ်ပုတီး တကုန်းဖြင့် အချိန်ဖြုန်းကြကုန်၏ သို့အတွက် တရားဟောခဏ်းဖြင့် ထိုသူတို့အား လမ်းပြ ခဲ့ပေသည်။ ဝိပဿနာ ယောဂီအချို့လည်း မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုဒါ ဘယ်လိုကြီး ဖြစ်လာရအုံးမှာလိုလိုနှင့် တရားဦးခေါင်း မချနိုင်ကြဘဲ ဆယမ်းဆယမ်းဖြင့် အချိန်ကုန်ကြကုန်၏ သို့အတွက် တရားရှင်းခဏ်းဖြင့် တရားဦးခေါင်းကျစေရန် အားပေး လိုက်ရ ပေ၏ သို့အတွက် ဤစာအုပ်သည် သရဏဂုဿာစစ်သူကို အစစ်ဖြစ်၍ ဝိပဿနာယာနိကသမားများကို အားမငယ်ကြစေရန် အားပေးသော စာအုပ် ဖြစ်သည် မှန်ရာကို ပြောလျှင် စိတ်ဆိုးတတ်သော လူမိုက်တို့၏ သဘောကိုစွန့်၍ မှန်ရာကိုပြု၍ ဆုံးမလျှင်ဝမ်း

သာတတ်သော ပညာရှိ သူတော်ကောင်း လမ်းစဉ်ကို
လိုက်ခါ ဤစာအုပ်အား ရန်သူဟု သဘော မထားဘဲ
ယောနိသော မနသီကာရဖြင့် ဆင်ခြင်ပါမူကား မိဿက
သရဏဂုံမှ သုဒ္ဓသရဏဂုံသို့ ၎င်းမှတဖန် လေကုတ္တရာ
ဉာဏ်အခြေခံ ရင့်သန်ပါစေမည်ဆိုဒါ တာဝန်ယူပါ သ
တည်း။

ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ် ဖြစ်ကြစေရန် ရည်သန်လျက်-

(ဦး ဉာ ဏ)

အသျှင် ဥာဏ၏ ကျမ်းစာများ။

၁။ တရားစစ်တမ်း ဆွေးနွေးခန်း

၂။ နိဗ္ဗာန်ကိုသွား ဥာဏ်ရထား။

၃။ ဓမ္မရုံးတော် ဥာဏ်မဟော်။

၄။ ဓမ္မရတနာ မြတ်စကြာ။

ရရှိင်သောဌာန။

အောင်ဇေယျ ပုဒ်နှိပ်တိုက်

အမှတ် (၅၀၇) ၀၄-လမ်း

ရှမ်းစုစာတိုက်မန္တလေးမြို့။